www.burmeseclassic.com

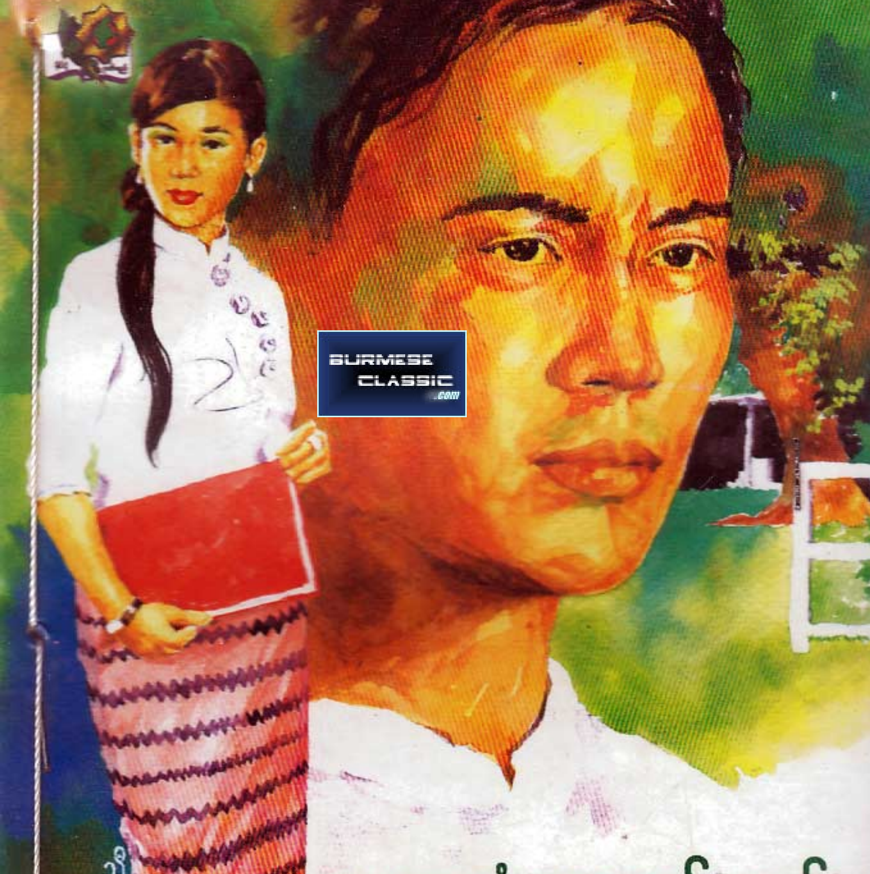

မေတ္တာဘုံသစ္စာလွှမ်းတယ်
လွှမ်းငြိမ့်ငြိမ့်အား

နေမျိုးသန့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာပေဝတ္ထုရတုကဗျာ

လင်္ကာပန်းမိုး၊ ရှာသွန်းဖြိုးလျက်

အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်

စာပေဂုဏ်ကို မြှင့်တင်မည်။

နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည် စွမ်းဆောင်တည်။

(နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်စာပေတိုက်)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

- ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
- တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
- အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့အရေး

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး၊
- အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး၊
- ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
- ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ်တည်ဆောက်ရေး၊

စီးပွားရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့်အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
- နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး၊

လူမှုရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး၊
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး၊
- မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး၊
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး၊

၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ စာပေဗိမာန်ဆု၊ ဝတ္ထုရှည်ပထမဆုရ

မေတ္တာဘုံသစ္စာလွှမ်းတယ် လွှမ်းငြိမ့်ငြိမ့်အေး

BURMESE CLASSIC .com

နေမျိုးသန့်

နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်စာစဉ် (၉၉)

ပထမအကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထုတ်ဝေသည့်ကာလ

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ အောက်တိုဘာလ

အကြိမ်

ပထမအကြိမ်

အုပ်ရေ ၁၀၀၀

တန်ဖိုး ၁၂၀၀ ကျပ်

ပုံနှိပ်သူ

အောင်တံခွန်ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ်-၉၇၄လမ်း၊ လမ်းမတော်မြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့

ထုတ်ဝေသူ

စာပေဗိမာန် စာတည်းမှူးချုပ် မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၃၉၁၁)

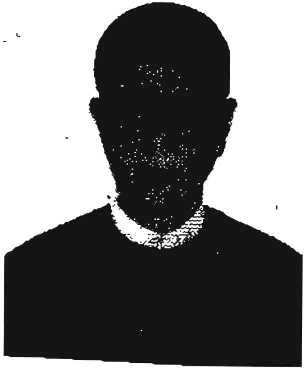

ဦးတင်မြင့်၏ ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိ အကျဉ်းချုပ်

မကွေးတိုင်း၊ ရေစကြိုမြို့နယ်၊ အောင်နန်းရွာတွင် အဘ ... န်း အမိဒေါ်အေးကြွယ်တို့မှ ၁၉၄၃ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၁၀) ... နေ့တွင် မွေးဖွားခဲ့ သည်။ အောင်နန်းရွာ၊ အောင်သာကျောင်းတွင် ... ညာသင်ကြားခဲ့ပြီး အခြေခံပညာကို ရေစကြိုမြို့ အစိုးရတန်း ... ကျောင်းတွင် သင်ကြားခဲ့သည်။ ၁၉၅၉ခုနှစ်တွင် တက္ကသိုလ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝင်တန်းအောင်မြင်ပြီး မန္တလေးတက္ကသိုလ်၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တို့တွင် ဆက်လက် ပညာသင်ယူခဲ့သည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် အထက်တန်းပြဆရာအဖြစ် မြင်းမူမြို့အခြေခံပညာအထက်တန်းကျောင်းတွင် စတင် အမှုထမ်းခဲ့သည်။ အလယ်တန်းကျောင်းအုပ်၊ အထက်တန်းကျောင်းအုပ်၊ မြို့နယ်ပညာရေးမှူးတာဝန်များကို ပုလဲမြို့နယ်၊ ဆားလင်းကြီးမြို့နယ်၊ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ မြင်းမူမြို့နယ်၊ အရာတော်မြို့နယ်တို့တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၇၁ ခုနှစ်မှစ၍ "တင်မြင့်" ကလောင်အမည်ဖြင့် ဟံသာဝတီသတင်းစာ၊ လုပ်သားပြည်သူ့နေ့စဉ်သတင်းစာ၊ ကြေးမုံသတင်းစာ၊ မြဝတီမဂ္ဂဇင်း၊ ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်းတို့တွင် ဆောင်းပါးများ ရေးသားခဲ့သည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ် မှစ၍ "နေမျိုးသန့်" ကလောင်အမည်ဖြင့် ငွေတာရီ၊ မြဝတီ၊ မိုးဝေ၊ မိုးဦးပန်း၊ နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်မဂ္ဂဇင်းတို့တွင် ဝတ္ထုတို၊ ဝတ္ထုရှည်များ ရေးသားခဲ့သည်။ စာပေဗိမာန်စာမူပြိုင်ပွဲများတွင် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ရာ ပထမဆု(၇)ဆု ဒုတိယဆု(၆) ဆု၊ တတိယဆု (၃)ဆုရရှိခဲ့ပြီး အမျိုးသားစာပေဆု (၁)ဆုနှင့်အာဆီယံစာပေဆု (၁)ဆု ကိုလည်း ရရှိခဲ့သည်။

အမည်ရင်းမှာ ဦးတင်မြင့်ဖြစ်သည်။ အထက်မြန်မာပြည် အမှတ်(၂) အခြေခံပညာဦးစီးဌာနမှ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး (ပညာ) ဖြင့် ၂၀၀၃ခုနှစ်တွင် အငြိမ်းစားယူခဲ့ပြီး မြင်းမူမြို့နယ်တွင် မိသားစုနှင့် အတူနေထိုင်၍ စာပေများ ရေးသားပြုစုနေဆဲဖြစ်သည်။

"တင်မြင့်"၊ "နေမျိုးသန့်"၏ ထုတ်ဝေပြီး စာအုပ်များ

၁။ "ပုံတောင်ပုံညာခရီးသည်" (တင်မြင့်) စာပေဗိမာန်၊ ၁၉၉၁-ခုနှစ်။

၂။ "ဗန့်ကျီကိုလှမ်းပါလို့ ပခန်းကိုဝင်ခဲ့တယ်" (တင်မြင့်) စာပေဗိမာန်၊ ၁၉၉၃-ခုနှစ်။

၃။ "နွေကန္တာနှင့် ထနောင်းစိမ်း ဝတ္ထုတိုများ" (နေမျိုးသန့်) မြဝတီစာပေတိုက်၊ ၁၉၉၃-ခုနှစ်။

၄။ "အင်္ဂတောင်က မောင်သန့်ထခဲ့" (တင်မြင့်) စာပေဗိမာန်၊ ၁၉၉၅-ခုနှစ်။

၅။ "အညာတရိုးက ဆရာဖိုးဘဝနှင့်စာပေ" (တင်မြင့်) စာပေဗိမာန်၊ ၁၉၉၆-ခုနှစ်

၆။ "ခယောင်းမြေမှာ ပန်းတွေကမွှေး ဝတ္ထုတိုများ" (နေမျိုးသန့်) စာပေဗိမာန်၊ ၁၉၉၉-ခုနှစ်။

၇။ "ပျော်ပုံကသစ်သနှင့် ငယ်ချစ်ကယ်လိုက်ခဲ့တော့" (တင်မြင့်) စာပေဗိမာန်၊ ၂၀၀၀-ပြည့်နှစ်။

၈။ "သရဖီကြိုင်လှိုင်သင်းပါတဲ့ ဝင်းမြရည်မြေ" ဝတ္ထုတိုများ (နေမျိုးသန့်) စာပေဗိမာန်၊ ၂၀၀၁-ခုနှစ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၉။ "အညာကျေးက တေးဆိုသံ" ဝတ္ထုတိုများ (နေမျိုးသန့်) နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်စာပေတိုက်၊ ၂၀၀၄-ခုနှစ်

၁၀။ "အညာကျေးက ပညာရေးခရီးသည်" (တင်မြင့်) နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်စာပေတိုက်၊ ၂၀၀၅-ခုနှစ်။

၁၁။ "စာမလေ့၊ ရွာမလေ့ ပန်းအလှတပွေ့" (တင်မြင့်) နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်စာပေတိုက်၊ ၂၀၀၆-ခုနှစ်။

၁၂။ "ကုန်းဘောင်ခေတ်ကျမ်းပြုစာဆို ရေစကြိုဆရာတော်ရှင်ဝရသဗ္ဗောဓိ၏ ဘဝကထာနှင့် စာပေလက်ရာ" (တင်မြင့်) နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်စာပေတိုက်၊ ၂၀၀၆-ခုနှစ်။

၁၃။ "ပုံတောင်ပုံညာခရီးသည်" (တင်မြင့်) (ဒုတိယအကြိမ်) နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်စာပေတိုက်၊ ဧပြီလ၊ ၂၀၀၈-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ။

၁၄။ "ရှင်မတောင်မိုးညို့မှိုင်းတော့ ရင်လှိုင်းခတ်လို့လွမ်းမိတယ်" ဝတ္ထုတိုများ (နေမျိုးသန့်) ရှင်မတောင်စာပေတိုက်-၂၀၀၈ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ။

၁၅။ "လောကအလှ၊ ဘဝကြေးမုံ" (နေမျိုးသန့်) ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် စာပေဗိမာန်၊ ၂၀၀၈-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ။

၁၆။ "ဘဝလွမ်းရွာ ပန်းအလက်ာ" (နေမျိုးသန့်) ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်၊ စာပေဗိမာန်စာပေတိုက် ၂၀၀၉-ခုနှစ်။

၁၇။ "မြေသင်းပျံ့ပျံ့ မိုးရနံ့" (နေမျိုးသန့်) ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်၊ စာပေဗိမာန်၊ ၂၀၀၉-ခုနှစ်။

၁၈။ "မေတ္တာဘုံသစ္စာလွမ်းတယ် လွမ်းငြိမ့်ငြိမ့်အေး" (နေမျိုးသန့်) ဝတ္ထုရှည်၊ နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်စာပေတိုက်၊ ၂၀၁၀-ခုနှစ်။

၁၉။ "ရှင်မတောင်မှရောဝတီသို့" (တင်မြင့်) ကျမ်းစာပေ၊ နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်စာပေတိုက်၊ ၂၀၁၀-ခုနှစ်။

"ခင်ဦးက မေသီရဲ့ အမှုကို

မြင်ထောက်တယ်နော်...

ရှိုင်းသက်လေးကော်ကို

ကြုံကြုံခံနိုင်တာက မေသီရဲ့ သတ္တိ၊

အခြေမရှိတွယ်ရာမဲ့ဘဝမှာ

ဝန်းရှုရှုထလေးတွေ

ပွင့်နိုင်တာက မေသီရဲ့ စွဲမာန်ပဲ ။

မေသီရဲ့ ဘဝကို မြတ်နိုး

ခင်မင်ထက်တာကတော့

ခင်ခင်ဦးရဲ့ အခြေခံစိတ်

မေတ္တာနုအလှပဲ"

နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်စာပေတိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“ဆရာ့မှာ အချစ်ကြွေးတွေ ကျန်ခဲ့တယ်နော် ။
ဘယ်လိုရက်စက်မိမိုင်းလားတာလဲ ဆရာ။ မေခင်ခင်ဦးက
နာကြည်းရမှာပါ။ မေခင်ခင်ဦးရဲ့ ဘဝက အထီးကျန်ဘဝ
ရက်စက်ခဲ့တာပါ”

“မေခင်ခင်ဦးဆီမှာ ဆရာ့ချစ်ကြွေးတွေ ကျန်ခဲ့ပါတယ်
ဆရာ။ မေရဲ့ဘဝ အစိုးကို ဆရာ့ရဲ့ မေတ္တာရေအေးနဲ့
ငြိမ်းအေးစေလိုက်ပါ ဆရာရယ်။ မေခင်ခင်ဦး
ဆရာ့ကိုလာတွေ့ပါလိမ့်မယ်။ မေကို
စောင့်မစ်ပါနဲ့ဆရာရယ်”

“ခင်မျှားက ဆရာကြီးကို ခင်မွေးဝမ်းနည်း ယမင်း
ရှစ်ကလေးကန်တော့လိုက်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဆရာကြီးမှာ
ရှုသားခင်စီ ယမင်းဂျုံလေး ဝင်လာတယ့်
အရေးကျိုးကြွေးသွားပါပြီမှာ”

“ဦးတင်ခေါင်
ထိုထိန်ရှည်ကြီးကိုရောက်တော့
အင်မျှားကန်ဖေါ်ပိုးမှာ
လျှောက်ရင်း
နှောင်းအဖြစ်တွေကို
သတိရနေခဲ့သည်”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

" ကိုစောထွန်းရယ်၊အစိတ်ဆိုတာ မေ့တောင်းထဲ့အရာမဟုတ်ပေမယ့်၊ပြန်တောင်းလို့လည်း ရတောင်းထဲ့အရာ မဟုတ်ပါဘူး။ သင်္ချာဗေဒအရ ဖွင့်ပြောင်နှစ်ကြောင်းဟာ ဆုံချက်တစ်နေရာမှာ နည်းနည်းကလေးလွဲလိုက်တာနဲ့ နောင်မှာ မဆုံနိုင်တော့တဲ့ လားရာတွေဖြစ်သွားတတ်ပါတယ် "

အခန်း(၁)

"ခေါင်းလောင်းသံချို ၊ တက္ကသိုလ်ဝယ်
နေညိုချိန်များမှာတော့ ၊ အင်းယားရတနာ
တန်တော်သာမှာ ၊ ပြာပြာလဲ့လဲ့
လှိုင်းဘောင်ဘင်ဖွဲ့တော့ ၊ မိခင်ရဲ့သားဖျိုမှာ
အလိုလိုရင်ဖိုလေးကာပ ၊ ဆွေးမိတော့တယ်"

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ရင်ပြင်က စိန်ပန်းနီ၊ စိန်ပန်းပြာ၊ ပိတောက်နှင့် ကံ့ကော်ပင်ကြီးများအောက်မှာ တစ်ယောက်တည်း စိတ်ကူးယဉ်အိမ်မက်တွေနှင့် လျှောက်လာရသူမှာ စောထွန်းဖြစ်သည်၊ တစ်ခါတစ်ရံ ဇဂုံဆောင်၊ ရွှေဘိုဆောင်၊ ပဲခူးဆောင်၊ သထုံဆောင်မှ သူငယ်ချင်းများနှင့်ရင်ဆိုင်တိုးမိလျှင် အခွေတရုံမှာရုပ်ရှင်လိုက်ကြည့်ဖို့ဖွတ်အတင်းခေါ်သောအခါ မုသားမပါလက်ဆောင်ဆိုသည့် အတိုင်းလက်ာချောအောင်ပြော၍ ရှောင်ခဲ့ရသေးသည်၊ တစ်မြို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တည်းသား ကျောင်းနေဘက်များနှင့်တွေ့လျှင်တော့ သရော်ပြုံးပြုံး၍ ကျီစယ်သွားတတ်ကြသည်ကိုလည်း ခံရသည်။ ခင်ခင်ဦးနေသော ပုဂံကျောင်းဆောင်ဝင်းထဲဝင်မိလျှင်တော့ ရင်ကပိုခုန်လာသည်။ ခြေထောက်တွေက ဆာတာတာဖြစ်လာသည်။ ပုဂံဆောင်၏ သံတံခါးများကဖွင့်ပြီး ညှိသည်တွေ့ချိန်ပါလာခေါင်းလောင်းကတည်းထိုးပြီ။ စောထွန်းအဆောင်တွင်းဝင်သွားလျှင်ပင် ညှိခန်းတာဝန်ကျသူအသိသည် လက်ရိပ်ပြနှုတ်ဆက်လိုက်ရုံနှင့် ဘီအီးဒီတတိယနှစ်ကျောင်းသူခင်ခင်ဦးတို့ ခေါ်ပေးရမည်ဟု အမှတ်ပြုလိုက်သည်။ စောထွန်းသည် ပါလာခန်းဘေးက ကော်ရစ်ဒါမှာ လိပ်ပြာကလေးတစ်ကောင်လိုငြိမ်ငြိမ်တလေး စောင့်နေသည်။

စောထွန်းနှင့်ခင်ခင်ဦးမှာ အညာမြေ၊ ဧရာဝတီမြစ်တမ်း၊ တောမြို့ကလေးကဖြစ်သည်။ တစ်မြို့တည်းနေ တစ်ရေတည်းသောက် ကျောင်းနေဘက်သူငယ်ချင်းများဖြစ်၏။ ခင်ခင်ဦးမှာ မြို့ပေါ်က လူချမ်းသာကုန်သည်ကြီးတစ်ဦး၏သမီးဖြစ်သည်။ စောထွန်းကမူ လယ်တောယာတော တောနေ မိသားစုမှ မွေးဖွားသော သားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ မြို့ပေါ်က ဘကြီးဘုန်းကြီးကျောင်းမှာနေ၍ အထက်တန်းကျောင်းမှာ ပညာသင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ခင်ခင်ဦးက မြို့ပေါ်မှာရော ကျောင်းမှာပါ လူသိများသော၊ လူချစ်လူခင်ပေါသော ကွမ်းတောင်ကိုင်၊ ပန်းတောင်ကိုင်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ရုပ်ရည်ကလည်း ချောသည်။ သဘောကလည်း ကောင်းပါသည်။ စောထွန်းကမူ လူရိုးလူဖြောင့်၊ စာကြိုးစားသည်။ အတန်းထဲမှာ ရိုးရိုးကုတ်ကုတ်နေသော ကျေးတောသားဖြစ်သည်။

သို့သော် ခင်ခင်ဦးဟာ စောထွန်းကိုအသိအမှတ်မပြု၍မရ၊ မလေးစား၍မဖြစ်၊ အကြောင်းတရှိသည်။ ကျောင်းတော်၏ပညာရည်ချွန်ဆုပေးပွဲတိုင်းမှာ စောထွန်းက ပထမဆုနေရာကမဆင်း၊ ခင်ခင်ဦးက ဒုတိယနေရာမှ မတက်နိုင်။ လသာမှန်အိမ်နှင့်စာကျက်သော ခင်ခင်ဦးထက် ရေနံဆီမီးခွက်နှင့် စာကျက်ရသော စောထွန်းက အမြဲသာနေသည်။ စာလည်းပြိုင်သည်။ နောက်တော့ ခင်

လည်း ခင်မင်သည်။

ပုဂံကျောင်းဆောင်၏အတွင်းဆောင်းဘက်သို့ ခင်ခင်ဦးဆင်းလာသည်ကို စောထွန်းမြင်ရပြီ၊ 'ကေသာဆံမြ၊ ထုံးနေ‌ဘော်စနှင့် မြန်မာဆန်ဆန်ယောထမီ ခွင့်ထိုးကလေးနှင့် လက်ရှည်အကျီဖွေးဖွေးတလေးတိုဝတ်လာသော ဆရာမလောင်းတလေးကလှပါဘိ။ ယဉ်ပါဘိ၊ စောင့်ရသူ၏ရင်ထဲမှာ အေးမြသွားသည်

"စောင့်နေရတာ ကြာပြီလား" "မကြာသေးပါဘူး၊ အလှတစ်ပြင်စာတော့ စောင့်ရမှာပေါ့" ခင်ခင်ဦးကပြုံးနေသည်။ နှစ်ယောက်သား ပါလာခန်းအတွင်းက ဆက်တီခုံမှာ ထိုင်လိုက်ကြသည်။ စောထွန်းက ခင်ခင်ဦးမှာလိုက်သမျှ စာအုပ်ကလေးတွေ ပစ္စည်းလှလှကလေးတွေ ပေးနေသည်။ သူမှာသမျှ ကိစ္စရပ်တလေးတွေ အတွက်လည်း ပြောပြနေသည်။ ခင်ခင်ဦးက တျေးဖူးတင်သော မျက်နှာနှင့် အားတုန့်အားနာဖြစ်နေရှာသည်။

"ခင်ဦးမှာလိုက်တဲ့ စောင်းပညာရှင်ဆရာမကြီးဒေါ်ယဉ်ယဉ်အိမ်ကိုလည်း ရောက်ခဲ့တယ်" "တွေ့ခဲ့ရဲ့လား၊ ဆရာမကြီးက ဘာတွေပြောလိုက်လဲ" "ဆရာမလေးက မြန်မာ့ဂီတအနုပညာကို အတော်မြတ်နိုးဟန်ရှိပါတယ်။ မြန်မာ့စောင်းပညာနဲ့ ပတ်သက်လို့ အတတ်နိုင်ဆုံးကူညီပေးမယ်။ စနေ၊ ကနဂ်နွေ အားတဲ့ရက်တွေမှာလာခဲ့ပါလို့မှာလိုက်တယ်"

"မောင်ထော်လေးလမ်းက အရီးခင်တို့အိမ်တော့ မရောက်ခဲ့ဘူးလား" "ပြီးခဲ့ရောက်ရင်တော့ အရီးခင်တို့က သူတို့အိမ်ရောက်ရင် ငါ့တို့ ဟင်းတောင်းခေါင်းနဲ့ ထမင်းကျွေးတယ်။ အဆောင်မှာ ကြက်ရိုးကိုက်ရတာထက်ကောင်းတာတိုးတွ"

ခင်ခင်ဦးက အသံကလေးထွက်အောင်ရယ်လိုက်သည်။ ညနေချမ်းသည် ချမ်းမြေ့ဘွယ်ရာဖြစ်နေ၏၊ ကျောင်းဆောင်၏ ညှိခန်းပါလာမှာ နှစ်ယောက်သား ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး၊ အေးအေးလူလူထိုင်၍ ချစ်စကားမပြောဘဲ အလှအပကလေးတွေနှင့် ရယ်စရာမောစရာကလေးတွေပြောနေရခြင်းတ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သာယာငြိမ်းချမ်းလှပါသည်။

ဝါလာအတွင်းမှ ရေဒီယိုကလည်း အေးအေးငြိမ့်ငြိမ့် မေတ္တာတေးသံ တလေးတွေ လွင့်ပျံ့နေပါသည်။

အညာသားစောထွန်းသည် တက္ကသိုလ်ရောက်လာတော့၊ လူရည်ကတတ် လာသည်။ စာတတ်၍ ညာနေ တက္ကသိုလ်ဆရာကြီး၊ ဆရာမကြီးတွေကလည်း ချစ်ကြသည်။ စော်ရွေးသဖြင့် သူငယ်ချင်းတွေက ယည်းခင်ကြသည်၊ တက္ကသိုလ် ရောက်စတကြီးဆုံးအောင် တက်နိုင်ပါ့မလားဟု စိတ်သောကရောက်ခဲ့ရသော် လည်း သူ၏စိတ်သဘောထားကကောင်းသဖြင့် ကောင်းသောကံကလည်း သူ့ ကို ထောက်မလာသည်။

"စောထွန်းမင်းစတိုင်ပင်ရသကွ။ တို့ကို လက်ဖက်ရည်တိုက်ရမယ်၊ မုန့် ကျွေးရမယ်" ဟုတက္ကသိုလ်ရုံးခန်းဘက်ဆီမှ ပြန်လာသော သူငယ်ချင်း စိုင်းသာထူးက ပြောသဖြင့် ပြေးကြည့်ရသည်၊ သူအလွန်ဝမ်းသာရ၏။ စောထွန်း မှာ ပညာရည်ကောင်းသည်က တစ်ကြောင်း တောနေမိဘများက ခက်ခက်ခဲခဲ ထောက်ပံ့နေရသည်ကတစ်ကြောင်း ထို့ကြောင့်စတိုင်ပင်ရခြင်းဖြစ်မည်၊ မည် သို့ရှိစေ တစ်လမှာ(၇၅/-)ဆိုသော စတိုင်ပင်သည် စောထွန်းအဖို့တော့ ပညာ အဏ္ဏဝါခရီးမှာ၊ ဘဝလှေငယ်အတွက် ရွက်တစ်လွှာ၊ တက်တစ်စင်းဖြစ်သည်။

စောထွန်းတက္ကသိုလ်မှာ ပျော်သွားပြီ။ သူတို့မြို့နယ်အသင်းကလည်း သူ့ကို အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် တင်မြှောက်ထားကြသည်။ စောထွန်းပညာကြိုးစားသည်၊ တက္ကသိုလ်ဝန်းကျင်မှာ လူမှုရေးလုပ်ငန်း၊ အသင်းအဖွဲ့လုပ်ငန်း၊ စာပေနှင့် အနုပညာလုပ်ငန်းတွေလည်း လုပ်သည်၊ တက္ကသိုလ်မဟာစင်တော်၏ အနုပညာအဝန်းအဝိုင်းမှာလည်း စောထွန်းရှိနေတတ်သည်။

"စာမေးပွဲရက်တွေက နီးလာပြီ၊ ခင်ဦးစာတွေ ကြိုးစားနေပြီလား၊ ဒီနှစ် အောင်စာရင်းမှာ ပထမရအောင် ကြိုးစားနော်"

"စာတွေပုံမှန်လုပ်ဖြစ်ပါတယ်၊ ပထမရဖို့ဆိုတာတတော့ ကိုစောထွန်း တို့

ထွန်မ မကျော်နိုင်ပါဘူးတဲ့ရှင်"

"ကိုယ်လဲ ဒီနှစ်တွေ သိပ်မလုပ်ဖြစ်ပါဘူး။ ခေါင်းထဲမှာ တစ်ခြား အကြောင်းအရာတွေက ဝင်လာနေတယ်"

"ဘာတွေများလဲ"

"ခင်ဦးကို ပြောလို့ဖြစ်မယ်တဲ့လား"

ခင်ဦးက သိချင်စိတ်တလေးနှင့် ကြည့်လိုက်သည်၊ စောထွန်းသည် ဝှက်ဖဲ တစ်ချပ်ကို ရင်ထဲမှာ သိမ်းထားလိုက်သည်။

"တနင်္ဂနွေ နေ့ကျရင် ဆရာမကြီး အိမ်သွားမယ်၊ စောင်းသွားတီးမယ်လေ"

" တောင်းတာပေါ့၊ လိုက်ပို့ရအုန်းမလား" "မပို့ချင်ရင်လဲနေပေါ့"

ပါလာခန်း၏ အနောက်တောင်ထောင့်က မှန်ပြူတင်းမှာ ညနေရီ နေခြည် ဖျော့ဖျော့ကလေးဝင်လာလျှင် ဧည့်တွေ့ချိန်တုန်းဆုံးတော့မည်ကို စောထွန်းသိဝါ သည်၊ ခေါင်းလောင်းတီးတော့မပြန်ချင့် ပြန်ချင်နှင့် ပြန်ခဲ့ရသည်။ ရင်ထဲမှာ ဘာနေသည်။

*** *** ***

သီတင်းတစ်ပတ်မှာ နှစ်ရက်သုံးရက်တော့ ခင်ခင်ဦးရှိရာ ပုဂံဆောင်သို့ စောထွန်းမှန်မှန်ရောက်တတ်သည်၊ ကြာတော့ မျှော်သူကလည်း မျှော်မိလာ သည်၊ ခင်ခင်ဦးက ကော်ရစ်တာ ထွက်၍ မျှော်လိုက်၊ အခန်းထဲပြန်ဝင်လာ ဆိုတ်နှင့် မငြိမ်မသက်ဖြစ်နေပြီဆိုလျှင်၊ သူ၏အခန်းဖော် မန္တလေးသူ မခင်မြင့် က ရုပ်ရှင်မင်းသမီး ကြည်ကြည်ဌေး၏ သီချင်းကလေးကို ညည်းပြသည်။

"လာပါတော့ ခါခါမော့ မာလာဖော့ မျှော်တော့ လေးနာရီ. . . ထိုးပြီ. . ထိုးပြီ"

အခန်းဖော်သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်နားလည်မှုတွေနှင့် တစ်ယောက် မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ကာ ရယ်လိုက်ကြသည်၊ ခဏအကြာတွင် ဧည့်ခေါ် တာဝန်ကျသူကလာခေါ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဖြေးဖြေးဆင်းနော် လှေတားမှာ ချော်တူးအုံးမယ်" ဟုမခင်မြင့်က စလို သည်၊ နှစ်ယောက်သား ပါလာခန်းမှာ ဆုံတွေ့ရတော့လည်း စိတ်ထဲက ကြည်နူ မိသည်၊ ပြောစရာစကားတွေကလည်း ပြောမဆုံးအောင် တောသုံးတောင်ထ ခဲ့သည်။

"တက္ကသိုလ်နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်းထွက်ပြီး ခင်ခင်ဦးရဲ့၊ ကဗျာပါလာတယ ရွှေပြာလမ်းနှင့် ပေဒါပန်း၊ ဧရာဝတီကမ်းနဘေးကဆိုတော့ ပေဒါပန်းတလေးဝေ ဘဝကို ခံစားတတ်တာပေါ့၊ ဆရာဇော်ဂျီရဲ့ ပေဒါလမ်း ကဗျာများကိုမှီးပြ အညာမြေ၊ ဧရာလမ်းက ပေဒါပန်း ဘဝနှင့်အလှကိုဖွဲ့လိုက်တာပေါ့၊ သိပ်လှတ ကဗျာကလေးပါ"

"သိပ်မြှောက်မနေနဲ့အုံးနော်"

"ခင်ဦးက ပေဒါရဲ့အလှကို မြင်တတ်တယ်နော်. . . လှိုင်းဒဏ်လေဒဏ်တ ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်တာက ပေဒါရဲ့သတ္တိ၊ အခြေမရှိတွယ်ရာမဲ့ဘဝမှာ ပန်းလှလှကလေ တွေ ပွင့်နိုင်တာက ပေဒါရဲ့ဂွမာန်ပဲ၊ ပေဒါရဲ့ဘဝကို မြတ်နိုးခင်မင်တတ်တာ ကတော့ ခင်ခင်ဦးရဲ့ အခြေခံစိတ်စေတနာအလှပဲ"

ခင်ခင်ဦး၏ မျက်နှာကကြည်လင်ရွှန်းမြသွားသည်။

ခင်ခင်ဦးက ဂီတအနုပညာဝါသနာထုံသကဲ့သို့ စာပေကဗျာလင်္ကာတ လည်း ဝါသနာပါသည်။

"တနင်္ဂနွေနေ့က စောင်းသွားသင်တာ အဆင်ပြေတယ် မဟုတ်လား "သိပ်အဆင်ပြေပါတယ်" ဘောလယ်တစ်ပုဒ်တက်ခဲ့ရတယ်" "လှိုင်ထိပ် ခေါင်တင်ရဲ့ ဘောလယ်မဟုတ်လား၊ သနားစရာလဲကောင်းတယ်၊ လွမ်းစရာ ကောင်းတယ်နော်"

"နန်းမတော်မမြလေးရဲ့ သီချင်းတွေ၊ လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်ရဲ့ ဘောလယ် သီချင်းတွေတီးခတ်လိုက်ရမှပဲ ကျွန်မှာ မိန်းမသားဆိုတဲ့ မိန်းမဘဝကို နားလည် လာတယ် ယောကျ်ားဆိုတာ သစ္စာဖျက်တတ်ကြတယ်နော်"

စောထွန်းသည် လှောင်ပြုံးကလေးပြုံးလိုက်တာ ခင်ခင်ဦးအား သနားစရာ ကောင်းသော အသိမကြွယ်သေးသည့် ကလေးမငယ်တစ်ယောက်လိုကြည့်နေ သည်၊ စကားရည်လုပွဲမဟုတ်သဖြင့် ဘာမှပြန်မချေပတော့။

"မြန်မာ့ဂီတအနုပညာကို လေ့လာလိုက်စားတာ၊ သီဆိုတီးခတ်တာ ကောင်းပါတယ်ခင်ဦးရယ်၊ ဝန်ကြီးပဒေသရာဇာက ရတုကဗျာဖျိုလင်္ကာနှင့်သာ သည့် သီချင်း အဲစောင်းညှင်းကို၊ မတင်းမပြတ်၊ ဖတ်ရွှတ်လေ့တျက်၊ တီးမှုတ် ဖျတ်သာ နေကောင်းစွာလို့ ဆိုခဲ့တယ်မဟုတ်လား" မြန်မာ့ဂီတအနုပညာနဲ့ အတူ မြန်မာ့စာပေအနုပညာကိုပါလေ့လာရင် ပိုကောင်းပါတယ်။ ပုဂံခေတ်မှာ ကျောက်စာတွေရှိတယ်၊ ဒါနသီလအမှုတွေ၊ ဆုတောင်းစာတွေ၊ ကျိန်စာတွေနဲ့ မြန်မာလူနေမှုဘဝကို ဖော်ပြနေကြတယ်။ အင်းဝခေတ်မှာ ကန်တော်မင်းကျောင်း ဆရာတော်၊ အင်းဝနေပြည်တော်က ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ၊ ရှင်မဟာသီလဝံသ၊ ရှင်ဥတ္တမကျော်တို့ရဲ့ မေတ္တာစာရတု၊ ဖျို့မော်ကွန်း၊ တောလားတွေ၊ တောင်ငူ ခေတ်မှာတော့ နတ်သျှင်နောင်၊ ဇေယျရန္တမိတ်တို့ရဲ့ရတုတွေ၊ ဝန်ကြီးပဒေသ ရာဇာရဲ့ တျာချင်းတွေ၊ ကုန်းဘောင်ခေတ်မှာ နန်းမတော်မမြလေးရဲ့ တေးကဗျာ တွေ၊ လှိုင်းမင်းသမီးရဲ့ ဘောလယ်ကဗျာတွေဦးပုည၊ ဖချုပ်တန်းဆရာဖေတို့ ရဲ့ တေးထပ်တွေဟာ သိပ်လေးစားဖို့ကောင်းတယ်။ ဂီတနဲ့ဆက်နွယ်နေတယ်၊

ခင်ခင်ဦးသည် ငေး၍နားထောင်နေရှာသည် စောထွန်းကို လေးစားသော အကြည့်ဖြင့်ကြည့်၍. . . . .

"မြန်မာအနုစာပေ၊ ကဗျာလင်္ကာတွေကို အတော်လေ့လာပြီး ဖြစ်နေတာ တော့ ချီးကျူးပါတယ်"

"ဆရာကောင်းတို့ရဲ့ တပည့်ဖြစ်ရတာရယ်၊ ကျောင်းစာကြည့်တိုက်နဲ့ တက္ကသိုလ်စာကြည့်တိုက်တွေမှာ တန်ဖိုးရှိတဲ့အချိန်တွေအသုံးပြုနိုင်ခဲ့တာရယ် ကြောင့်ပါ ခင်ခင်ဦးရယ်" ဟုစောထွန်းက မသိမသာဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားဟန် လေးနှင့်ပြောသည်။ "မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ခင်ခင်ဦးကတော့ စောထွန်းကိုလူရိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူကောင်းတစ်ယောက်၊ သွက်လက်ချက်ချာသော တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား တစ်ယောက်၊ စာပေပညာဗဟုသုတနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာလောင်းတစ်ဦးအဖြစ် စိတ်ထဲက လက်ခံထားပြီးဖြစ်သည်။

“မြန်မာ့ဂီတအနုပညာနဲ့ မြန်မာ့အနုစာပေတွေဟာ နက်ရှိုင်းကျယ်ပြော လှပါတယ်။ တို့တစ်တွေပဲ လေ့လာထိန်းသိမ်းကြရမှာပေါ့” ကျောင်းဆရာဆိုတာ ထာဝရကျောင်းသားကြီး မဟုတ်လား၊ မွေးသည်မှ သေသည်အထိပညာတွေ ဆည်းပူးနေကြရမှာပေါ့”

စောထွန်းကခင်ခင်ဦး၏ အပြောကိုသဘောကျသွားသည် အချိန်ရသ ကြိုးစားအားထုတ်ဖို့လည်း တိုက်တွန်းသည်။ သို့သော် ဂီတအနုပညာဝါသနာ ဆွဲဆောင်ရာ နောက်လုံးလုံးပါသွားမည်ကိုလည်း စိုးရိမ်မိသည်။

“ဒီဇင်ဘာလလောက်ရောက်လာရင်တော့ ဝါသနာကို နည်းနည်းလျှော့ လိုက်အုံး” နောက်ဆုံးနှစ်စာမေးပွဲကြီးက အမှတ်ကောင်းကောင်းနဲ့ အောင် ဖြစ်မယ်၊ ဆရာ၊ ဆရာမကြီးတွေကလည်း ခင်ဦးကို လက်ရွေးစင်တစ်ပေးထား တာမဟုတ်လား”

တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ယုယုယယဖေးဖေးမမနှင့် လေချိုတသွေးသွေး၊ အေးအေး ငြိမ့်ငြိမ့်စကားတွေပြောနေခဲ့ကြသည်။ အခြားသော ဒွိယ်၊ဒွိယ်အစုံအစုံတို့သည် လည်း ဤသို့ဤနှယ်ပင်ဖြစ်သည် ဧည့်ခန်းပါလာဆောင်၏ အနောက်တောင် ဘက်မှန်ပြူတင်းမှ နေခြည်တန်းကလေးဝင်လာသောအခါ အချိန်တန်အဆောင် ပြန်ကြရတော့မည်ကို လုလင်တို့သိပါသည်။ မကြာမီဧည့်နှင်ခေါင်းလောင်းက လည်း မြည်လာတော့သည်။

စောထွန်းနှင့် ခင်ခင်ဦးတို့သည် ဧည့်ခန်းဆက်တီခုံမှထခဲ့ကြသည်။ အဆောင်၏သံတံခါးမကြီးအထိ ခင်ခင်ဦးက လိုက်ပို့သည် မခွဲချင်ခွဲချင်နှင့် ခွဲခွာခဲ့ကြသည်။ သမင်လည်ပြန်အကြည့်ဖြင့်ကြည့်ကာ အဆောင်တွင်း လေ ထားအတိုင်း ခင်ခင်ဦးက တက်လာခဲ့သည်။ စောထွန်းကမူလမ်းထိပ်က စိန်ပန်း

ပင်ကြီးအောက်ရောက်သည့်တိုင် သူ၏စိတ်ကတရစ်ဝဲဝဲအဆောင်မှာ ကျန်ရစ် နေဆဲဖြစ်သည်။

ချစ်သူရွှေမင်းသမီး၏ ရွှေနန်းဆောင်မှပြန်လာခဲ့ရသော မင်းသားကဲ့သို့ စောထွန်းသည် ရင်ဝယ်တသိမ့်သိမ့်နှင့် နဝဒေးဆောင်မိမိအခန်းသို့ ပြန်ရောက် လာခဲ့သည်။ အခန်းသော့မှာ မဖွင့်ရသေး၊ တဘက်ကလေးပုခုံးတင်၍ ရေချိုး ခန်းများ ဘက်ဆီသို့လျှောက်လာသော ကျော်ဝင်းကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သူက . . . . . .

“ဗိုင်ဆေး ထမင်းစားဆောင်ကိုမသွားနဲ့တော့ မင်းနောက်ကျသွားပြီ၊ မင်းအချိန်မီမလာဘူးထင်လို့ ငါတို့မြို့က သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရောက်လာ တာနဲ့ မင်းထမင်းရော ဟင်းရော၊ တို့တုတ်ပစ်လိုက်ပြီ။ ဒီညစာဟင်းသိပ်ကောင်း တယ်။ ဘဲသားဆီပြန်ဟင်းကွ၊ မင်းတော့ လှည်းတန်းက မထွေးရီဆိုင်သွားပြီး ဆော်ချောင်ကောင်း ထမင်းကြော်တစ်ပွဲသွားတုတ်ပေတော့” ဟုအားရပါးရ ရယ် ရယ်မောမောပြောလိုက်သည်။

စောထွန်းက သူတို့ထမင်းစားပွဲဝိုင်းအကြောင်းသိသည် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက်ခင်မင်ရင်းနှီးလွန်း၍ လုပ်ချင်ရာလုပ်စမြဲဖြစ်သည်။ သူ့ရှိကိုယ်စား ကိုယ့်ရှိသူစား မနှမြောတမ်းပင်ဖြစ်သည်။

“သာဓုပျော့. . . သာဓု. . . သာဓု ငါကလဲ အဲဒီလို ကာလဒါနကလေး လုပ်ချင်နေတာပါ ကျော်ဝင်းရေ အမျှ. . အမျှ. . အမျှ”

ကျော်ဝင်းသည် အားရပါးရ တဟားဟားရယ်၍ ရေချိုးခန်းများဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ ရေချိုးခန်းအရောက်မှာတော့ တဖျင်းဖျင်းကျနေသော ရေ ပန်းသံများနှင့်အတူ သီချင်းအော်ဆိုနေသည်။

“ကျောင်းဖွင့်ချိန်. . စိန်ပန်းတွေလဲ. . မြေမှာကြွေပြန့်နေ ကံ့ကော်ပန်းတွေ နဲ့အတူ. . . သူနဲ့တွေ့ရာနယ်မြေ၊ တက္ကသိုလ်သို့မဟုတ် မြကျွန်းသာ အင်းလျား ကည်နယ်မြေ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[illegible]ဆုံးခင်မှာပင် စောထွန်းသည် အခန်းတံခါးပိတ်၍ [illegible] တစ်ချိုးတည်းလစ်ခဲ့ရတော့သည်။

*** *** ***

[illegible] သံယောဇဉ် ကြိုးမျှင်ကလေးများ [illegible] ဝင်လာတော့သည်။ ငယ်ကျွမ်းဆွေ [illegible] ဝို၍ခင်မင်လွယ်သည်၊ ပန်းလိုလှ၍ လမင်းလိုသာ၊ ထိမ်လွှာလိုစိတ်လှုပ်ရှားတတ်သော လုလင်ပျို၊ လုံမပျိုအရွယ်များဖြစ်၍ စောထွန်းနှင့် ခင်ခင်ဦးတို့မှာ အလိုလိုရင်ဖိုနေတတ်ကြသော အခြေအနေသို့ ရောက်မှန်းမသိရောက်နေကြပြီဖြစ်သည်၊ နေညိုလျှင်ရင်ဖိုရ၏၊ အဆောင်သို့ အကြောင်းရှာ၍လာသူကလည်း လာချင်၏၊ အကြောင်းရှာ၍ မျှော်သူကလည်း မျှော်လာသည်၊ သံယောဇဉ်တစ်မျှင်ကြိုးသည်ကြာလေလေခိုင်မြဲလာလေလေ ဖြစ်သည်။

ဆောင်းရာသီရောက်လျှင် မြောက်ပြန်လေညှင်းနှင့်အတူ နှင်းမှုန်တို့ ဝေ့လာပြီ၊ သည်အခါ ရောက်လာလျှင် စာမေးပွဲကြီးက နီးကပ်လာပြီ၊ အခန်းတံခါးကို ခေါက်နေပြီဆိုသည်ကို တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူကျောင်းသားတိုင်းသိကြသည်၊ မိမိအခန်းမိမိစာကြည့်စားပွဲမှာ ထိုင်ကြရပြီ၊ အခြားတာယီရအလုပ်တွေ၊ အပျော်အပါးတွေ၊ ချစ်ရေးခင်ရေး၊ လူမှုရေး အလုပ်တွေကို မင်းထုတ်ချ၍တံခါး ပိတ်သကဲ့သို့စိတ်ကိုလည်း ချုပ်တည်းကာ စာကြိုးစားကြရတော့သည်၊ စောထွန်းသည်လည်း၊ ခင်ခင်ဦးတို့ အဆောင်ကိုပုံမှန်မသွားနိုင်တော့၊ ခင်ခင်ဦး၏ တွဲယူစာတန်းကိုသာ တစ်ခါတစ်ရံသွား၍ဖတ်ပေးသည်၊ ကူညီပြုပြင်ပေးသည် နောက်ဆုံးနှစ်စာမေးပွဲကြီးဖြစ်၍ သူတို့နှစ်ဦးအထူးအာရုံစိုက်၍ ကြိုးစားနေကြသည်၊ ငယ်မူငယ်သွေးမပျက်သေး၊ သူတို့နှစ်ဦးစလုံးပင်

"စာသင်ဟူက ၊ ကျမ်းထိုမျှကို
တွေ့ကမရှောင် ၊ ကြောင်ပုဇွန်စား

ကြွပ်ကြွပ်ဝါးသို့ ၊ လွှသွားပမာ
ကျောက်ထက်စာသို့ ၊ လိုရာရအောင်

ကြံဆောင်လေ့ကျက်" နေကြရသည် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသည် [illegible]ကြည့်စားပွဲမှာ ကော်ရစ်ဒါမှာ စာဖတ်ခန်းမှာ တတွတ်တွတ်နှင့် ဆိုမန်း မန်း ကြသည်၊ တငေးငေးနှင့်တွေးတောကြံဆနေကြပြီ၊

စောထွန်းအဖို့တော့ စာတွေလည်းကျက်ရသည်၊ မလွှဲမရှောင်သာသော [illegible]သင်းအဖွဲ့လုပ်ငန်းတွေလည်း လုပ်ရသည်၊ မြို့နယ်အသင်းနှစ်ချုပ်အစည်း [illegible]ဝေးကျင်းပ၍ ငွေစာရင်းများရှင်းလင်းပေးခဲ့ရသည်၊ လာမည့်ပညာသင်နှစ် [illegible]တွင် စောထွန်းကျောင်းပြီးသွားပြီဖြစ်၍ တာဝန်တွေလွှဲအပ်ခဲ့ရတော့မည်၊ [illegible]ဝဒေးဆောင်၏ နှစ်ဆုံးနှုတ်ဆက်ညစာစားပွဲ (GRAND DINNER) [illegible]လည်းလုပ်ရသေးသည်၊ အဆောင်ကော်မတီဝင်များဖြစ်ကြသော၊ ကိုကြီးသန်းစိန်၊ [illegible]တင်အေး၊ ရှမ်းပြည်နယ်က စိုင်းသာထူး၊ ကရင်စောဂျူး၊ ကယားတောရယ်၊ [illegible]လေးထွန်းကြည်တို့နှင့်တကွ လုံးလုံးအလုပ်လုပ်ကြရသည်၊ ညစာစားပွဲမှာ [illegible]ဆောင်ရှေ့မြက်ခင်းပြင်တွင် ကျင်းပသည်၊ မီးရောင်စုံမီးဆလိုက်၊ တေးသံစုံ [illegible]များနှင့်အကျသားပြင်ဆင်ရသည်၊ ဆရာဆရာမကြီးများကိုလည်း ဖိတ်ကြား၍ [illegible]ခြားကျောင်းဆောင်များမှ အမှူးဆောင်များကိုလည်း ဖိတ်ရသည်၊ တစ်ဆောင် လုံးရှိ ကျောင်းသားများ သူတို့အထူးဖိတ်ကြားထားသော ဧည့်သည်များအတွက် [illegible]ဝါ ထိုင်ခုံနေရာများ စီစဉ်ထားရသည်၊ ဒံပေါက်ထမင်းဖြင့် ဧည့်ခံရသည်၊ [illegible]သီမွှေးရည်ပုလင်းဖြင့် ဧည့်ခံရသည်၊ ကာလပေါ်တေးသံစုံ မြန်မာသံစဉ် [illegible]သီချင်းများနှင့် ဖျော်ဖြေသည်၊ စောထွန်းသည် ခင်ခင်ဦးကို ဖိတ်ချင်၏ တမင် [illegible]ဖိတ်ဖြစ်ခဲ့၊ ခင်ခင်ဦး စာကြည့်ပျက်နေမည် စိုးသည်ကတစ်ကြောင်း၊ မိမိမှာ [illegible]မှုဆောင်တစ်ပိုင်း၊ အလုပ်သမားတစ်ပိုင်းလုပ်ငန်းတွေကြောင့် ယောင်စေ့ [illegible]အောင်ဆောင်ရွက်နေရသဖြင့် သူမကိုအချိန်ပြည့်ဧည့်မခံနိုင်မည်ကတစ် [illegible]ကြောင်း၊ လူဘုံမှာတူတူတွဲဖို့မရေရာသေးသည်ကတစ်ကြောင်း ထိုကြောင့် တမင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဖိတ်ဘဲထားခဲ့ရသည်။ ပွဲခင်းသာ၏ ထောင့်တစ်နေရာ စားပွဲမှာ အဖော်မဲ့ ထိုင်ရင်း လိမ္မော်ရည်ကလေး တစိမ့်စိမ့်သောက်နေစဉ်မှာပင်. . စန္ဒယားချစ်ဆွေ နှင့်ထားတို့၏ တေးသံ. . . . .

"နှစ်ကိုယ်တူ. . အသက်ချင်းဆက်လို့ . . . လက်ချင်းယှက်ကာရယ်. . . . ဘဝခရီးလမ်းမများလယ်၊ နုနုကြမ်းကြမ်း လမ်းကောက်လမ်းဖြောင့်. . . . . လျှောက်ကြရာဝယ်. . . . စိတ်လဲအတူတူ၊ သဘောလဲအတူတူ. . . အတွေး တွေလဲအတူတူပဲမို့၊ အသဲချင်းညီညာထပ်လို့ ကြည်ကြည်ပျူပျူအပ်ကြမယ် တွယ်" ငြိမ့်ငြိမ့်တလေးထွက်ပေါ်လာ၍ စောထွန်းမှာ တဒင်္ဂစိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်ချိုကလေးမက်လိုက်မိသေးသည်။ အခမ်းအနားပြီးလုနီးမှာတော့ အမှတ် တရလက်ဆောင် ပစ္စည်းကလေးတွေ ထိုင်ခုံနံပါတ်အတိုင်း မဲဖောက်၍ လက်ဆောင်ကမ်းသည်။ စောထွန်းဆီသို့ မာလာဆောင်မှအမည်မဖော်လိုသူ တစ်ဦး၏ လက်ဆောင်စာအုပ်ကလေးတစ်အုပ်ရောက်လာသည်။" စာအုပ်က ဒဂုန်တာရာရေးသည့် "ရုပ်ပုံလွှာ"

ရွက်ဝါကြွေလူး နွေ့မူးမူး ရောက်ပြန်တော့ စာမေးပွဲကြီး ဖြေရတော့သည်။ ဘဝကို အဆုံးအဖြတ်ပေးမည့်အရေးအရာ ကိစ္စဖြင့်သဖြင့် ကြိုးစားပမ်းစားဖြေ ကြရသည်။

စောထွန်းတို့လည်း ကြိုးစား၍ဖြေကြသည်။ ဘာသာစုံဖြေနိုင်ပါ၏။ အကောင်းဆုံးအခြေအနေဖြစ်လိမ့်မည်ဟုလည်း မျှော်လင့်ထားသည်။ ဘာသာစုံ ဖြေပြီး၍လည်း အရပ်သို့မပြန်ရသေး၊ နောက်ဆုံးနှစ်သမားတို့၏ အစဉ်အလာ အတိုင်းလူတွေ နှုတ်ဖြေဗိုက်ဗာကလည်း ရှိသေးသည်။ အလုပ်လျှောက်လွှာတင် ခဲ့ရမည့် အစီအစဉ်ကလည်း ရှိသေးသည်။ လဝတ်ခန်းတော့ စောင့်ရဦးမည်၊ အပေါ်ပါးဆုံးအလွတ်လပ်ဆုံး အပျော်ဆုံးအခါသမယဖြစ်သည်။ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်ကြီးကို နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်ကြရတော့မည်။

မန္တလေးသူ မြသီတာတို့အဖွဲ့က သံလျင်ကျောက်တန်းဘက်၊ ဘုရားဖူး

ထွက်ကြမည်၊ မဆွေမာ၊ ကိုမြတ်ဦးတို့ ခင်ထွေးညို ချော်ချိုတို့အဖွဲ့က သာယာ သို့ ပျော်ပွဲစားသွားကြမည်၊ အားလုံးတခဲမင်နေသော စောထွန်းတို့ခေါ်ခဲ့၍ စောထွန်းက မလိုက်နိုင်ခဲ့၊ တစ်ခုသောညနေမှာတော့ ခင်ခင်ဦးက တောင်းဆိုမှု တစ်ခုပြုလာသည်။ "စောင်းသင်ပေးတဲ့ဆရာမကြီးတိုလဲသွား တန်တော့ချင် တယ်၊ အင်းလျားကန်ဘက်ကိုလည်း တစ်ပတ်လောက်လျှောက်ကြည့်ချင်တယ်၊" ဟုံ စောထွန်းလိုက်ပို့ပေးပါဟုဆိုသည်။ စောထွန်း ရင်ထဲမှာပျော်သွား၏ အင်းလျား ကန်ဘက်ကိုပို့ရမည်ဆို၍ အူအလိပ်လိပ်တက်အောင်ဝမ်းသာသွားသည်။ သို့ သော်ဟန်ကိုယ့်ဖို့ဆိုသည့်အတိုင်း ရုပ်ရှင်မင်းသားကောလိပ်ဂျင်နေဝင်း၏ စတိုင် အတိုင်း ခေါင်းကလေးငဲ့ကာ အတန်ငယ်စဉ်းစားဟန်ပြုပြီးမှ "တောင်းပြီသေ . . . ပို့မှာပေါ့၊ မနက်ဖြန်တနင်္ဂနွေညနေပိုင်းအဆင်သင့်ပြင်ထား" ဟုဆိုလိုက် သည်၊

နောက်တစ်နေ့ညနေစောင်းတော့ စောထွန်းတည်းဟူသော လော်ကယ် သားကြီးက ပုဂံကျောင်းတောင်သို့ အချိန်မှန်ဆိုက်လာသည်၊ စောထွန်းနှင့် ခင်ခင်ဦးတို့နှစ်ယောက်သားအဆောင်မှ ထွက်၍ ပြည်လမ်းမကြီးအတိုင်း လျှောက်ခဲ့ကြသည်၊ ဝင်ဒါမီယာရှိ စောင်းဆရာမကြီးအိမ်သို့ဝင်၍ ဂါရဝပြု ကန်တော့သည်၊ ထိုမှတဖန်တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း၊ အင်းယားလမ်းအတိုင်း လျှောက်ခဲ့ကြသည်၊ အင်းယားကန်သည် သီတာကြည်လဲ့၊ ငှက်သံနွဲ့နှင့် လွမ်း မြိုင်မြေမှာသာယာလှသည်။ စောထွန်းနှင့်ခင်ခင်ဦးတို့ စကားတပြောပြော နှင့် ခမောမပန်းလျှောက်ခဲ့ကြသည်။ အင်းယားရတနာကန်တော်သာမှာ ပြာ လဲ့လဲ့လှိုင်းဘောင်ဘင်ဖွဲ့တော့ တက္ကသိုလ်ရဲ့ သားပျိုသမီးပျိုစောထွန်းနှင့် ခင်ခင်ဦးတို့မှာ အလိုလိုရင်ဖိုမောကြရသည်။

"ခင်ဦးရယ်. . . ဒါဟာ တို့ရဲ့နောက်ဆုံးခရီးဖြစ်နေမလား"

"နောက်တစ်နေ့ နောက်တစ်နေ့တွေ အများကြီးရှိပါသေးတယ်၊ ဘဝခရီး ကတော့ အရှည်ကြီးပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တက္ကသိုလ်မှာ အတူနေခဲ့ရတဲ့ ဘဝကတော့လွမ်းမောစရာပဲနော်"

"အတိတ်ဆိုတာမေ့ကောင်းတဲ့အရာမဟုတ်လို့ ခင်ဦးကတော့ မမေ့ပါဘူး"

"ညနေစောင်းရင် ခင်ခင်ဦးတို့ အဆောင်ကိုလာပြီး ထွေထွေရာရာ စကား ကလေးတွေပြောရတာ အပျော်ဆုံးနေ့တွေပဲ"

"အဆောင်က သူငယ်ချင်းတွေက ချစ်သူအတွဲထင်ပြီး လာလာစကြ တယ်"

"ဟုတ်တယ်လို့ ပြောလိုက်ပါလား"

စောထွန်း၏ မျက်နှာကပြုံးရွှင်နေသည်၊ ခင်ခင်ဦးကမူ သူ့ကိုကြည့်၍ လှောင်ပြုံးကလေးပြုံးလိုက်သည်၊ နှစ်ယောက်သား ကန်ပတ်လမ်းအတိုင်း လျှောက်လာကြသည်၊ စိမ်းလဲ့သောမြက်ခင်းပြင်များကို ဖြတ်၍ ကန်ရေစပ် အတိုင်းအနီးသို့ ဆင်းခဲ့ကြသည်၊

ကန်ရေပြင်ကိုဖြတ်လာသော ညှင်းသွဲ့သွဲ့လေပြည်က သူတို့နှစ်ဦးကို ထိကပါး ယိကပါး ဆော့ကစားနေ၏၊ နှစ်ယောက်သားစကားအတန်ကြာမပြော မိခဲ့ကြ၊ အတွေးကိုယ်မိီနှင့် ရင်မှာလှိုင်းထနေသည် မြက်ခင်းပြင်မှာ ခေတ္တထိုင် လိုက်ကြသည်၊ အင်းလျားကန်ရိပ်ဝန်းကျင်မှာ မင်းလွင်မြူခိုးတို့က မှုန်ပြာရီလဲ့နေ သည်၊ ရော်ရွက်ဝါတို့ကလည်း လိပ်ပြာလေလား ရွက်ဝါလားဟူ ထင်စရာ လေမှာတလွင့်လွင့်ဝဲနေသည်၊ မြေမှာတပြန့်ပြန့်ကြနေသည်၊ အချစ်ရည်ရွှန်းမြ ချစ်သွေးကြွ နေသောလုလင်ငယ်သွေး တို့အဖို့ ကြည်နူးစရာ ညနေဆည်းဆာ ဖြစ်နေသည်၊

"ကိုယ်ကတော့ ခင်ခင်ဦးကိုချစ်လဲချစ်တယ်၊ မြတ်နိုးလဲ မြတ်နိုးတယ် ခွဲခွာကြရမှာကိုပဲ စိုးရိမ်နေမိတယ်"

စိတ်ထဲတွင်မျိုသိပ်၍မထားနိုင်တော့သော စောထွန်းအသံကလေးတုန် ရီဖြင့် ဖွင့်အန်လိုက်မိတော့သည်၊ ခင်ခင်ဦးကမူ သိမ်မွေ့သော မိန်းကလေး တစ်ဦးဖြစ်၍ စိတ်ကိုချုပ်တည်းထားနိုင်သည်နှုတ်ကိုစောင့်စည်းထားနိုင်လို

သည်၊ သို့သော်ခေတ္တမျှ ငိုင်နေပြီးမှအနီးရှိ ကျောက်ခဲငယ်တစ်လုံးကို ကန်ရေ ပြင်သို့ ပစ်ချလိုက်သည်၊ ကန်ရေပြင်မှာ လှိုင်းဝသတ်တလေးတွေထသွားသည်၊ စောထွန်းအဓိပ္ပာယ်ပေါက်မှ ပေါက်ပါလေစဟုလည်း စိုးရိမ်မိသည်၊

"ပြန်ကြပါစို့၊ အဆောင်တံခါးတွေ ပိတ်ခါနီးပြီ"

နှစ်ယောက်သား မြက်ခင်းပြင်မှထ၍ အင်းလျားမှခွဲခဲ့ကြတော့သည် အင်းလျားလမ်းအတိုင်းအတွေးကိုယ်စီနှင့် ကျောင်းများဘက်ဆီသို့ လျှောက်ခဲ့ ကြသည်၊ တစ်နေရာအရောက်တွင် ကျောင်းဆောင်တစ်ခု၏ နှုတ်ဆက်ပွဲမှ အသံချဲ့စက်တေးသံတစ်ခုက ဆွေးဆွေးမြွေမြွေထွက်ပေါ်လာသည်၊

"နွေးအကူး လေးရှူးတွေလဲ ဝေ့ပြီလေ. . . ကံ့ကော်တွေလဲဖူးလို့နေ. . . သစ်ရွက်ကြွေမြေမှာလူးကာဥဩငှက်ငယ်တွေ့တော့ ချစ်ရတ်တွေရှည်. . ဒီအခါ ဒီသမယ. . . ခွဲကြရမဲ့အခြေအချိန်တန်အိမ်ပြန်ရဝေမယ့်. . . တို့ယ်မေတ္တာတ ခင်းရဲ့ထံမှာလေ အင်းလျားကိုလည်းမမေ့နိုင်ပေ၊"

♦♦♦ ♦♦♦ ♦♦♦

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၂)

ယာခင်းပြင်မှာ မိုးဦးနှမ်းလျှင်ပင်ကလေးများက တောင်လေအဖြူးတွင် မြူးမြူးကြွကြွလှုပ်ရှားနေကြသည်။ အဖေသည် နှမ်းပင်ကလေးများကို ကြည့်၍ ပီတိဖြစ်နေ၏။ သားစောထွန်းပြန်လာသည်ဟုကြားရ၍ပိုပြီး ဝမ်းသာနေသည်။ အမေကမူ အိမ်အလုပ်တွေလုပ်လိုက်၊ ချက်လိုက်ပြုတ်လိုက်နှင့်တပြုံးပြုံးဖြစ်နေသည်။ အမေ့ရွာကိုသားပြန်လာ၍ ပီတိဖြစ်နေရှာသည်။ စောထွန်းသည် ကျောင်းပြီးခဲ့ပြီဖြစ်၍အဖေရပ်အမေ့ရွာမှာ ငြိမ်းချမ်းစွာလာ၍ အနားယူနေသည်။ ကိုရင်လူထွက်အစ်ကိုကြီး ကိုမိုးဆောင်းက အမေနှင့်အဖေတို့ကိုတောင် သူလုပ်ငန်းဦးစီး၍ လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးနေသဖြင့် စောထွန်းစိတ်အေးရသည်။

သို့သော်ရွာမှာ ရှိနေခိုက်အဖေနှင့်အတူ ယာတောသို့လိုက်၍ ကူသည်။ အမေ့အနားမှာ ကပ်၍စကားပြောရင်းအမောပြေစေခဲ့သည်။ တစ်လခန့်ကြာသောအခါ ရန်ကုန်မှ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က ကြေးနန်းရိုက်လိုက်သဖြင့်

စောထွန်းဂုဏ်ထူးသုံးဘာသာ၊ မြန်မာစာသင်ပြနည်းအထူးဖြင့် စာမေးပွဲအောင်သည်ကို သိရသည်။ တစ်အိမ်လုံး ပျော်နေကြသည်။ အဖေကမူ "အဟမ်း. . အဟမ်း" ချောင်းနှားပန်းနှင့် သူ့သားအတွက်ဂုဏ်ယူနေရှာသည်။

စောထွန်းကတော့ မကြာမီ ခန့်စာရောက်တော့မည်ကိုသိသည်။ သေတ္တာနှင့်အိပ်ရာလိပ်ကိုကြို၍ ပြင်ထားရသည်။ ဘယ်ရပ်ဘယ်ရွာ၊ ဘယ်ကျောင်းကို ရောက်ရမည်မသိ၊ အမေကစိတ်ပူသော်လည်း၊ စောထွန်းကစိတ်မပူ၊ ပညာရေးဌာနတာဝန်နှင့်အတူ ထားရာနေစေရာသွားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်သည်။

နယုန်မိုးသေး မြက်သားမွေး ဆိုသည့်အတိုင်း မိုးပုလဲတို့ ဖွဲဖွဲဖွေ့ဖွေ့ရွာလေပြီ။ စာသင်ကျောင်းတွေ ပြန်ဖွင့်တော့မည်။ ဆရာအသစ်ခန့်စာတွေ ရောက်လာတော့မည်။ စောထွန်းတို့လို (ဘီအီးဒီ)သင်တန်းဆင်းတွေ မျှော်တလင့်လင့်နှင့်နားစွင့်နေကြပါတော့သည်။ တစ်နေ့တွင်မြို့က စာတိုက်မှာ စောထွန်းလိပ်စာနှင့် စာတစ်စောင်ရောက်နေပြီ ကြားရ၍ စက်ဘီးကလေးနှင့်မြို့ ကိုပြေးခဲ့ရသည်။ မှန်ပါသည် စောထွန်း၏အလုပ်ခန့်စာဖြစ်သည်။ အောင်စာရင်းမှာ အဆင့်တောင်းသဖြင့် သူတို့မြို့၊ သူတို့ကျောင်းမှာ ခန့်ထားခြင်းခံရသည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးက အလုပ်မြန်မြန်ဝင်ဖို့ တိုက်တွန်းသဖြင့် ၁၉၆၃- ခုနှစ်ဇွန်လ(၉)ရက်နေ့မှာ၊ စောထွန်း အထက်တန်းပြဆရာတာဝန်များကို စတင်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ အဖေ့ဆန္ဒပြည့်ဝခဲ့ပြီ။

အထက်တန်းပြဆရာဦးစောထွန်းဖြစ်လာပြီ။ သို့သော် မြို့ပေါ်မှာနေစရာအိမ်မရှိ၊ ငယ်ငယ်တုန်းကလို ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ကပ်နေ၍လည်း မဖြစ်၊ အိမ်တစ်လုံးငှား၍နေရသည်။

ကျောင်းကလည်းကျောင်း "စံပြကျောင်း"၊ ဆရာကလည်း ဆရာ "စံပြဆရာ"

"ဆရာ ဘယ်ဘာသာတွေယူနိုင်မလဲ" ကျောင်းအုပ်ကြီးက ဆရာအသစ်ကလေးဦးစောထွန်းကိုမေးသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“[illegible] အဝ်လိပ်စာဂုဏ်ထူးနဲ့ အောင်ခဲ့ပါတယ်၊ [illegible] ဘာသာတွဲဘာသာတိုတာဝန်ယူသင်ပေးပါ့မယ်”

“[illegible] ဒီလိုဆရာမျိုးကို လိုချင်တာ”

[illegible] ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း ဝတ္ထုတိုအလွန်အာတွေ့[illegible]

“အစွယ်ကိုလိုသူ မိဖုရား အသွားစေခိုင်းသူမင်းဇာတရာဇ် လေးပြစ်သူကား ဘုရားလောင်းတော်၊ ဖြဲဖော်ဖြဲဘတ်သုံးယောက်သား အနတ်တွင်မှ၊ ကံကွတ်ကြား၍ ငမိုက်သားမုဆိုးလေးနင် ချည်းပင်သေစေတော့ဟု၊ သတ်လျှင်လည်း သေရပါတော့မည်ဘုရား” ဟု ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းရှေ့တွင် ငုတ်တုတ်ပေါ်လာသော သောနုတ္တိုရ်မုဆိုးက လျှောက်တင်ခန်းတွင် ဆရာဦးစောထွန်းက အာဝဇ္ဇန်းကောင်းကောင်းနှင့်ရှင်းပြသည်၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ နားလည်စေရန် ဇာတ်ကြောင်းကို စကားပြေချောချောနှင့်ပြောပြသည်၊ ပြီးလျှင်စာမေးပွဲမှာမေးလာလျှင် ဖြေတတ်အောင် စကားစပ်နှင့်လည်းသင်သည်၊ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်တွေးတောဆင်ခြင်တတ်အောင်လည်း လောကီလူ့စရိုက်နှင့် ယှဉ်၍အားရပါးရပြောပြတတ်သည်၊

“အလိုဆန္ဒကြီးသော မိဖုရား၊ မိန်းမသား၊ ထိုမိန်းမသားကိုမှ ချစ်ခင်မြတ်နိုး ရွှေမျက်နှာမညှိုးအောင်အလိုလိုက် အကြိုက်ကိုဆောင်တတ်သည့် တန်ခိုးအာဏာ၊ ဂုဏ်၊ ပါဝါနှင့်ပြည့်စုံသော မဟာဇကရာဇ်နွယ်ဝင်သခင်မင်းယောကျာ်း၊ ထိုမင်းယောကျာ်းစေခိုင်းလျှင် မဆိုင်းမတွန့်၊ သက်စွန့်ကြိုးပမ်းအမှုတော်ပြေအောင်ထမ်းရသည့် မြေကျွန်ယာကျွန် ကျွန်ငမိုက်သားတို့ရှိကြသည်၊ ဘေးအန္တရာယ်ဆိုးနှင့်ကြုံလာလျှင် ငမိုက်သားမုဆိုးလေး မြေကျွန်ယာကျွန်ငွေဝယ်ကျွန် တွေသာ သေကြရသပေါ့၊ ဒါဟာ စလေဦးပုညရဲ့ လူ့စရိုက်လူ့သဘောကို ပေါ်လွင်အောင်ရေးနိုင်တဲ့ စာရည်စာသွေးပဲ၊ ဒီအဖြစ်မျိုးတွေဟာ မြေရှင်ပဒေသာရာဇ်ခေတ်မှာလဲရှိတယ်၊ မနရှင်၊အရင်းရှင်ခေတ်မှာလဲရှိတယ်၊

ဆိုရှယ်လစ်ခေတ်မှာ လဲရှိတယ်၊ မင်းတို့ခေတ်ရောက်လာရင်တော့ အစွယ်ကိုလိုသူမိဖုရား၊ အသွား စေခိုင်းသူမင်းဇာတရာဇ်မဖြစ်ကြစေနဲ့ပေါ့ကွာ” ဟု အရွန်းအသောကလေး ဖောက်ကာ ဟန်အမူအရာ၊ အသံနေအသံသားနှင့် ရှင်းပြပေးတတ်သည်၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားတို့က အလွန်သဘောကျနေကြသည်၊ ဆရာဦးစောထွန်း မြန်မာစာသင်ချိန်မှာ တစ်ခါတစ်ရံရယ်မောကြရသလို၊ တစ်ခါတစ်ရံတော့ စာသင်ခန်းတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ အာရုံစိုက်နေကြသည်တို တွေ့ရသည်၊

ဆရာမအသစ်ဒေါ်ခင်ခင်ဦးကမူ ကိုးတန်းဆယ်တန်းမှာ သင်္ချာနှင့် သိပ္ပံ သင်ရသည်၊ တစ်ချိန်လုံးတိုင်းတာနေရသည်၊ တွက်ချက်နေရသည်၊ စဉ်းစားနေရသည်၊ အဖြေထုတ်နေရသည်၊ ဒေါ်ခင်ခင်ဦးအချိန်ဆိုလျှင် ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေ ငြိမ်ကုတ်နေရသည်၊ မလှုပ်နိုင်၊ ဆရာမကိုယ်တိုင်တလည်း မှတ်နှာကြောတင်းထားသည် နောက်စပ်စပ်ကျောင်းသားတို့တိုလည်း တျိမ်းရတောက်ရသေးသည်၊ ဆရာများ နားနေခန်းပြန်ရောက်လာမှ စိတ်ကိုလျှော့ချလိုက်ရသည်၊ ဆရာခန်းမှာ လူစုံလျှင် ပျော်စရာကောင်းပြီး၊ ကျောင်းတူညီ ဝတ်စုံတလေးများဖြင့် တပြေးညီကြည့်၍ ကောင်းသည်၊ နောက်ရွှတ်ရွှတ်ပြောတတ်သောဆရာတွေ ဝင်လာလျှင် ပို၍ပျော်စရာကောင်းသည်၊ အချင်းချင်း ရယ်မောနောက်ပြောင်ရသည်၊ အလယ်တန်းပြဆရာကြီးဦးရွှေစိုးက. . . . . .

“ဆရာလေးတွေ အိမ်ထောင်ပြုရင် ကျောင်းဆရာမများမယူကြနဲ့ကွ”

“ဘာပြုလို့လဲဗျ” ဟုဆရာလူပျိုကြီး တစ်ဦးကထောက်လိုက်သည်၊ ဆရာမအပျိုတွေက နှုတ်ခမ်းစူနေကြသည်၊

“ဒီကိုကွ၊ တရံရောအခါက လူပျိုဆရာကြီးတစ်ယောက်က ဆရာမတစ်ဦး ယက်ထပ်လိုတ်သတဲ့၊ မင်္ဂလာဆောင်ပြီးနောက်ရက်လခထုတ်တဲ့ရက်နဲ့လဲ ဆုံနေတယ်၊ ညကျတော့ တပည့်တွေကချောင်းနားထောင်ကြတယ်၊ ဆရာက ထုတ်လာတဲ့လစာကို ဆရာမထံအကုန်အပ်ရဒါကိုး၊ ကျောင်းကဖြတ်တဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...ဘဲ ဧရှင်းလဲပြရတာပေါ့၊ ဆရာမက ညဦးကထဲက တဖြစ်တော ... နေလိုက်တာတွာ၊ ပိုက်ဆံတစ်ဆယ့်ငါးပြားကွာနေလို့တဲ့၊ တစ်ညလုံး ... တဲ၊ ဆရာလူပျိုကြီးလဲ တိုက်ကြက်ကြီး ရိုက်ထားသလို ခေါင်းငိုက်စိုက် ... ရတဲ့ ထင်းခါနီးကျမှ ဆရာလူပျိုကြီး ဝမ်းသာအားရ ထခုန်သတဲ့ မှ ... ခြ မြဲမရှေ့ ဆယ့်ငါးပြားစာရင်းတွာတာတ "တံဆိပ်ခေါင်း" ဖိုးကွ လို့ပြော ... လိုက်သတဲ့၊ ဒီတော့မှ ဆရာမတာ ကျေနပ်သွားသတဲ့"၊

ဆရာ ဆရာမတွေ ဝါးခနဲ သဘောကျသွားကြသည်၊ အာရဲလျှာရဲ ဆရာ ... ကြီးဒေါ်သိန်းမေက အားကျမခံပြန်၍ ချေပသည်၊

"ကျောင်းဆရာများ မယူမိကြစေနဲ့ဟေ့- ဘာမှမလုပ်တတ်ဘူး၊ ဘာ ... မကိုင်တတ်ဘူး၊ အိမ်ရှေ့ခန်းမှာ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းအိုးကြီးတစ်လုံးနဲ့ ညြ ... ပေးနေတတ်တာပဲ"

"ဟုတ်ပ့ါမလား မောင်တို့ရာ" ဟုဆရာကြီးဦးဘျော်လှက ခပ်ရွှတ်ရွှ ... ကလေး ပြောလိုက်သည်၊ အားလုံးက ဝါးခနဲ ပွဲကျသွားသည်၊

ညီအစ်ကိုမောင်နှမရင်းများသဖွယ် ခင်မင်သော၊ ညီညွတ်သော၊ စည်က ... ရှိ၍ ပျော်စရာကောင်းသော ကျောင်းဖြစ်သည်၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးကလည် ... စီမံခန့်ခွဲမှုကောင်းသည်၊ နာယကဂုဏ်နှင့်လည်းညီသည်၊ ကျောင်းသားကျော ... သူကလေးတို့ကလည်း လိမ်မာယဉ်ကျေးကြသည်၊ ဆရာ၊ဆရာမများကို ချ ... ကြောက်ရှိသေကြသည်၊ ပျော်စရာကောင်းသော အညာရွာ အညာကျော ... ကလေးဖြစ်၏၊ ဆရာဦးစောထွန်း ဤကျောင်းမှာ အလုပ်ရသည်ကို ပျော် ... သည်၊ တက္ကသိုလ်တုန်းက တစ်ခါတစ်ခါမှ ခင်ခင်ဦးနှင့် ဆုံခွင့်ရသည်၊ စကာ ... ပြောခွင့်ရသည်၊ ဆရာဖြစ်လာတော့ ဆရာများ နားနေခန်းမှာ နေ့စဉ်ဆုံရသည် ... တွေ့ရာလေးပါးစကားပြောခွင့်ရသည်၊

"ကိုစောထွန်း နေရေး ထိုင်ရေး အဆင်ပြေရဲ့လား၊ ဒီမှာတော့ ကျွန်မ ... အိမ်ရှင်ဖြစ်နေပြီနော်၊ လိုတာရှိပြောပါ၊ အကူအညီလိုရင်ပြောပါ၊ ဘာ ...

... မနေပါနဲ့"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဆရာမကြီး"

"အေး. . . ကောင်းကောင်းနေ၊ လိမ်လိမ်မာမာနေနော်. . . . ကြားလား"

"ဟုတ်ကဲ့. . . . ဆရာမကြီး" အနောက်အပြောင် စကားလေးတွေနှင့် ... ရင်းတနှီးဆက်ဆံနေကြသည်၊ အခြားသော လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ဆရာဆရာမ ... တာ သူတို့ကို စိတ်ဝင်စားကြသည်၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့်ဘွဲ့ရ အထက်တန်း ... ဆရာ၊ဆရာမလေးများဖြစ်၍ စိတ်ဝင်စားကြသည်၊ ဒေါ်ခင်ခင်ဦးက ... ထန်လူချမ်းသာသမီး၊ ဦးစောထွန်းက ကျေးလက်က တောင်သူလယ်သမား ... ဖြစ်၍ ပို၍စိတ်ဝင်စားနေကြသည်၊ မတူသောအလွှာနှစ်ခု၏ ရင်းနှီးခင်မင် ... ပေါင်းစည်းမှုကြောင့်လည်း ဆရာမများ မိန်းမတောမှာ တုအံ့တညြ ... စရာဖြစ်နေသည်၊

တပည့်များကိုချစ်၍ တပည့်များက ချစ်သောဆရာ၊ဦးစောထွန်းအဖို့တော့ ... ည်မြေမှာ သည်ပန်းတွေနှင့်ပျော်နေသည်၊ သင်ရကြားရ၊ ဟောရပြောရ၊ ... ကျောင်းအလုပ်တွေလုပ်ရသည်မှာ မမောနိုင်မပန်းနိုင်ပျော်နေသည်၊ ညနေချိန် ... ကျောင်းအဆင်းတစ်တိုယ်တော်ထမင်းချက်၍ စားရသည်တိုပင် မငြီးငွေ့နိုင်၊ ... ညနေ ကျောင်းဆင်းချိန်တွင် ဆရာဦးစောထွန်းစာကြည့်တိုက်အတွင်းမှာ ... သုပ်များနေ၍ နောက်ကျနေသည်၊ လွယ်အိတ်ကလေးလွယ်တာ တိုက်ပုံ ... ကလေးပုခုံးတင်၍ ကျောင်းဝင်းမှထွက်လာသောအခါ. . . ကိုးတန်း ... ကျောင်းသားတစ်ယောက်စောင့်နေသည်တိုတွေ့ရသည်၊

"ကျွန်တော် ဆရာ့ကိုစောင့်နေတာပါဆရာ၊ စာမေးချင်လို့လားကွ" ... တ်ပါဘူးဆရာ ကျွန်တော်ဆရာ့ကို တင်ပြချင်တာလေးတွေရှိလို့ပါ" အေး. . ... ဆို ဆရာနဲ့လမ်းလျှောက်ရင်း အိမ်ဘက်ကိုလိုက်ခဲ့" ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် ... အစွန်မြစ်ကမ်းဘေး၊ ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်တ ဆရာငှားထားသော အိမ်တ ... ဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့ကြသည်၊ အိမ်သို့ရောက်လျှင်. . . . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဂဲ ဆိုစမ်းပါအုံး ငါ့တပည့်ရဲ့" ကျွန်တော့်နာမည် မောင်ချစ်တိုးပါ ဆရာ [illegible](၁)[illegible]၏ ရှေ့တော်တင်ပြချင်တာက ကျွန်တော့်အဖေက ဆိပ်ကမ်း [illegible] အခုတော့ မှီခိုသူပါ ဆိပ်တမ်းက အိမ်ကလေးမှာ သား [illegible]သုံးယောက်နေကြပါတယ်၊ အိမ်မှာနေတော့ အခက်အခဲအကျပ် အတည်း တွေရှိပါတယ်ဆရာ၊ စာလည်းမကြည့်ဖြစ်ဘူး၊ စာမေးရမယ့်လူလဲ မရှိ ဘူး၊ နေ့လယ်တအတန်းထဲမှာ၊ ဆရာပြောတဲ့စကားတွေကို ကြားရတော့ ကျွန်တော်တို့အား ရှိပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ဆရာ့အိမ်လာပြီး စာကျက် ပါရစေ၊ ဆရာ့ကိုထမင်းချက်ကျွေးပါရစေ"

"ကောင်းပြီလေ၊ မိဘကဆင်းရဲပြီး စာကြိုးစားချင်တဲ့ ကျောင်းသားကို ဆရာကူညီချင်ပါတယ်၊ မင်းတကယ်စာကြိုးစားမယ် လိမ်လိမ်မာမာနေမယ် ဆိုရင် ဆရာဆီလာနေပါ"

ဤသို့ဖြင့်ပင် ဆရာဦးစောထွန်း လက်တိုလက်တောင်း တပည့်ကော တစ်ယောက် တောက်ရတော့သည်၊ ဆရာဦးစောထွန်းအဖို့ တစ်ဦးတည်းလူ ကြီး ဘဝနှင့်နေရသည်ထက် တိုးတိုးဖော်တပည့်ကျော်တစ်ဦးနှင့် နေရသည် ပို၍အဆင်ပြေပါသည်၊ ကျောင်းသွားလည်း ဆရာတပည့်အတူတူ ကျောင်းပြ လျှင်လည်း ဆရာတပည့်အတူတူ၊ မောင်ချစ်တိုး၏ ကျောင်းနေစရိတ်ဆရာ စောထွန်းက တာဝန်ယူသကဲ့သို့ မောင်ချစ်တိုးကလည်း ဆရာဝေယျာဝစ္စများ ဆောင်ရွက်ပေးသည်၊ ကြည်နူးစရာဆရာတပည့်မေတ္တာ ကွန်းရိပ်သာကလေ ဖြစ်နေသည်၊

"ကိုစောထွန်းရေ. . ရှင့်သား ချစ်တိုး အိမ်စာသင်္ချာသုံးပုဒ်မတွက်ခဲ့တာ ကြိမ်နဲ့သုံးချက်တီးခဲ့တယ်၊ ဘယ့်နှယ်တော်. . . အုပ်ထိန်းသူကလဲ ဂရုစိုက်မပေ ဘူး၊ ဒီသားအဖကိုခက်ပါတယ်" ဟု ဆရာမဒေါ်ခင်ခင်ဦးကတိုင်နေသည် သူ့အမူအရာကိုကြည့်၍ ဦးစောထွန်းက သဘောကျနေသည်၊ မပွင့်ပြုံးကလေ ပြုံးလျက် လေသံအုပ်အုပ်ဖြင့် အနားကပ်ပြောလိုက်သည်၊

"အမိမဲ့သားလေးပါဗျာ၊ ဂရုစိုက်သင်ပေးလိုက်ပါ"

ဒေါ်ခင်ခင်ဦးက မျက်စောင်းတစ်ချက်ခဲလိုက်သည်၊ ဆရာဦးစောထွန်း က တဟဲဟဲရယ်နေသည်၊

*** *** ***

ပိတောက်မှသည် သရဖီပန်းတွေ အလီလီ၊ ရာသီအလိုက်ပွင့်ခဲ့ကြသည်မှာ သုံးနှစ်ချိန်ခါတိုင်ခဲ့ပြီ. . . .

ဆရာဦးစောထွန်းသည် ကျောင်းအလုပ်တွေကြားက ခေါင်းမဖော်နိုင်ခဲ့၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာဦးမျိုးမြင့်ကလည်း စီမံခန့်ခွဲရေးအလွန်ကောင်းသည်၊ သူနေရာ နှင့်သူ၊ သူ့အဖွဲ့နှင့်သူလုပ်ငန်း သဘောသဘာဝနှင့်ညီညွတ်အောင် တာဝန်ပေး အပ်သည်၊ လက်ထောက်တစ်ဦးချင်း၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် စွမ်းရည်တိုလည်း သိ သည်၊ ဆရာဦးစောထွန်းအား သင်ကြားရေးအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်တာဝန်ပေးအပ် ထားသည်၊ ဘာသာရပ်တွေတာဝန်ခွဲဝေရသည်၊ အတန်းခွဲ၊အတန်းဝေါင်းတွေ စီစဉ်ရသည်၊ တစ်ကျောင်းလုံး၏ အချိန်စာရင်းကိုရေးဆွဲရသည်၊စာမေးပွဲများ ကျင်းပရေးကိစ္စ၊ မေးခွန်းပြုစုရေးကိစ္စမှာ ပါဝင်ရသည်၊ ဝါသနာအလျောက် စာကြည့်တိုက်လုပ်ငန်း၊ ကျောင်းစာစောင်လုပ်ငန်းတွေကိုလည်း အချိန်နှင့်အမျှ ဆောင်ရွက်နေရသည်၊

" အလုပ်တွေဝိုင်းနေတာနဲ့ လူပျိုဟိုင်းကြီးဖြစ်နေအုံးမယ်ဗျ" ဟု လုပ်ဖော် ကိုင်ဘက်ဆရာတစ်ဦးက သတိပေးသည်၊

"သူငယ်ချင်း. . . သိပ္ပံမောင်ဝရဲ့ ဝတ္ထုဆောင်းပါးထဲက မြို့ပိုင် မောင်လူအေးလို မိန်းမယူဖို့အတွေးနဲ့ကြောက်နေသလား. . . မိန်းမယူချင်ရင် ယူလိုက်၊ ကောင်းတဲ့မိန်းမနဲ့တွေ့ရင်မင့်ဘဝ သာယာမယ်၊ ဆိုးတဲ့မိန်းမနဲ့တွေ့ရင် ခင်းပညာရှိဖြစ်မယ်" ဟုတစ်ယောက်သော သူငယ်ချင်းက ဆိုပြန်သည်၊

အဖေတလည်း 'ငါသားအိမ်ထောင်ပြုဖို့ အရွယ်သင့်ပါပြီ" ဟုဆိုသည် ဆရာလူပျိုကြီးဦးစောထွန်းဦးနှောက်ချာချာလည်နေသည်၊ မိမိတိုယ်တိုလည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[illegible] မိန်းမကျမ်း မကြေ၊ မိန်းမနှင့်ပတ်သတ် [illegible] [illegible] သူ့ရင်ထဲမှာ ခင်ခင်ဦးတစ်ယောက်သာ [illegible] [illegible] ခဏခဏပြောခဲ့ဘူးသော်လည်း မိန် [illegible] [illegible] မတောင်းဆိုခဲ့မိသေးသည်မှာ [illegible] သည်။ [illegible] တုသိပါသည်။

တစ်ခုသော ကျောင်းပိတ်ရက်၏ ညနေခင်းဖြစ်သည်။ ဆရာဦးစောထွန်း [illegible] သည် သူ့အိမ်ရှေ့တတာမာဝင်ရိပ်မှာ ပက်လက်တုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ထိုင်၍ [illegible] အနားယူနေသည်။ ဧရာဝတီမြစ်ဘက်ဆီမှလာသော တောင်ပြန်လေနု [illegible] သည် ညှင်းသွဲ့သွဲ့ကလေးတိုက်ခတ်နေ၏။ တပည့်ကျော်မောင်ချစ်တိုးက [illegible] လက်ဖက်ရည်ကြမ်းအိုးနှင့်မြေပဲဆားလှော်တစ်ပန်းကန် ဆေးလိပ်ခွက်ကို [illegible] လာချပေးထားသည်။ အတွေးသမားဦးစောထွန်းဖြစ်နေပြီ။ သူသည်ဘဝအ [illegible] တရစ်ဝဲဝဲအတွေးကိုဆက်၍ တွေးနေပြန်၏ စီကရက်တစ်လိပ်ကိုမီးညှိကာ မီးခိုး [illegible] တန်းကလေးများကို မှုတ်ထုတ်ရင်း တစ်စုံတစ်ခုဆုံးဖြတ်ချက်ချရန် အလေး [illegible] အနက်တွေးလိုက်သည်။ အတန်ကြာလျှင် စီးကရက်တိုကို ထိုးချေလိုက်၍ ဆုံး [illegible] ဖြတ်ချက်တစ်ခုချလိုက်တော့သည်။ ညရောက်သောအခါ သူ၏ စာကြည့်စားပွဲ [illegible] မှာ ထိုင်၍ စာတစ်စောင်ရေးလိုက်သည်။

ခင်ဦး . . . .

အင်းလျားကန်နဘေးမှာ ပြောခဲ့တဲ့ စကားလုလုကလေးတွေကို ပဲ [illegible] ဆက်ပြောချင်ပါတယ်။ ကိုယ်တော့ ခင်ဦးကိုမေတ္တာစစ်နှင့်ချစ်ခင်မြတ်နိုးမိနေ [illegible] ပါပြီ။ ကိုယ့်မေတ္တာကိုလက်ခံစေချင်ပါတယ်။ ဖြစ်နိုင်မဖြစ်နိုင်အကြောင်းပြန် [illegible] စေချင်တယ်။

(စောထွန်း)

ရှက်သွာပြာပြာမှာ မေတ္တာစာရေး၍ နောက်တစ်နေ့ခင်ခင်ဦးကိုပေးလိုက် [illegible] သည်။ သီတင်းတစ်ပတ်လောက်တော့ ခင်ခင်ဦး၏မျက်နှာမကြည့်ရဲ တမင် [illegible]

[illegible]၍ပင်နေရသည်။ လူမသိသူမသိ တစ်ကိုယ်တော်အချစ်ခုံရုံးတက်ထားသူ [illegible]၍ အုံ့ပုန်းပူလှမသိ၊ ရင်ထဲမှာတော့ မချိအောင်ပူနေရသည်။ ဆရာဦး [illegible]ထွန်းတ အကောင်းဆုံးကိုတော့ မျှော်လင့်ထားသည်။ သို့သော် အဆိုးဆုံး [illegible]လေမည်လား မသိ။

ကျောင်းကလည်း အလုပ်များသည်။ စာတွေကြိုးစား၍ သင်သလို၊ [illegible]ရေးလက်တွေ့လှုပ်ရှားမှုတွေကလည်း များလှသည်။ ဝါဆိုပန်းကပ်၊ [illegible]ကျောင်းဥယျာဉ်ပြိုင်ပွဲ၊ အိမ်တွင်းပြိုင်ပွဲ၊ ကျောင်းဘုံကထိန်ပွဲ၊ ကျောင်းတွင်း [illegible]စားပြိုင်ပွဲ၊ စာဆိုတော်နေ့ စာပေဟောပြောပွဲနှင့်စာပေအနုပညာပြိုင်ပွဲ [illegible]လှသည်။ ဆရာဦးစောထွန်းက ပညာရေးလက်တွေ့ဖွံ့ဖြိုးမှုလုပ်ငန်းတွေ [illegible] အထူးစိတ်ဝင်စားသည်။ ကလေးတို့၏ ပညာရေး၊ အနုပညာရေး၊ လူမှုရေး၊ [illegible]မာရေးတို့အတွက် ဗီဇမျိုးစေ့များ ချဝေသည့်လုပ်ငန်းများဖြစ်သည်ဟု [illegible]ပေါက်ခံယူသည်။ ကျောင်းသည် ပညာရွာ၊ လူသားတို့၏ ဥယျာဉ်ဖြစ် [illegible]တု သူမကြာခဏပြောတတ်သည်။

[illegible]နှင်းမှုန်ကြွေ့ကြွေ့၊ တဖွေ့ဖွေ့ကျလာတတ်သော ဆောင်းရာသီသို့ ရောက် [illegible]ချေပြီ၊ ဂျပန်ခေတ်ကမြန်မာစာရေးဆရာများ ပညာရေးဌာနမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ [illegible]ခေါင်း၍စာဆိုတော်နေ့ကို ကျင်းပခဲ့ကြသည်။ နှစ်စဉ်နတ်တော်လဆန်း(၁) [illegible]နေ့ကို စာဆိုတော်နေ့အဖြစ်သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ နောင်သောအခါတွင် အမြို့ [illegible] အနယ်နယ်၌စာပေဟောပြောပွဲများ၊ စာပေအနုပညာပြိုင်ပွဲများ ကျင်းပခဲ့ [illegible] နတ်တော်လတစ်လလုံးကို စာဆိုတော်လရာသီအဖြစ် သတ်မှတ်ကျင်းပ [illegible]သည်။

ဆရာဦးစောထွန်းတို့ ကျောင်းမှာလည်း နှစ်စဉ်စာဆိုတော်နေ့အခမ်းအနား [illegible]ကျောင်းစာပေအနုပညာအသင်းမှ ကြီးမှူးကျင်းပခဲ့သည်။ တစ်နယ်လုံး [illegible]လုံးက ဝိုင်းဝန်းအားပေးကြသည်။ သဖင်ပန်းနှင့်အတူစာပေရနံ့သင်းခဲ့ [illegible]ည် ကဗျာခန်းတွေစာပန်းတွေ ပွင့်ခဲ့ကြသည်။ အသင်းခေါင်းဆောင်ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သော ဆရာဦးစောထွန်းနှင့်အတွင်းရေးမှူးကျောင်းသားမောင်အုံးမောင်တို့တ
အလုပ်များနေခဲ့ကြသည်။

အသင်းအစည်းအဝေးတစ်ခုမှာ ကျောင်းသူတစ်ဦးက တင်ပြသည်. .

"ဆရာ. . . ဒီနှစ်စာဆိုတော်ပွဲညမှာ ဆရာမဒေါ်ခင်ခင်ဦးက စော
ဖျော်ဖြေမယ်တဲ့ဆရာ၊ နဝမတန်းကျောင်းသူ၊ ခင်ဝင်းလှိုင်က တစ်ပင်တိုင်အ
ဖျော်ဖြေလိုပါတယ်တဲ့"

ကျောင်းသားမောင်လှသိန်းကလည်း အားကျမခံသူတို့စိစဉ်ထား
တင်ပြသည်. . . .

"ကျွန်တော်တို့ အဋ္ဌမတန်းကျောင်းသူမကြည်စိန်နဲ့ မမြကြူတို
ရွှေခေတ်မြေဝိုင်းသဘင်မြိုင်ထနှစ်ပါးသွားအကတင်ဆက်ပါမယ်။ ဆယ်
ကျောင်းသူကျောင်းသားများရဲ့ စာဆိုဂုဏ်ပြုပဏာမတေးနဲ့လဲ ဖျော်ဖြေမှ
ပါတယ်" ဟုတင်ပြသည်။

နောက်ဆုံးအနီးကပ်အစည်းအဝေးမှာ တင်ပြဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်
ရက်နီးလာပြီဖြစ်၍ မိမိတို့အဖွဲ့လိုက်တာဝန်များနှင့်ဆရာဆရာမများ၊ ကျေ
သားကျောင်းသူကလေးများ ပျားပန်းခပ်မျှအလုပ်များကြတော့သည်။

ဆရာဦးစောထွန်းသည် အလုပ်များသည့်ကြားမှာ စာသင်မပျက်အေ
လည်း ကြိုးစားရသည်။ အတန်းဝင်အတန်းထွက်၊ ကော်ရစ်ဒါအရှောင်အဝ
ထိုတွင် ဒေါ်ခင်ခင်ဦးနှင့်ဆုံရသောအခါ သူမျက်နှာ ရွှေလမင်းကို လှမ်း
မိသည်။ သူမျက်နှာ တမင်တင်းထားဟန်ရှိသည်။ ဆရာများနားနေခန်းမှ
မိကြသောအခါ ဆရာဦးစောထွန်းက ဘာသီချင်းတီးမှာလဲဟု မေးလို
မပြောနိုင်ဘူးဟု ခေါင်းရမ်းပြလေသည်။

နတ်တော်လပြည့်ည၊ လမင်းကရွှန်းမြမြသာနေသည်။ ကျောင်းဝင်း
လုံး ဆရာ၊ဆရာမများ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ စာပေဝါသနာရှင်
ပြည်သူများနှင့် ပြည့်နေသည်။ မီးရောင်လရောင်၊ ကြယ်အရောင်တို့ဖြင့်

သင်းထိန်နေသည်။ အသံချဲ့စက်မှ သီချင်းသံများကလည်း စာဆိုတော်နေ့
အခမ်းအနားနှင့် လိုက်ဖက်လှသည်။ နတ်သျှင်နောင်သီချင်း၊ စာဆိုစစ်သည်
သီချင်း၊ လက်ဝဲသုန္ဒရ မဲဇာတောင်ခြေသီချင်းတို့ကို ငြိမ့်ငြိမ့်ကလေးဖွင့်ပေး နေ
သည်။ လှပသောည၊ ကြည်နူးစရာညဖြစ်နေသည်။

အခမ်းအနားမှူးဆရာမလေးတစ်ဦးက ကြည်လင်အေးမြသော အသံဖြင့်
အခမ်းအနားကို စတင်တော့သည်။ စာဆိုဂုဏ်ပြုပဏာမတေးဖြင့် စတင်ဖွင့်
လှစ်သည်။ ပြီးလျှင်. . . . . . .

"အစီအစဉ်အရ စောင်းဝါသနာရှင် အထက်တန်းပြ ဆရာမဒေါ်ခင်ခင်ဦး
က ချစ်သမျှကို ပတ်ပျိုးနှင့်စောင်းကို၊ ကိုယ်တိုင်သီဆို တီးခတ်ဖျော်ဖြေပါမယ်
ရှင်. . . . .

(ချစ်သမျှကို၊ မြင့်မိုရ်ရွှေတောင်လုံးသာပလေ၊ လေးဆူဒီပါ၊ သီတာရေခြေ
ဆုံးစေတော့လေး)။ (အိုဘယ်မမုန်းပါတော့နိုင် တပ်လုံးဆုံးတိုင်တိုင်)။ (မှုံညှာ
ဝိုင်၊ အုံးပြိုင်သဇ္ဇာကြွေ့မှာလှ လေ၊ ကြိုးမည်နောင်တာ၊ နှိုးပြာခြေဝယ် ခြွေစေ
တော့လေး)၂ (မှန်သရွှေ့ကိုလ၊ ဖန်စေ့ဝယ်ရေရေ တိုးဂုဏ်ရှင့်၊ ဝူတော်မွေ)။
(တူမသွေပါစေမယ်နှင့်သား)၂၊ (လှစ်ကူးမြွက်ကြား၊ ဝုတ်မထား၊ မြွတ်ရှင်ပင်
တန်ခိုးအား)၂ (မခြားသိစေကြောင်း၊ ပန်ထွာခဝပ်ညှောင်း)၊(တူပြိုင်၊ ဂုလှိုဏ်၊
စတားသစ္စာခိုင်)။ (သံသာလေကမ်းတိုင်တူပြိုင်ကူးမယ်၊ ဆူထူးငယ်ပန်
ရှယ်သွန်း)၂(ချစ်လို့ရယ် မကုန်ဝသုန် ဤမြေသိကြားစေ၊ သက်သေညွှန်း) (ဖွဲ့
မွန်းမွေးလှိုင်ကြူလေတည့်မှ၊ သုံးလူ့ထွတ်မုန်တူ)၂ (မတူလေပြိုင်နှုန်းတင်း၊
ခြောက်ဖျာစုံရောင်ဖြိုးလင်း)။

မေတ္တာရွှေစောင်းသံကသာသည်၊ သီဆိုသူ၏ တေးသံကကြည်လင်း
အေးမြနေသည်။ ပွဲခင်းတစ်ခုလုံးငြိမ်၍နေသည်၊ ခင်ခင်ဦးသည်မှ ဂီတပညာမှာ
တွမ်းကျင်လိမ္မာနေကြောင်း ယခုမှသိရ၍ ရင်သပ်ရှုမောဖြစ်နေကြသည်။ သူတို့
မြို့ကသမီးချောအတွက် အံ့သြနေကြသည်၊ ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူနေကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာဦးစောထွန်းကတော့ စာဆိုတော်ပွဲညခင်းမှာ နစ်မြောနေသည်၊ ချစ်သ
တို့ [illegible] ဆီသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်သွားသည်၊ သိဆိုတ
[illegible] ရွှေယခင်းနှင့် အပြိုင်လှနေသည်၊ ဝဿဝတီမ၊ ကို
[illegible] ထင်မှားနေမည်ဖြစ်သည်၊

အစီအစဉ်အရ နုဝတန်းကျောင်းသူမခင်ဝင်းလှိုင်၏ တစ်ပင်တိုင်အတ
အငှမတန်းကျောင်းသူမတြည်စိန်နှင့်မမြတ်ကြူတို့၏ရှေးခေတ်မြေဝိုင်းအ
သရုပ်ဖော်မြိုင်ထနှစ်ပါးသွားအတတို့နှင့်ဆက်လတ်ဖျော်ဖြေသည်၊ ကျောင်းအ
ဆရာကြီးနှင့်ကျောင်းသားမိဘတို့က တပြုံးပြုံးနှင့် ကျေနပ်သဘောကျနေ
သည်၊

ဖျော်ဖြေရေးပြီးသောအခါ စာပေဟောပြောခန်း၊ ရန်ကုန်တစာရေးဆရ
မင်းကျော်၊ နတ်နွယ်၊ မောင်နေဝင်းတို့ လာရောက်ဟောပြောကြသည်၊ ဆရ
မင်းကျော်က "မြန်မာ့ဝတ္ထုများအကြောင်း" ဟောပြောသည်၊ ဆရာနတ်နွယ်
"တောအကြောင်းတောင်အကြောင်း" "မောင်ထင်၏ "ငဘ"ဝတ္ထုအကြော
ခေါင်းစဉ်နှင့်ဟောပြောသည်၊ ဆရာမောင်နေဝင်းကတော့ ဝတ္ထုတိုမျ
အကြောင်းပြောသည့် သူတို့၏ ဝတ္ထုတို "တင်းမာနေသော နှလုံးသား" တ
အခြေခံ၍ဟောပြောသွားသည်၊ စာပေပရိသတ်က အလွန်သဘောကျသည်
ရယ်စရာမောစရာပြောစရာပြောလျှင် တဝေါ်ဝေါ်ရယ်လိုက်ကြ၏၊ ထိထိမိမိ
အချက်ကလေးများပါလျှင် လက်ခုပ်တီးလိုက်ခြင်း၊ ချမ်းမြေ့စရာ၊ ပျော်စရာ
ညဆည်းဆာဖြစ်သည်၊

စာပေဟောပြောပွဲပြီးတော့ ညဉ့်အတော်နက်နေပြီ၊ ဆောင်းတချမ်းစိ
စိမ့်အေး၏၊ ကောင်းကင်မှာ ရွှေလမင်းကထိန်ထိန်သာနေသည်၊ ဆရာ
ဦးစောထွန်းက ဆရာမဒေါ်ခင်ခင်ဦးတို့ကို လိုက်ပို့ရသည်၊ တောမြို့ကလေး၏
လမ်းမကြီးများပေါ်မှာ လူသူရှင်းနေသည်တူမများနှင့် ကပည့်များက ရှေ့ကသွာ
သည်၊ ဆရာမဒေါ်ခင်ခင်ဦးနှင့် ဆရာဦးစောထွန်းတို့က နောက်က စကာ

တပြောပြောနှင့်လိုက်လာသည်၊

"ဒီညပွဲကတော့ ခင်ဦးရဲ့အအောင်မြင်ဆုံးပွဲပဲ" အကျေနပ်ဆုံးပွဲလို့ပဲ ဆိုနိုင်
ပါတယ်"

"စာရေးဆရာကြီးတွေက တောင်ပြောနေတယ်၊ သိပ်ကောင်းတဲ့စောင်း
သတ်သံတဲ့"

"ဒါတောင် ခုနှစ်ရက်လောက်ပဲ လေ့ကျင့်ရတယ်၊ ရန်ကုန်က ဆရာမကြီး
ဒေါ်ရင်ရင်ရဲ့တပည့်၊ ဆရာကောင်းတပည့်မို့ ပန်းတောင်းပန်နေတာ မပြောလိုက်
ဘူးလား"

လသာသာမှာ စကားတပြောပြောနှင့် လျှောက်လာကြသည့် ဒေါ်ခင်ခင်ဦး
တို့ တိုက်နားရောက်တော့ ဆရာဦးစောထွန်းက အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံ
ဘဲ လသာခိုက်မှာ ဗိုင်းငင်လိုက်သည်၊

"ဟိုရက်က ကိုယ်ရေးလိုက်တဲ့စာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုသဘောရသလဲ၊
အကျိုးအကြောင်းတော့ ပြန်ပြောပါဦး"

ဆရာမသည် ငွေဆည်းလည်းသံကလေးလိုခပ်အုပ်အုပ်ရယ်လိုက်ပြီးမှ
"အဖြေပေးပြီပြီလေ" "ဘယ်လို"

"ချစ်ချင်းငယ်ပြိုင်မြစ်မင်းပိုင်အဏ္ဏဝါက၊ ပြန်တစ်ရာကဲ. . . ပေါ့"

ဆရာဦးစောထွန်းအလွန်ပျော်သွားသည်၊ အူထဲကအလိပ်လိပ်တက်
အောင်ဝမ်းသာသည်၊ ပင်ရင်းမြန်မာစာဌာနချုပ် ဦးပုညဝတ္ထုလေးပုဒ်ထဲက
စကားနှင့်ဆိုရလျှင် ဆရာလူပျိုကြီး၊ ဦးစောထွန်း ဝမ်းသာလိုက်ပုံမှာ "ဝါဂွမ်း
ဆီထိ၊ ပီတိဝှန်လှိုက်၊ ဘဝဂ်သို့ ဆိုက်မတတ်" ပင်ဖြစ်တော့သည်၊

♦♦♦ ♦♦♦ ♦♦♦

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၃)

သကြန်မိုးကလေး တစ်ပြိုက်နှစ်ပြိုက်ရွာလာပြီဆိုလျှင် ပိတောက်ဝါလည်း သူ့အခါနှင့် နံ့သာနှင့်မွှေးပျံ့လာတတ်သည်။ ရွာဦးထိပ်က ပိတောက်ပင်ကြီး ပွင့်လာပြီဆိုလျှင် ဘယ်ဝေ့ညာလူး၊ လတန်ခူး၏ လေပြေက တစ်ရွာလုံး သင်းပျံ့စေသည်။ ပန်းသတင်း လေညှင်းဆောင်သကဲ့သို့ လူသတင်း လူချင်း ဆောင်တတ်သည်။

ဆရာဦးစောထွန်းနှင့် ဆရာမဒေါ်ခင်ခင်ဦးတို့ ချစ်သူကြင်သူ ရည်ရွယ်သူ များ ဘဝရောက်နေကြပြီဟူသော သတင်းက တစ်ကျောင်းလုံး၊ တစ်မြို့လုံးပြန့် သွားတော့သည်။ ဆရာ၊ဆရာမများ လောကတွင် ပြောစရာ၊ မြင်စရာ၊ ဝေဖန် သုံးသပ်စရာအကြောင်းတစ်ရပ်ဖြစ်နေသည်။

သက်သာလက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ အတူထိုင်နေကျအလယ်တန်းပြဆရာ ဦးကျော်ခံဆွလည်း ကျောင်းပိတ်ရက်မှာ အိမ်သို့လိုက်လာပြီး စကားတွေပြော သည်။

"မင်းတို့အကြောင်းတွေတော့ ပရိသတ်က စိတ်ဝင်စားကြသတွ၊ လိုသူ လည်းရှိ၊ မလိုသူလည်းရှိသပေါ့ကွာ၊ ဆရာဦးမြတ်ကျော်တတော့ သိပ်မကြည် ဘူးကွ၊ သူကလည်း ခင်ခင်ဦးကို ကြိတ်ပိုးပိုးနေတာကွ၊ ဒါလောက်တော့ရှိမှာပေါ့ ဆရာမတွေကတော့တိုးတိုးပြောနေကြတယ်၊ ဒေါ်မြမြစိန်တို့တတော့ ဝိုင်းဖျက် နေကြတယ်ထင်တယ်၊ ဒေါ်သက်သက်မွန်တို့အပိုင်းကတော့ မင်းကိုလဲ ခင်မင် တော့ တိုက်တွန်းနေကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ခင်ဦးကတော့ တည်ကြည်ပြတ် သားပါတယ်၊ သူငယ်ချင်းတွေဆိုတော့ သံယောဇဉ်ကြီးရှာပါတယ်" ဟူ၍ အေးအေးဆေးဆေးဆွေးဆွေးနွေးနွေးလာပြောနေသည်။

တပည့်ကျော်မောင်ချစ်တိုးကလည်း သူ့ဆရာ၏ စာကြည့်စာပွဲအနီးမှာ တုတ်ကုတ်ကလေးလာထိုင်နေသည်။ သူတစ်စုံတစ်ရာပြောချင်ဟန်ရှိ၏။

"ချစ်တိုး ဘယ်လိုလဲ ဟေ့"

ဆရာဦးစောထွန်းက မေးလိုက်သောအခါ မောင်ချစ်တိုး ပြောရခက်နေ၏။ ကြောက်ရွံ့ရွံ့လည်း ဖြစ်နေသည်။

"အတန်းထဲမှာ ကျောင်းသူတွေကမေးနေကြတယ်ဆရာ၊ ဆရာနဲ့ ဒေါ်ခင်ခင်ဦးအတွဲ ဖြစ်နေကြပြီတဲ့၊ ဘယ်တော့လက်ထပ်ကြမှာလည်းလို့ တွန်တော့်ကိုမေးနေကြတယ်"

"အဲဒါတွေကို မင်းစိတ်ဝင်စားမနေပါနဲ့ကွာ၊ မဟုတ်ပါဘူး ငါလဲမသိပါ ဘူးလို့ မင်းသူငယ်ချင်းတွေကို ပြောလိုက်ပေါ့၊ မင်းအတွက်အရေးကြီးတာက ဒီနှစ်ဆယ်တန်းစာမေးပွဲအောင်ဖို့ပဲ"

ကျောင်းသားမိဘတစ်ဦးဖြစ်သူ ဒေါ်မြရင်ကမူ. . . . . .

"ဆရာမကတော့ သဘောကောင်းမနောကောင်းကလေးဆရာရဲ့၊ သူ့မိဘ တွေကတော့ ဆွေကြီးမျိုးကြီး၊ အသိုင်းအဝိုင်းကြီး ပိုက်ဆံရှိ လူကုံထန်မာနအကြီး တွေတော့်၊ အစစအရာရာ သတိထားဦးဆရာလေးကို ခင်လို့ပြောတာ" ဟူ၍ဆို သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်၏ ပြောသံ ဆိုသံကလေးများကြားရလေတိုင်း ဆရာဦးစော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွန်း၏ အတွေးရေယာဉ်မှာ လှိုင်းဂယက်ကလေးတွေထမိသည်၊ ခင်ခင်ဦးအဖို့ ဆိုလျှင်လည်း ခေည်ရှခံစားရမည်နည်း၊ မိန်းမသားတစ်ဦးအဖို့ပို၍ပင် စိတ်လှုပ်ရှားရမည်၊ ခင်ခင်ဦးတစ်ယောက် ခံနိုင်ရည်ရှိမှရှိလေမလားဟုလည်း ဆရာဦးစောထွန်းစိုးရိမ်မိသည် နေ့စဉ်ဘဝမြင်ကွင်းမှာတော့ ခင်ခင်ဦးသည် အိမ်ထောင်အကြေငယ်တည်ငြိမ်လျက်ရှိသဖြင့် ဆရာဦးစောထွန်းစိတ်ချမ်းသာရသည်။

ဆောင်းဦးအစတန်ဆောင်းမုန်းလဖြစ်၍ မြောက်ပြန်လေတို့ သွေးလာပြီ၊ အညာမြေမှာ ခြေခင်းလက်ခင်းသာတော့သည်၊ တောရိပ်မြိုင်ခြေမှာ ပန်းစုံပွင့်သောရာသီဖြစ်သည်၊ သည်အခါသည်သမယဆိုလျှင် ကျောင်းကကျောင်းသူ ကျောင်းသားများကို လေ့လာရေး ခရီးပို့နေကျ၊ မကြာမီကျောင်းကထွက်ခွာရတော့မည်အခြေခံပညာ ဒသမတန်းကျောင်းသူကျောင်းသားများကို ရွေး၍ပို့သည်၊ ကျောင်းတွင်းလေ့လာရေးခရီးအဖွဲ့က စီစဉ်ရသည်၊ ဒသမတန်းသင်ဆရာ၊ဆရာမများနှင့် စိတ်ပါဝင်စားသောဆရာဆရာမများ လိုက်ပါပြီးကြီးကြပ်ရသည်၊ သွားရောက်သည့် ခရီးအရသိပ္ပံဆရာ၊ သမိုင်းဆရာ၊ မြန်မာစာဆရာတို့က ရှင်းလင်းဟောပြောရသည်။

ယခုနှစ်သွားရောက်ရမည့် လေ့လာရေးခရီးမှာ ဟန်လင်းနှင့်ရွှေဘိုဖြစ်သည်၊ တားကြီးသုံးစီးဖြင့် အရုဏ်ဦးရောင်နီလာချိန်မှာ ကျောင်းမှစတင်ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်၊ ဆရာဦးစောထွန်းအလွန်ပျော်နေ၏၊ ဒေါ်ခင်ခင်ဦးနှင့် တစ်ကားတည်းအတူကြီးကြပ်ရသည်၊ နံနက်စောစောပင် ဟန်လင်းမြို့ဟောင်းသို့ ဝင်ခဲ့ကြသည်၊ ရှေးခေတ်ပျူမြို့ဟောင်းမြို့ပျက်ကြီးအတွင်းမှာ ခေတ်သစ်ကျောင်းသားကျောင်းသူလုလင်ငယ်သွေးတို့ အတိတ်ဘဝသမိုင်းအလှကို ရှာဖွေလေ့လာနေကြသည်၊ သမိုင်းဆရာဦးအုန်းကြွယ်က ပျူခေတ်၊ ပျူယဉ်ကျေးမှု၊ ပျူသမိုင်းကို ဟောပြောသည်။

ပြတိုက်ကပျူအနုပညာလက်ရာတွေကို လေ့လာကြရသည်၊ ဘိုးဘွားအနွယ်ရှေး ပျူလူမျိုးတို့၏ ဂုဏ်ရည်ကိုမှန်းဆတမ်းတ၍ ကြည်ညိုခဲ့ကြရသည်။

ဟန်လင်းမြို့ဟောင်းအတွင်းရေပူတွင်း၊ ရေနွေးတွင်း၊ရေအေးတွင်းများ နီးနီးကပ်ကပ်တစ်စုစုစည်းစည်းထွက်ပေါ်နေသည်ကို ကျောင်းသူကျောင်းသားကလေးတို့ တအံ့တဩလေ့လာခဲ့ကြရသည်။

ရွှေဘို၊ မုဆိုးဖို၊ ရန်ကြီးအောင်၊ ရတနာသိင်္ယ်၊ ငါးမည်ရပြည်ရွှေဘိုဘက်ဆီသို့ ကားကြီးများမောင်းထွက်ခဲ့ကြသည်၊ ကားလမ်းဘေးထန်းခင်းပင်၊ ကုက္ကိုလ်ပင်ကြီးများနှင့် ဝဲယာမှာမြအသွေး ရွှေရေလူးနေသော တစ်မျှော်တစ်ခေါ် စပါးခင်းကြီးများကို မြင်ရသည်၊ ရွှေဘိုမှာသမိုင်းဆရာကြီး ဦးဘုန်းကြွယ်နှင့်အတူ မြန်မာစာဆရာဦးစောထွန်းပါ ရှင်းလင်းဟောပြောရသည်၊

"မဲဇာချောင် တောင်ခြေကလွှမ်းပါရ
ပွဲခါညောင်ရေသွန်းချိန်မို့
သဲသာသောင်မြေကွန်းရယ်က ခွေပတ်လည်"
ရော်လို့သာရမ်းပါရ ၊ တမ်းတကာတဖိုဖိုနှင့်
ပြည်ရွှေဘို အောင်ဌာနနှင့် မြတ်ဘိုးတော် စေတီယတို့ကို
ဦးချစိတ်ရည်"။

ရွှေဘိုကိုရောက်လျှင် သမိုင်းဆရာက အလောင်းမင်းတရားကြီး ဦးအောင်ဇေယျအကြောင်းဟောပြောသည်၊ တတိယမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီး တည်ထောင်ပုံကိုအားတက်ဖွယ်ပြောပြသည်၊ ထို့နောက်ရွှေချက်သို့ ဘုရားကိုဖူးကြသည်၊ အောင်မြေနင်းကြသည်၊ ရွှေဂူကြီး၊ ရွှေလင်းပင်၊ ရွှေတန်းဆာ၊ ဘုရားတို့ကိုဖူးကြသည်။

မြန်မာစာဆရာဦးစောထွန်းက လက်ဝဲသုန္ဒရအမတ်ကြီး အကြောင်းကို ပြောပြသည်၊ ရာဇဒဏ်မြေ၊ မဲဇာတောင်ခြေကိုရောက်၊ နေရသောလက်ဝဲသုန္ဒရအမတ်ကြီးဦးမြတ်စံသည် သားတစ်ကွဲ၊ မယားတစ်ကွဲနှင့်နေရသည်၊ ဘိုးတော်အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ရွှေနန်းရွှေဘုံ အလုံးစုံကို ရော်ရည်မှန်းဆ၍ ရေးဖွဲ့ပုံကို ပြောပြသည်။

မဟာနန္ဒာကန်တော်ကြီးဘက်ဆီသို့ လာခဲ့ကြသည်၊ မိုးပြာရိပ်တွင် တစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[illegible] ရွှေခြင်္သေ့ကြီးတာ ဖုတ်စိတစ်ဆုံး၊ ရေဇလာမှာ ပေဒါရွှေကြာ [illegible] ရွှေသား ရွှေငှတ်တို့တ ဝဲတာပျံကာ တေးဆိုနေကြသည်၊ [illegible] စေတီကြီးတွေတ မျှော်မဆုံးနိုင်၊ ဖုံးတုန်းလုံးတုန်း [illegible] ရှည်စဖြူပြိုဖြစ်သော စဝါးပင်များကြောင့် မြူအသွေး ရွှေရေလူးနေကြပြီ

"တို့နန္ဒာလယ်တော်ထိုက် ၊ ညီးစိုက်တဲ့တောက်ပင်
မှန်းဘယ်မျှကြီး၊
ဟောကြည့်စမ်းမွှန် ၊ တစ်နှံ့ဆို ဆယ်ပြီထွက်တယ်
ဖြိုးအတ်လို့သီး"၊

ရွှေဘိုကောက်စိုက်သီချင်း တစ်ပုဒ်ကိုဆိုပြ၍ ဆရာဦးစောထွန်းက မဟာနန္ဒာကန်ကြီးအကြောင်းနှင့် လယ်တောများအကြောင်း၊ ကောက်စိုက်သမတို့၏ ဘဝနှင့်ဓလေ့၊ ယဉ်ကျေးမှုတို့အကြောင်း၊ ရှေးက ကောက်စိုက်တေးကလေးများကို ဆို၍ ပြောပြသည်၊

ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေ ပျော်နေကြသည်၊ ပျော်ပျော်ပါးပါးထမင်းမြိန်စားကြသည်၊ သီချင်းဆိုကြသည်၊ ကကြသည်၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာကြသည်၊ လူစုကွဲလေမှ ဆရာဦးစောထွန်းချစ်သူအပါးကပ်ခွင့်ရသည်၊ ဆရာမခင်ခင်ဦး၏မျက်နှာမှာ ပြုံးရွှင်နေသည်၊ တစ်နှစ်လုံး စာသင်ခန်းများအတွင်း စာအုပ်ပုံတွေအကြား ခေါင်းမဖော်နိုင်အောင် အလုပ်တွေများရာက ပြင်ပလောကသို့ လေ့လာရေးခရီးထွက်ရင်း ငြိမ်းချမ်းသော၊ လွတ်လပ်သောလေကို ရှူရှိုက်ရခြင်းအတွက် ကျောင်းဆရာမတစ်ဦးအဖို့ မပြုံးဘယ်သူနေပါမည်နည်း၊

ဆရာဦးစောထွန်းသည် စိမ်းလဲ့ပြာရီသော ကန်ရေပြင်ကို တလှည့်၊ ချစ်သူ၏ မျက်နှာကိုတလှည့်ကြည့်ရင်း ကြည်နူးနေမိသည်၊

စကားအတိုးချ၍ ၊ ချိုချိုလှလှကလေးတွေရှာ၍ ပြောရင်းချစ်သူအပါးသို့ ကပ်သွားသည်၊ အလိုက်သိသူတို့က ရှောင်ပေးကြ၏၊ တချို့က မသိကျိုးကျွံပြု၍နေကြသည်၊ ကန်ရေပြင်ကိုဖြတ်၍ တိုက်ခတ်လာသော လေနုအေးက

သူတို့နှစ်ဦးကို ကျီစယ်နေသည်၊ ဟင်္သာမောင်နှံတို့က "အောင်းတော်" ခေါ်၍ ချစ်တပ်ပုံပြနေသယောင်ရှိသည်၊

ဆရာဦးစောထွန်းက စကားချိုချိုတွေပြောနေသည်၊

"အလွန်သာယာတဲ့ နန္ဒာကန်ကြီးမှာ သိပ်လှတဲ့ခင်ခင်ဦးနဲ့ဆုံရတာ ပျော်စရာပဲ၊ ခင်ဦးကို သမိုင်းထဲကပုံပြင်ဆန်တဲ့ဖြစ်ရပ်ကလေးတစ်ခုပြောမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ပညာရှင်ကြီး မိန့်ပါဦးရှင်"

"ရှေးသရာအခါက ကုန်းဘောင်မင်းသားတစ်ပါးရှိသတဲ့၊ မဟာနန္ဒာကန်ကြီးတူးဖော်တည်ဆောက်ပြီးတော့ သာယာလှပလွန်းလို့ သူ့ချစ်သူကို ခေါ်ပြီး ပြချင်သတဲ့၊ စာဆိုတော်ကြီးတစ်ဦးကိုချစ်သူခေါ်ရာ ရတုကဗျာတစ်ပုဒ်ရေးပေးဖို့ မိန့်သတဲ့၊ ဒီတော့ စာဆိုကြီးက အလှဆုံး စကားလုံးတလေးတွေနဲ့ ရတုတစ်ပုဒ်ရေး ပေးလိုက်တယ်"

"ချစ်၍ ခေါ်သည်၊ လိုက်တော်မူခဲ့၊ မပျောင်းနွဲ့နှင့်၊ အံ့ဖွယ်အတိတိုင်း ခသိသာ၊ ပြည်ကြီးတန်ဆာ၊ ကန်နန္ဒာမူ၊ ရာဇာများပန်း မှန်နန်းများရှင် ဖန်စီရင်၍" တဲ့၊ ယောကျ်ားကောင်းတို့မည်သည် မိမိတို့စွမ်းဆောင်အောင်မြင်မှု ခံပျော်မွေ့ရာ ရပ်ရွာဒေသသို့ မိမိချစ်သူကို ခေါ်ပြချင်ကြတာဟာ သဘာဝပဲ၊

ကန်ရေပြင်မှာ လှိုင်းတွန့်ကလေးတွေ ထနေသည်၊ ဆရာမခင်ခင်ဦးက သူပြောသမျှကို စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေသည်၊

"ကိုယ်ကလဲ ခင်ဦးကို ကိုယ့်ဇာတိရွာကလေးဆီ တစ်ခေါက်လောက်ခေါ်ချင်တယ်၊

အဖေနဲ့အမေကိုလဲပြချင်တယ်၊ မြယာခင်းတွေ ဝိုင်းပြီး အုံ့အုံ့ဆိုင်းဆိုင်းနဲ့ သူနေတဲ့ တောရွာအလှကိုလဲပြချင်တယ်၊ နောက်ပြီး ရွာဦးက ထုံးဖွေးဖွေးနဲ့ သူတောင်းပြည့် စေတီကလေးမှာလဲ အတူဖူးချင်တယ် ဒီနှစ်စပါးပေါ်ချိန်မှာ တစ်ခေါက်လောက်လိုက်ခဲ့စေချင်တယ်"

ဆရာမခင်ခင်ဦးက သူ့အပြောကို သဘောကျနေသည်၊ ပြုံးတုံ့ပြုံးလောင် ကလေးဖြစ်နေသည်၊ ဆရာဦးစောထွန်းကိုလည်း သနားစရာကောင်းသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလေးတစ်ယောက်လိုကြည့်နေမိသည်။ ခဏကြာမှ. . . . "အဲဒီကုန်းဘောင်မင်းသားလေးကို သူချစ်သူလေးက ပြန်ပြီးလျှောက်တင်လိုက်တဲ့ စကားတွေရှိတယ်။ စာဆိုတော်ကြီး စိန္တကျော်သူက သူရတုထဲမှာ ပြန်ရေးပေးထားတယ်။

"ချစ်၍ခေါ်ရာ၊ လိုက်ချင်ပါလည်း၊ နော်ဇာရွှေကုံး
တစ်ခိုင်လုံးကို ၊ လုံးလုံးမယ်ထွေး မပိုင်သေး၍"

တဲ့ရှင်ရဲ့၊ ကိုစောထွန်းက တစ်ကွက်ချန်ပြောတာကိုး " ဟုခင်ခင်ဦးက ပြောလိုက်သောအခါ နှစ်ယောက်သားသဘောကျ၍အသံကလေးများ ထွက်အောင်ရယ်လိုက်ကြသည်။

ထိုစဉ်ခပ်လှမ်းလှမ်းတစ်နေရာဆီမှ ဆရာဦးမြတ်ကျော်သည်ဖျပ်ခနဲ မာတ်ပုံရိုက်လိုက်သည်ကို ဆရာဦးစောထွန်းသတိထားလိုက်မိသည်။ ရင်ထဲတွင် ဒိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားမိသည်။ ဆရာမခင်ခင်ဦးတစ်ယောက်တမူ ဂရုစိုက်ဟန်မရှိချေ။

***   ***   ***

ချစ်သူတို့ဘဝ နေကိုမြင်၊ နေနှင့်နှိုင်း၍ လကိုမြင်၊ လနှင့်နှိုင်းသည်၊ ဆရာဦးစောထွန်းအဖို့ယခင်နှစ် နတ်တော်လပြည့်စာဆိုတော်ပွဲညှ၊ လရောင်ရိပ်တွင်မြင်ခဲ့ရသော ခင်ခင်ဦး၏ အလှကို လရောင်မြင်တိုင်း သတိရသည်။ လပြည့်ညပေါင်း ဆယ်လပင်ကျော်ခဲ့ပြီ။ ညတာရှည်လေ အိပ်မက်များလေ ဟူသည့်အတိုင်း ချစ်ရက်ရှည်လေ၊ အနှောင့်အယှက်အခက်အခဲတွေက များလေဖြစ်သည်။

ဆရာဦးစောထွန်း စိုးရိမ်မိသည့်အတိုင်း အခြေအနေအရပ်ရပ်၊ အကြောင်းအမျိုးမျိုးတွေက ပေါ်လာသည်။ ခင်ခင်ဦး၏မိဘများသိသွားကြပြီဟု သတင်းကြားရသည်။ သူ့မိဘများမှာ ဤမြို့ကလေးတွင် လူရည်တတ်၊ လူကုံထန်များဖြစ်ကြသည်။ မြေနှင့်ယာနှင့်၊ ရွှေနှင့်ငွေနှင့် ဆွေနှင့်မျိုးနှင့်၊ အတင့်အတယ်ဝင့်ဝင့်ထည်ထည်နေကြသော အသိုင်းအဝိုင်းဖြစ်သည်။ ခင်ခင်ဦးမှာ ရွှေပေါ်မြတင်ထားခဲ့သောသမီး၊ ဆရာဦးစောထွန်းနှင့်သဘောတူကောင်းမှ တူမည်

အေးလက်တတက်လာခဲ့သော ဆရာဦးစောထွန်းမှာ ရိုးဂုဏ်နှင့်ပညာမှတစ်ပါး အခြားဘာမျှမရှိ။ သူတို့ကပညာနှင့်ရိုးဂုဏ်တို့ထက် ရွှေနှင့်ငွေနှင့်ပကာသနကိုသာ မက်မောတတ်သောအသိုင်းအဝန်းဖြစ်သည်။

မြို့တလေးတကျဉ်း၍ သတင်းစကားတွေက ပလူပျံ့သလို ဝဲလာသည်၊ သူ့အမေက မျက်နှာကြောတင်းနေသည်။ သဘောမတူဘူးဟုပြောသံကြားရသည်၊ သူတို့မိသားစုဝင်တွေ အားလုံးလိုလိုက သဘောမတူကြ။ ခင်ခင်ဦး၏ ညီမတစ်ဦးဖြစ်သူ ခင်မြတ်ဆွေကသာ ဆရာဦးစောထွန်း၏ တပည့်ဖြစ်၍ သူ့ဆရာနှင့်သဘောတူသည်၊ ဆရာ၏စိတ်ဓာတ်၊ ဆရာ၏သိက္ခာကို တပည့်ကသာသိသည်၊

"ကျုပ်တို့ကတော့ သဘောမတူနိုင်ပေါင်တော်" ကျောင်းဆရာက ပညာတော့ တတ်ပါရဲ့၊ အခြေမဲ့အနေမဲ့၊ ပညာဘာလုပ်ရမှာလဲ၊ ရွှေရှိမှလူရိုသေ၊ ငွေရှိမှလူရိုသေတဲ့ဂုဏ်လောကကြီး အော့၊ ရေမျောတမ်းတင်တွေတော့ သဘောမတူနိုင်ပါဘူး" ဟု သူ့အဒေါ်တစ်ဦးကပြောသည်၊

ဆရာဦးစောထွန်းစိတ်ပူလာမိသည်၊ ကြားရ၊ ကြုံရသည့်သတင်းနှင့် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ခင်ခင်ဦးကိုပြောသောအခါ၊ ခင်ခင်ဦးက. . . .

"မပူပါနဲ့ ကိုစောထွန်း၊ ခင်ဦးရဲ့မေတ္တာကို ယုံပါ"

ခင်ခင်ဦး၏ မျက်နှာသည် အနည်းငယ်တော့ ညှိုးနေသည်ဟုထင်မိသည်၊ သူ၏ဝန်းကျင်၊ သူ့အသိုင်းအဝိုင်းနှင့် အကြိတ်အနယ်ရင်ဆိုင်ရုန်းကန်နေရှာပြီဟု ဆရာဦးစောထွန်း အကဲခတ်မိသည်၊

"သမီးကို ဒီအတိုင်းထားလို့တော့ မဖြစ်ဘူး၊ တစ်ခုခုတော့ စီစဉ်မှဖြစ်မယ်" ဟု သူ့အမေ၏စကားသံထွက်လာသည်၊

အရေးကြီးတော့ သွေးနီးလာသည်၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်ဆရာတွေ ဦးစောထွန်းကို ဝန်းရံလာကြသည်၊ သတင်းစကားသန့်သန့်ကြားရသည်၊ သူတို့စိတ်မကောင်းကြ၊ ဆရာဦးစောထွန်းအပေါ် ဂရုဏာသက်ကြသည်၊ ကြာတော့ သည်းသနားလာကြသည်၊ ဆရာလေးဦးကျော်ဆွေက. . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သူငယ်ချင်း ယောကျ်ားပဲကွ၊ ဘာမှအားငယ်နေစရာမရှိဘူး၊ ယောကျ် ကောင်းပီပီ၊ သစ္စာရှိရှိ၊ သိက္ခာရှိရှိရပ်တည်လို့ မှသစ္စာဖျက်သူနဲ့ သစ္စာဖျက်သူ က ဖျက်ရင် ဖျက်စမ်းပါစေ၊ လောကကိုရဲရဲကြည့်၊ ရဲရဲမြင်၊ ရဲရဲရင်ဆိုင်ရပေါ့" ဟု အားပေးစကားဆိုသည်၊

အရုတ်နဲ့ကလေး တသင်းသင်းနှင့် ကိုကြီးမြတ်လင်းကလည်း. . . . "ကောင်းတယ်ဆရာလေး ကောင်းတယ်" ဒီခေတ်တွင်ဒီကာလငွေစ ရှေ့ဆောင်" တဲ့၊ ဒီအဖြစ်မျိုးတွေက ကြုံရမှာပဲ၊ စိတ်မကောင်းဖြစ်မနေ ဆရာလေး၊ လောကကြီးက အလွန်တရားပါတယ် "ရွှေသစ္စာ၊ မဏ္ဍိုင်တူပြိုင်ပြီး စိုက်ကြပြီးမှတော့ မခိုင်လို့ကျိုးရင်တော့၊ တိုင်ဖိုးကို သူလျော်ပါလိမ့်မယ်" အားရပါးရလာပြောနေသည်၊

လပြည့်ည၏ အေးမြသော လရောင်အောက်တွင် ငှက်ဆိုးထိုးသံကြ လိုက်ရသကဲ့သို့ သတင်းဆိုးတစ်ခုက ထွက်ပေါ်လာသည်၊

ဆရာမခင်ခင်ဦးကို မုံရွာမြို့က စက်ပိုင်သူဌေးသားတစ်ဦးနှင့် စေ့စ ကြောင်းလမ်းတော့မည် ဟူသော သတင်းပင်ဖြစ်သည်၊ သတင်းက ခိုင်မာသည် သေချာလှသည်၊ ခင်ခင်ဦး၏ မျက်နှာသည် မရွှင်မပျ၊ သူနှလုံးသားတွေကလည်း တင်းမာနေဟန်ရှိသည်၊

ဆရာဦးစောထွန်းရင်နာရသည်၊ ခင်ခင်ဦးနှင့် ရင်မဆိုင်ချင်တော့၊ တမ ရှောင်လွှဲ၍သာနေလိုက်သည်၊ ဘာတိုမှ ပြောစရာမရှိ ဘာကိုမှလည်း စောဒ တက်ရန်မရှိ၊ ဆရာမခင်ခင်ဦးသူ၏ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အတွက် လစာမဲ့ခွ တစ်လယူသွား သည်ဟု သိလိုက်ရသည်၊ သူတို့စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းကြတေ မည်၊ မကြာမီလက်ထပ်ကြတော့မည်၊ ဆရာဦးစောထွန်းအဖို့ ပူရုပ်ကိုဟန်နှ ဖုံး၍ ခေါ်သာတော်ရာတပြုံးကြည့်နေရုံသာ ရှိတော့သည်၊

တိမ်တောင်တိမ်လိပ်များသဖွယ် အချစ်ရေးကျယ်လှသည်၊ စိတ်ထ ကျောက်ကဲ ထက် မိန်းခတဲခတ်ရန် ခက်လှပါသည်၊ တစ်နေ့တွင် လျှို့ဝှက်သိ သည်းစွာဖြင့် ဦးစောထွန်းထံစာတစ်စောင်ရောက်လာသည်၊

ကိုစောထွန်း. . . . .

ခင်ဦးက မေတ္တာမဖက်၊ သစ္စာဖျက်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်ချင်ဘူး၊ ရွှေငွေဥစ္စာပကာသနဂုဏ်တွေကိုလဲ မမက်မောဘူး၊ လွတ် က်နိုင်တဲ့လမ်းကတော့ တစ်လမ်းပဲရှိပါတယ်၊ ခင်ဦးတတော့ ရဲရဲတွေး၊ ရဲရဲ ဖြတ်ပြီးပြီ၊ မနက်ဖြန် စနေနေ့ နံနက်(၄)နာရီ၊ ခင်ဦးတို့ တိုက်ဘေး ပုဏ္ဏ ပင်အောက်က စောင့်ပြီးခေါ်လှည့်ပါ၊ သတင်းမပေါက်ကြားပါရစေနဲ့၊ အထူး ို့ဝှက်စီစဉ်ပါ၊

(ခင်ခင်ဦး)

ဆရာဦးစောထွန်း၏အတွေးတွေ ချာချာလည်သွားသည် ရင်ထဲမှာလှိုင်း ထ၍ ဗလောင်ဆူနေသည်၊ မိန်းမခိုးဖို့အရေး၊ လူပျိုကျောင်းဆရာလေးဇော ချွေးပြန်နေသည်၊ သည်အရေးသည် ကိစ္စကိုအစ်ကိုကြီးဘုန်းကြွယ်နှင့် ငယ်ချင်းဆရာကျော်ဆွေကို ဖွင့်ဟတိုင်ပင်လိုက်ရလျှင် "မမလေးခိုးမယ်လို့ ဆိုးတွေနှင့် မောင်တိုင်ပင်" ဖြစ်တော့မည်၊ 'လမဝင်ခင်၊ စခန်းအောင်မြေသို့ က်မည်အမှန်ဖြစ်သည်၊

ဆရာဦးစောထွန်းသည် ပက်လက်ကုလားထိုင်မှာထိုင်ရင်း၊ သက်ပြင်းရှည် း မှုတ်ထုတ်နေသည်၊ စာကြည့်စားပွဲမှာ ထိုင်၍စီးကရက်တစ်လိပ်ပြီး လိပ်ဖွာ၍နေသည်၊ သည်ညသည်ဆရာ့အဖို့ စိတ္တဇည၊ မှိုင်းပျရီဝေသောည၊ ည်တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ခြင်းဖြင့် သူ့ကိုချောက်လှန့်နေသည်၊ ညဉ့်နက်လေ တွေးလေဖြစ်လာသည်၊ တစ်ခါတစ်ခါတော့ဆရာဦးစောထွန်းအား တက်လာ ည်၊ ချစ်သူခင်ခင်ဦးနှင့်သာဆိုလျှင်လောကမုန်တိုင်းကြမ်းချင်တိုင်းကြမ်းပါ ၊ တနှစ်ကိုယ်၊တဲအိုပျက်မှာ နေရစေ ရွှေဘုံပေါ်မှာစံရစေ၊ ချစ်တာပဓာနဖြစ် ည်၊ မေတ္တာ၊ သစ္စာအားမာန်ဖြင့် လောကခံကို ရင်ဆိုင်လိုက်မည်ဟုတွေးမိ ည်၊

သို့သော်ငယ်စဉ်ကပင် လေ့ကျင့်ပျိုးထောင်ခဲ့သော ကျောင်းဆရာစိတ်ဓာ င်လာသည်၊ သူမိဘနှစ်ပါးက သဘောမတူနိုင်၍ထိန်းချုပ်ထားသော ဆရာမ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလေးတစ်ဦးကို ချစ်သူကျောင်းဆရာကခိုးရမည်ဆိုသည်မှာ လောက၏အ
ဆိုးသော၊ သိက္ခာမဲ့သော ကိစ္စတစ်ခုဖြစ်သည်၊ ဆရာသည် ကျောင်းသားသူ
တို့၏ ခေါင်းဆောင်၊နုပျိုရွှယ်လူး၊ ပုရစ်ဖူးလူငယ်တို့အတွက် စံပြ၊ ဆရာ၏ န
သည်တရားစာထက် အသားပါသည်၊

ကျောင်းဆရာတစ်ဦးအဖို့ လောကပါလတရားကိုစောင့်ရှောက်ဖို့ လို
ဟု ဆရာဦးစောထွန်းယူဆသည်၊

အချစ်နှင့်စစ်မှာ တရားသည်၊ မတရားသည်မရှိဆိုသော အတ္တသမားတို
အယူအဆသည်မမှန်၊ စစ်မှာတရားသောစစ်၊ မတရားသောစစ်ရှိသကဲ့
အချစ်ရေးမှာလည်း တရားသောအချစ်၊ မတရားသောအချစ်ရှိသည်၊ ရာမဇာ
ထဲက မယ်သီတာကို ဒသဂီရိ ခိုးသလိုအဖြစ်မျိုးကတော့ မတရားပါ၊ မြန်
ရိုးရာ၊ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု၊ မြန်မာ့စိတ်ဓာတ်နှင့်လည်း ဖီလာကျ၍နေသည်၊
ဘဝနှင့်စာလျှင် ခင်ခင်ဦးသည် သူဌေးသားစက်ပိုင်ကိုစိန်ဝင်းနှင့် လက်ထပ်
ကသာ တင့်တယ်ပြည့်စုံမှုရှိမည်၊ ကိုယ့်ချစ်သူကောင်းစားရေးအတွက် ကိုယ်
အနစ်နာခံဖို့ ဆရာဦးစောထွန်းဆုံးဖြတ်လိုက်သည်၊

ညဉ့်သည်အတော်နက်၍လာပြီ၊ သန်ခေါင်ကျော်၍ လေနအေးက တို
ခတ်လာသည်၊ သို့သော်ဆရာဦးစောထွန်း၏ ရင်မှာမအေးနိုင်၊ ညဉ့်နက်လေ
အသဲတနာလေလေဖြစ်၏၊ သန်းခေါင်ကျော်ကြက်ဦးတွန်ချိန်ရောက်လာ
ညောင်ကန်ကြက်တွေတွန်ချိန်၊ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဆီမှ ဖုန်းမောင်းခေါက်
တွေလည်းကြားရပြီ၊ အရှေ့ရပ်ကမဟူရာ၊ ကောင်းကင်ဘုံမှာ နှင်းဆီရောင်
လုံ့တော့မည်၊ ခင်ခင်ဦးချိန်းသော အချိန်နံနက်(၄)နာရီက ထိုးတော့မည်၊

ဆရာဦးစောထွန်းသည် အိပ်ရာပေါ်မှာအရုပ်ကြိုးပြတ်ဖြစ်နေသည်၊
သူမှာ မျက်ရည်ကဝဲဝဲ၊ အသဲကနာနာ၊ ရင်နင့်နင့်ပင် ပွလောင်သော နံနက်ခ
ကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ရသည်၊

နေခြည်အကြွမှာတော့လေးကန်သော ခြေလှမ်းများနှင့် ကျောင်းတက်
လာခဲ့ရသည်၊ အံ့ပုံးပူ လူမသိ၊ ရင်ထဲကတော့မချိပါ၊ စာသင်ခန်းထဲဝင်သေ

ခါကျောင်းသူကျောင်းသားကလေးများက “မင်္ဂလာရှိသော နံနက်ခင်းပါ
ရာ” ဟုနှုတ်ဆက်ကြသည်၊

“မင်္ဂလာနံနက်ခင်းပါ တပည့်တို့”

ပြုံးရွှင်သော တပည့်ငယ်တို့၏ မျက်နှာကလေးများကို မြင်ရ၍ စိတ်
တ်သာသလို ရှိသည်၊ အတန်းခန်းအဝင်မှာ ထုံးစံအတိုင်း နှုတ်ဆက်လိုက်ရ
သော်လည်း ဆရာစော၏ ရင်ထဲက သောကသည် မငြိမ်၊ အသဲတလေးများပင်
နည်းငယ်တုန်ရီသွားရှာသည်၊

နံနက်လေးနာရီထိုးသံသည် ဆရာဦးစောထွန်းနှင့်ဆရာ မဒေါ်ခင်ခင်ဦး
ဒို့ ချစ်သူနှစ်ဦးအတွက် ယမမင်း၏နောက်ဆုံးခေါင်းလောင်းသံဖြစ်သည်၊
အသက်ရှင်လျက်နှင့်နောက်ဆုံးနာရီသံ၊ မကောင်းဆိုးဝါးတို့၏ ဦးချိုမှုတ်သံတို့
အဖြစ်တော့သည်၊ နုပျိုရွှယ်လူးဘဝ၊ ကျောင်းတော်မှာနေသာကြွစဉ်က သမ
ယအတွေးတွေနှင့် အနုအလှအိပ်မက်ဆန်းတလေးတွေမက်ခဲ့ကြသော်လည်း
အခုတော့ဖြင့် ဘဝခြားလေပြီ၊ မျှော်၍လည်းမလာနိုင်၊ မှာ၍လည်း မကြားနိုင်၊
သွား၍လည်းမသင့်သောအခြေသို့ ရောက်ရပြီ၊ လူတန်းစားခြားသနာတို့က
ချစ်သူနှစ်ဦးဘဝကို မဟာရံတံတိုင်းကြီးလို ကာဆီးလိုက်ပြီ၊ မခေါ်သာတော့ရာ
ဘ လွှမ်းကြရုံသာရှိတော့သည်၊

ခင်ခင်ဦး တစ်ယောက်မည်မျှ အားငယ်ရာလေမည်နည်း၊ မနေ့ညမိုး
သောက်ယံမှာ စွန့်စားခြင်းများစွာနှင့်သူ့ချစ်သူကိုမျှော်လင့်စောင့်စားခဲ့ရသည်၊
လာနိုးငယ်မျှော်ခဲ့ရရှာသည်၊ အရုဏ်ဦးရောင်နီလာသော်လည်း သူ့ချစ်သူပေါ်
မလာသောအခါသူမည်မျှအားငယ်နေရှာမည်နည်း၊ မိန်းမသားမို့ တစ်ပါးခင်၊
မိမ်းကားတော့မှာလားရှင်” ဟု စိုးရိမ်မိရှာမည်ဖြစ်သည်၊

ဆရာဦးစောထွန်းကလည်း ညအမှောင်၊ ဘဝအမှောင်မှာ ယောင်လည်
လည်၊ စမ်းတဝါးဝါးနှင့် ပျောက်လုလုချစ်သူကိုရှာဖွေခဲ့သည်၊

နောက်ဆုံးတော့ ချစ်သူကောင်းစားရေးအတွက် စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံဖို့
ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်၊ ချစ်သူမလာသောည ရွှေလဘယ်ကိုပျောက်ကွယ်စေသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မသိ၊ ခင်ခင်ဦး ခမျာ ရှိုက်၍သာငိုနေပေလိမ့်မည်၊

စာသင်ခန်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့ရသော်လည်း အတွေးများက ဆရာဦးစောထွန်း ခြောက်လှန့်နေဆဲဖြစ်သည်၊ ကချေသည်ကဗျာက ဆိုသည့်အတိုင်း လွ တသက်သက်၊ ငိုချင်ရက်နှင့် ဇာတ်ကွက်ကိုစ၊ ရယ်လိုက်ရသည် ဆိုသကဲ့ ဆရာဦးစောထွန်းခမျာ သောကကိုထိန်းချုပ်၍ အလုပ်ခွင်မှာ အလုပ်နှင့် အောင်ကောင်ကြားရတော့သည်၊

နဝမတန်းမှာ မြန်မာစာစကားပြေ သင်ခန်းစာ မဟောသဇာတ်တော် ဘို့ သင်ပေးရသည်၊ မဟောသဓာသတို့သားနှင့်အမရာတို့ တွေ့ဆုံခန်းဖြစ်သည် မဟောသဓာနှင့်အမရာတို့ အဖြန်အလှန်အချီအချမေတ္တာစကားဆိုခန်း ဆရာစောတ သရုပ်ပါပါ သဘာဝကျကျ၊ ယဉ်ကျေးလှပသောစကားလုံးကလေ များနှင့် သင်ပြသောအခါကျောင်းသူကျောင်းသားတလေးတို့သဘောကျနေ သည်၊ ရှေးအခါကတော့ လူငယ်ချင်း မေတ္တာမျှ၍ မိဘများကမျိုးနွယ်ကြည် လျှင် မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံတော့သည်၊ နတ်ရေးငယ်ရွှေစာ၊ သာသန ရောင်လင်း၊ ကောင်းခြင်းခုချိန်ခါဖြစ်တော့သည်၊

ဆရာဦးစောထွန်းအဖို့တော့ ရွှေဖူးစာ မင်ရည်ကွဲလေသလားမသိ၊ မကြ သာ တမင်ခွာခဲ့ရသည်၊ စိမ်းသင့်၍လည်း စိမ်းခဲ့ရသည်၊ ချိန်းသည့်နေရာ ချိန်းသည့်အချိန်မှာ တမင်မသွားဘဲနေလိုက်ခြင်းသည်ပင် သူ့ဘဝ သူ့အကျိုး အတွက်ဆိုသည်ကို သူသိကောင်းမှသိမည်၊ သူတစ်စုံတစ်ခုများ ပြုမိမှား ယေ မည်လားဟု ဆရာဦးစောထွန်း စိုးရိမ်မိသည်၊ စိတ်ပူလာမိသည်၊

ဒေါ်ခင်ခင်ဦး၏ ညီမတပည့်ကျော်ခင်မြတ်ဆွေကိုလည်း အတန်းထဲမှာ မတွေ့၊ ကျောင်းဝင်းထဲမှာလည်းမမြင်၊ ယနေ့တလေးမခွင့်ယူဟန်ရှိသည်၊ သူ့အစ်မတစ်စုံတစ်ခုဖြစ်နေ၍လားဟုလည်း ဆရာစောတွေးမိသည်၊ ဆရာများ နားနေခန်းအတွင်း ရောက်ပြန်တော့လည်း ခင်ခင်ဦးထိုင်နေကျနေရာ၊ သ ကုလားထိုင်လေးနှင့်စာအုပ်စင်တလေးတို့သည်သာ အရှင်မဲ့သခင်မဲ့ဖြစ်နေ သည်ကို မြင်ရသည်၊

ဆရာဦးစောထွန်းသည် ဆရာများနားနေခန်းမှာခေတ္တမျှထိုင်၍ငိုင်နေမိ သည်၊ လွန်ခဲ့သောညက သောကသံသရာမှာ ချာချာလည်ရင်းအိပ်၍မပျော်ခဲ့ သည၊ မှောင်လွန်းသောညကိုဖြတ်ကျော်ခဲ့ရသည်၊ အားပျော့နေ၏၊ ရင်တွေ နေ၏၊ ခေါင်းထဲကရီဝေဝေဖြစ်နေသည်၊

စာသင့်မပျက်ချင်၍ နောက်တစ်ခန်းသို့ဝင်ခဲ့ရပြန်သည်၊ အခြေခံပညာ အတန်း၊ဒသမတန်း၊ စိတ်ကြိုက်မြန်မာစာအချိန်ဖြစ်သည်၊

"မင်္ဂလာပါတပည့်တို့. . ဘလ္လာတိယပျို့ကိုဆက်သင်မယ်၊ ပြီးခဲ့တဲ့သီတင်း တ ဘယ်အခန်းကိုရောက်သွားပြီလဲလို့. . ."

သင်ကြားရေး၏ဥပဒေသ သဘောအတိုင်းသိပြီးသည်မှ မသိသေးသည်သို့ ရန်၊ သင်ပြီးခဲ့သမျှကိုလည်း သတိရစေရန်ဆရာဦးစောထွန်းကမေးခွန်း လေးနှင့်စလိုက်သည်၊

"ဆရာကိန္နရာမောင်နှံချောင်းခြားခန်းရောက်ပြီဆရာ၊ တိန္နရာ၊ တိန္နရီတို့ ကွဲကွာကြရတော့မယ်၊ မိုးကြီးလေကြီးကျတဲ့အပိုဒ်ရောက်နေပြီခင်ဗျာ. . ."

မေးလျှင်ခတ်သွက်သွက်ဖြေတတ်သော ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေတတ်သည့် ည်ကျော်. . . . မောင်စံရွှေက ဆရာ့မျက်နှာတို အတဲမခတ်ဘဲ အားရပါးရ ပြောလိုက်သည်၊ ဆရာ့ရင်မှာမချို၊ စိတ်မချမ်းမြေ့မှုက ပိုလာသည်၊

"ဘလ္လာတိယ ပျို့ဆရာတွင်းသင်းမင်းကြီးဦးထွန်းညိုက ကိန္နရာချောင်းခြား ဆို အသားပေးပြီး ရေးဖွဲ့ထားတယ်ကွဲ့၊

"တောလည်းသာခေါင်၊ တောင်လည်းမှိုင်ဝေ၊ ရေလည်းရစ်ဝန်း ပန်းစုံပေါ သည့်၊ တောဝနာမြေမှာ၊ ကိန္နရာမောင်နှံတို့ ပျော်မြူးနေကြသတဲ့၊

အေးရိပ်ညိုတွင်နွယ်ဒါန်းဆင်လျက်၊ ဝယ်လင်တလှည့်၊ မယ်တလှည့်နှင့် ယရင်ခွင်၊ တင်ကာနွဲ့မှီ၊ ချစ်ကြည်ပျော်မြူးနေကြရှာသတဲ့၊ အဲဒီအချိန်မှာ ခြိမ့်ခြိမ့်အုံးအုံးမိုးထစ်ချုန်းလျက်၊ လေပြင်းမုန်တိုင်းလည်း ကျလာတယ်၊

ကိန္နရာမောင်နှံတို့မှာ မခွဲဖူးပါ၊ သည်အခါတွင်၊ သောင်သာသဲစ၊ သဲ လွှမှာ ကွဲကွာခဲ့ကြရရှာတယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖို့ဆရာတွင်းသင်းမင်းကြီးတလည်း အလတ်ာမြောက်အောင်ဖွဲ့နိုင်စွမ်း၏ ဆရာတောကလည်း သိင်္ဂီရ ရသ၊ ကရုဏာရသပေါ်အောင် သင်နိုင်စွမ်းပါ၏

ကျောင်းသားကျောင်းသူကလေးတို့ ငြိမ်၍နေကြသည်၊ ခေါင်းကလေးတွေ ငိုက်စိုက်ချနေကြသည်၊ မျက်ရည်ကလေးတွေ ဥနေရှာကြသည်၊

ဆရာဦးစောထွန်းကတော့ ငိုချင်နေသည်၊

သူတို့တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝက ရွှေလသာသာမှာ ဟစ်၍ဆိုခဲ့သော ခေတ်ဟောင်းသီချင်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်သည့် "ပုံပမာ" တေးသံဖဉ်တချို့က ဆရာဦးစောထွန်း၏ နှလုံးသားကို ရိုက်ခတ်နေသည်၊

"ဟိုရှေးအခါဝယ်၊ တောမြိုင်ကြီးရဲ့အလယ်
စန္ဒာကိန္နရီမောင်မယ်၊ ချစ်ကြည်နူးလို့
ပျော်မြူးကြစဉ်ဝယ်
လေပြင်းမုန်တိုင်းရယ်၊ မဆိုင်းတခါတိုက်ခတ်ပါလို့ရယ်
တောတောင်ထဲဝယ်၊ ထိုမောင်နှံနှစ်သွယ်
တကယ်ပင်ဝေးကွာသွားကြတယ်၊ လွမ်းအားတွေလဲကြွယ်
တစ်ညတာကွဲတာကိုပင်၊ နှစ်ပေါင်းခုနှစ်ရာဆွေးရတယ်. . . . . .
ဆရာစောခမျာမှာမူ နှစ်ပေါင်းမည်မျှကြာအောင် ဆွေးရမည်မသိ၊

◆◆◆ ◆◆◆ ◆◆◆

အခန်း(၄)

အိမ်အပြန်ကျောင်းအဆင်းညနေခင်းကလေးတစ်ခုမှာ ဖြစ်သည်၊ ဆရာဦးစောထွန်းသည် သူ၏ကျောင်းလွယ်အိတ်ကို စားပွဲပေါ်သို့ ပစ်ချ၍ပက်လက်ကုလားထိုင်မှာ ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်ရင်း သက်ပြင်းရှည်ကြီးတစ်ချက်ကို မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်၊

တပည့်ကျော်မောင်ချစ်တိုးသည် ဆရာ့ခြေရင်းမှာ ငုတ်တုတ်ကလေးထိုင်ရင်းတရှုံ့ရှုံ့ငိုနေသည်၊

"ဘာပြုလို့ငိုနေရတာလဲ တပည့်ရယ်၊ ဒါဝမ်းနည်းစရာမှမဟုတ်ဘဲ"

"ဆရာအဝေးကိုပြောင်းရတော့မယ်ဆိုတော့ ကျနော်၊ ဝမ်းနည်းတာပေါ့ဆရာ"

"ဝမ်းမနည်းပါနဲ့ကွာ၊ လူ့ဘဝဆိုတာဒီလိုပေါ့၊ တွေ့ကြုံဆုံတွဲပြီးမှ ခွဲတာတဲ့၊ မင်းနဲ့ဆရာအတူနေခဲ့ရတဲ့ ကာလကလေးမှာ ဆရာစိတ်ချမ်းသာဝါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်။ မင်းလိုဆင်းရဲတဲ့ မိဘနှစ်ပါးတမွေးတဲ့လူငယ်ကလေးတစ်ယောက်ကို ဆရာ့အနီးမှာ ထားပြီး ဆယ်တန်းအောင်အောင် မြေတောင်မြှောက်ပေးလိုက်ရလို့ ဆရာဝမ်းသာတယ်၊ ဆရာ့အတွက်လဲ ပညာဒါနမြောက်ပြီး ပညာပါရမီဖြစ်ရတာပေါ့"

"ဆရာ့ကျေးဇူးက ကြီးပါတယ်ဆရာ၊ ကျွန်တော်တစ်သက်လုံး မမေ့ပါဘူး ဆရာနဲ့ပဲ အတူလိုက်နေချင်ပါတယ်"

"ဒီလိုလဲမဖြစ်သေးဘူးတပည့်ရဲ့၊ မင်းဘဝတက်လမ်းကလည်း အရေးကြီးတယ်၊ မင်းအခုဆယ်တန်းအောင်တော့ဘာတွေစဉ်းစားထားသလဲ"

"ဆရာညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်လုပ်ဖို့ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်ဆရာ"

ဆရာဦးစောထွန်းက သူ့တပည့်ကို စေ့စေ့ကြည့်ရင်း သူကြိုတင် စဉ်းစားထားသည့်အစီအစဉ်များကို အေးအေးဆေးဆေးပြောပြနေသည်။

"မင့် မိဘနှစ်ပါးက ဆင်းရဲတယ်၊ မင်းက ဖွံ့လုံ့လရှိတယ်၊ ကျန်းမာရေးလည်းတောင်းတယ်၊ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်လည်းကောင်းတယ်၊ ဒီတော့အစိုးရစက်မှုလက်မှုသိပ္ပံကို တက်ပါ။ ကျောင်းစရိတ်ကို ဆရာဖြစ်အောင်တာဝန်ယူပေးမယ်"

မောင်ချစ်တိုးသည် သူ့ဆရာကိုငေးကြည့်ရင်း မျက်ရည်တွေတွေကျနေရှာသည်၊ ထိုစဉ်သမိုင်းဆရာကြီးဦးဘုန်းကြွယ်ရောက်လာသည်။

"ဆရာစောထွန်းရဲ့၊ မင်းရာထူးထိုး အမိန့်စာရတဲ့အကြောင်း တျောင်းဆင်းခါနီးမှ ငါသိရတယ်ကွ၊ မင်းကဘာပြုလို့ ရာထူးတိုးလျှောက်လွှာတင်လိုက်ရတာတုန်း၊ ငါတို့တပျော်ပျော်ပါးပါး တက်ညီလက်ညီအလုပ်လုပ်ကြရတာ ကောင်းရဲ့သားနဲ့ကွာ၊ ဘာလဲ မင်းတခင်ခင်ဦးနဲ့ဝေးရာကို ပြေးချင်တာလား၊ ယောက်ျားပဲကွ သတ္တိရှိရှိရင်ကော့ပြီး နေပြလိုက်စမ်းပါ"

"မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကိုကြီးရာ"

"မင်းက သတ္တိနည်းလို့ကွ ဒီကလေးမကို မင့်အတွက်ကားတင်ပြီး ခိုးပေး

လိုက်ချင်တာ"

"မလုပ်ပါနဲ့ သမိုင်းဆရာကြီးရယ်၊ သမိုင်းမှာ ရိုင်းသွားမှာပေါ့ဗျ"

"ရိုင်းချင်ရိုင်းစမ်းပါစေကွာ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်ဂုဏ်ရှိန်ပတာသနမှု တန်ဖိုးထားတတ်ကြတဲ့ သူတို့မနေရှင်အသိုင်းအဝိုင်းကို ဒီလိုရင်ဆိုင်ပစ်လိုက်ရမှ သမိုင်းသုတယ်ကွ"

"ပြီးတာတွေပြီးပါစေတော့ဗျာ၊ ကိုယ်ဘဝနဲ့ကိုယ့်အကြောင်းပေါ့"

"မင်းမချစ်သာလို့ တမင်ခွာအရှုံးပေးပြီး၊ ပြေးတာတော့ မဟုတ်ဘူးနော်"

"မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကိုကြီးရ၊ တိုင်းပညာကအတဲဖြတ်တန်းစီ ဗယားနဲ့တင်လိုက်လို့ ကျွန်တော်ပါသွားတာပါ"

"အေး ဒီလိုဆိုရင်ငါတို့တွေနပ်ပြီ၊ ငါ့အဖို့တော့ ဝမ်းသာဝမ်းနည်းပဲကွာ၊ မင်းရာထူးတိုးပြီး အလယ်တန်းကျောင်းအုပ်ဖြစ်သွားတာတော့ ငါအလွန်ဝမ်းသာတယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းလိုသင်ကြားရေးလည်းကောင်း၊ ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းတွေသည်း ကျွမ်းကျင်၊ တပည့်တွေအပေါ်မှာလဲ စည်းစည်းရုံးရုံးဆုံးဆုံးမမနဲ့ နေတတ်တဲ့ ဆရာကောင်းတစ်ဦးကို လက်လွှတ်လိုက်ရတာ တို့ကျောင်းအတွက်တော့ ဆုံးရှုံးခြင်းတစ်ရပ်ပဲ၊ ဒါကိုငါတို့ ဝမ်းနည်းတယ်"

လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ဆရာနှစ်ဦးအတွေးကိုယ်စီနှင့် ခေတ္တငြိမ်နေကြသည်၊ ခဏကြာမှ . . . . . .

"အဲဒီတော့ မင်းအခုသွားရမယ့် နေရာက"

"စစ်ကိုင်းတိုင်း အနောက်ဘက်အစွန် ပုံတောင်ပုံညာတောင်တန်းအခြေက ဟသ်ာမြိုင်ဆိုတဲ့ရွာကြီးက အလယ်တန်းကျောင်းဗျ"

"စွန့်စွန့်စားစား သွားလာလုပ်ရှားတတ်တဲ့ မင့်ဝါသနာနဲ့ကတော့ တိုက်ပါတယ်"

သမိုင်းဆရာကြီးဦးဘုန်းကြွယ်နှင့်ဆရာဦးစောထွန်းတို့ စကားပြောနေကြစဉ်မှာပင် ဆရာမကြီး ဒေါ်မြရီနှင့်ဒေါ်သန်းသန်းတို့ ရောက်လာကြပြန်သည်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာဦးဘုန်းကြွယ်က ဆီး၍ . . . .

"ဘာလဲဟေ့၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဖြစ်မဲ့လူကိုလာပြီး ဖော်လံဖားကြတာလား"

"အံမယ် . . ဘုန်းကြွယ်နင်သာ ဟိုကျောင်းအုပ်နဲ့မတည့် ဒီကျောင်းအုပ်နဲ့ရန်ဖြစ်၊ သမိုင်းဆရာလိုလို တော်လှန်ရေးသမားလိုလို ဆရာကောင်းမဟုတ်ဘူး၊ ဆရာတလန့်ဖြစ်နေတာ၊ သူ့ထက်အသက်ကြီးသော အထက်တန်းပြဆရာမကြီးဒေါ်မြရီကပြန်၍ အုပ်လိုက်သည်၊ ငယ်ပေါင်းကြီးဖော်တွေဖြစ်၍ တဟဲဟဲနှင့်ပွဲကျသွားသည်၊

"ဆရာဦးစောထွန်းအတွက် ကွန်ဝရက်ကျူလိတ်လာလုပ်တာပါတော်"

"ဝမ်းသာပါတယ်၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ"

"ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးကလဲမှာလိုက်တယ်၊ ဆရာဦးစောထွန်းနှုတ်ဆက်ပွဲကိုလဲ ညှိနှိုင်းစီစဉ်ကြပါတဲ့၊ ဦးဘုန်းကြွယ်လည်း ရောက်နေကြတာနဲ့ အတော်ပဲ၊ ဘယ်နေ့လောက် ဘယ်လိုစီစဉ်ကြမလဲ၊ ဦးစောထွန်းဆန္ဒကလေးလဲ ပြောဦး"

"ရုတ်တရက်ထွက်ခွာ၊ နှုတ်ဆက်လျှက်ပါ၊ လက်ကလေးကိုဝေ့ကာ ရမ်းကာ၊ ကျောင်းတော်စခန်းက ခွာလေတယ်၊ အသည်းနာနာ ရင်နင့်နင့်နဲ့ပါကွယ်" ဟုနောက်မှ ရောက်လာသော အလယ်တန်းပြဆရာလေးဦးကျော်ဆွေက ဝင်၍ အရွှန်းဖောက်လိုက်သည်၊

"အသာနေစမ်းပါဟယ်၊ ကောင်းကောင်းဖြောင့်ဖြောင့်စမ်းပါဟု ဆရာမကြီးဒေါ်မြရီက ဆိုလိုက်သည်၊"

"ဒီလိုလုပ်ကြရအောင်ဆရာမကြီးရယ်၊ နှုတ်ဆက်ပွဲလုပ်မယ်၊ ဒံပေါက်ကျွေးမယ်၊ လက်ဆောင်ပေးမယ်၊ ကျောင်းအုပ်ကြီးက အမှာစကားပြောမယ်၊ ဆရာ၊ ဆရာမတစ်ဦးက နှုတ်ဆက်စကားပြောမယ်၊ ဆရာဦးစောထွန်းက ကျေးဇူးတင်စကားပြောမယ်၊ အဲဒါမကောင်းဘူးလား" ဟု သမိုင်းဆရာကြီး

ဦးဘုန်းကြွယ်က အဆိုပြုလိုက်သည်၊

"ဒီလိုဆို ဘယ်သူကနှုတ်ဆက်စကားပြောခိုင်းမလဲ"

အုထဲက၊ ကလိကလိနှင့်ယားနေသော ဆရာလေးဦးကျော်ဆွေကဝင်၍၊ ထောက်လိုက်သည်၊

"နှုတ်ဆက်ပွဲမှာ ဆရာမဒေါ်ခင်ခင်ဦးကို နှုတ်ဆက်စကားအပြောခိုင်းရရင်မကောင်းဘူးလားဗျာ"

ကျန်လူများက အားလုံးအားနာ ရယ်ရမောရခက်နေကြသည်၊ ဆရာလေးဦးကျော်ဆွေကသာ အားရပါးရရယ်လိုက်၏၊ ဆရာဦးစောထွန်းခမျာ မချိပြုံးပြုံး၍နေရှာသည်၊

နောက်သုံးရက်ခန့်အကြာတွင် ရာထူးတိုးပြောင်းရွှေ့သွားမည့် ဆရာဦးစောထွန်းအတွက် ကျောင်းတော်မှာ နှုတ်ဆက်ပွဲကျင်းပသည်၊ လူငယ်ဆရာ၊ ဆရာမကလေးများ၊ ပျားပန်းခတ်သလိုအလုပ်များနေကြသည်၊ အခမ်းအနားမှာ တတ်ဆက်တိတ်ခွေသီချင်းကလေးတစ်ပုဒ်ကို ခပ်အုပ်အုပ်၊ ခပ်အေးအေးတလေးဖွင့်ပေးထားသည်၊ "မေ့ကွတ်ကိုရှာ" သီချင်းကလေးက ငြိမ့်ငြိမ့်နွဲ့နွဲ့တလေးသာနေသည်၊

"လွမ်းတယ်မောင်ရေ၊ လွမ်း. . . လွမ်းတယ်မောင်ရေ. . . ချစ်သူမြင်လာပါဲ. . . ဆွေး. . . ပါတယ်လေ. . . အသည်းလွမ်းသူရဲ့ပွဲ. . . ခုတော့ မချစ်ခြင်ခြင် . . . မကြင်နာလေပြီမို့. . . . . မေ့ကွတ်ကိုရှာ. . . . . . . ရှာသူရေ"

မေ့ကွက်တိုရှာသူမှာ ခင်ခင်ဦးဖြစ်သည်၊ ဆရာဦးစောထွန်း၏ နှုတ်ဆက်ခွဲမှု မတက်ရောက်ခဲ့၊ တေးသံစဉ်လှိုင်းယဉ်ကြားမှာ ဆရာဦးစောထွန်း၏ ခံစားမှုများကလွင့်မျောနေသည်၊ ရင်ထဲကလွမ်းနေသည်၊ ချစ်သောသူနှင့် တွေ့ဆုံးရခြင်းဒုက္ခကို ခံစားရသည်၊ ချစ်သောကျောင်းတော်ကြီးနှင့် တပည့်များကိုခွဲခွာရတော့မည့် သောကဝေဒနာကလည်း ရောထွေး၍ပါလာသည်၊

အပူရုပ်ကိုဟန်နှင့်ဖုံးသော်လည်း အပြုံးတ မကြည်မလင် မျက်လုံးအိမ်များ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွင် မျက်ရည်တွေက ဝေ့နေသည်။

အခမ်းအနားစလျှင် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးက အဖွင့်အမှာ စကားပြော ကြားသည်၊ ဆရာဆရာမများ ကိုယ်စားအထက်တန်းပြဆရာမဒေါ်ကြည်ကြည် ဝင်းက နှုတ်ဆက်စကားပြောသည်။

"ဆရာဦးစောထွန်းကို လူတော်လူတော်၊ မိတ်ဆွေကောင်း၊ ဆရာကောင်း တစ်ဦးအဖြစ်ကျွန်မတို့ အစဉ်လေးစားပါတယ်" ဆရာစောက သိက္ခာရှိတယ်၊ စိတ်နှလုံးသိမ်မွေ့တယ်၊စာပေဂီတအနုပညာဝါသနာရှင်တစ်ဦးဖြစ်လို့ ကျွန်မ တို့ကျောင်းအတွက် အရေးပါအရာရောက်ပြီး ကောင်းကျိုးပြုနိုင်ခဲ့တဲ့ ဆရာ ရည်ချွန် ဆရာမွန်တစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။

ကျောင်းတော်မြေမှာ အတူနေ၊ အတူစား၊ အတူစကားတွေပြော၊ အတူ အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြတဲ့ ပညာရေး မိသားစု ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေထဲမှ ဦးစောထွန်း တစ်ယောက်ကွဲကွာသွားတာကိုတော့ ကျွန်မတို့ အလွန်နှမြောပါတယ်၊ ဝမ်းနည်း ပါတယ်။

လူ့ဘဝခရီးဆိုတာကတော့၊ အနိမ့်အမြင့်၊ အလင်းအမှောင်၊ အကွေ့ အကောက်တွေ တွေ့ရမြဲဖြစ်ပါတယ်၊ ဆရာဦးစောထွန်းအနေနဲ့ခြေလှမ်းကျဲ ကျဲနဲ့ ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ လျှောက်နိုင်ပါစေ၊ ဘဝမှာတိုးတက်အောင်မြင်တဲ့ ပညာရှင် ကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းရင်း နိဂုံးချုပ်ပါတယ်"

ဆရာဦးစောထွန်းမှာ ထိုင်ရာမှမနည်းအားယူ၍ ထလိုက်ရသည်၊ အတန် ကြာစကားပြော၍မထွက်၊ ရင်ထဲမှာ ဆို့နင့်နင့်ဖြစ်နေသည်။

"ကျွန်တော့်ကို လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်များက အမှတ်တရနှုတ်ဆက်လိုက်ကြ တဲ့အတွက် အလွန်ဝမ်းသာပါတယ်၊ သို့သော်လည်း နှစ်ပေါင်းများစွာ ပညာသင် ယူသင်ကြားခဲ့ရတဲ့ မိခင်ကျောင်းတော်ကြီးနဲ့ ခွဲခွာရတာရယ်၊ စိတ်တူကိုယ်တူ အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြတဲ့ ပညာရေး ရောင်းရင်းများနဲ့ ခွဲခွာရတာရယ်၊ ချစ်စွာသော တပည့်ကလေးများနဲ့ ခွဲခွာရတာရယ်တို့အတွက်တော့ များစွာကြေကွဲဝမ်းနည်း

ပါတယ်။

သို့သော် မြို့ပြတပည့်ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူလေးတွေကိုသင်ကြား ပြုစု ခဲ့ပြီး၊ အခုတော့ အစွန်အဖျား ကျေးလက်ဒေသက လူငယ်၊ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားကလေးတွေကို သင်ကြားပြုစုပျိုးထောင်ပေးရမှာဖြစ်တဲ့အတွက် ပီတိဖြစ်ရပါတယ်။

ကျွန်တော်ကြိုးစားပါ့မယ်၊ ဘဝခရီးအခက်အခဲကိုလည်း ရဲရဲရင်ဆိုင်ပါ့ မယ်၊ အမိနိုင်ငံအတွက် ပညာရေးလုပ်ငန်းတာဝန်များကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ရင်း၊ အောင်မြင်သောဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်အောင်၊ ကြိုးစားပါ့ မယ်၊ ဒီကျောင်းတော်က လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ညီအစ်ကိုမောင်နှမများတိုလည်း အစဉ်သတိရနေမှာဖြစ်ပါတယ်၊ အားလုံးကိုနှုတ်ဆက်ပါတယ်"

ဆရာဦးစောထွန်း၏ အသံကတဖြည်းဖြည်းအားနည်းသွားသည်၊ ဆရာ၊ ဆရာမများ၏ နှုတ်ဆက်ပွဲအပြီးတွင် တပည့်ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူကလေး တွေက အားငယ်သောမျက်နှာတလေးများနှင့် ကန်တော့ကြသည်။

ညနေချမ်းနေညိုညို၊ ခေါင်းလောင်းသံချိုတော့ ဆရာဦးစောထွန်း ကျောင်း တော်မြေမှ ခွာခဲ့ရတော့သည်။

ရှေးယခင်က ဆိုလျှင် ကျောင်းတော်မြေနှင့် ခွဲခွာရမည့်ကိုသူအလွန် စိုးရိမ် ခဲ့၏၊ ယခုတော့မှ ဆရာဇော်ဂျီ၏ ကဗျာအတိုင်း "စိုးပါဘူး သူမယာ၊ ချောင်း ချင်ပင်လယ်ဝက၊ ပန်းအလှဝေဒါ၊ ဆန်တက်ချိန်မှာ ဆန်လာနိုင်ပါဘိ၊ စုန် ချိန်မှာ စုန်လာနိုင်ပါဘိ၊ သူ့လမ်းစဉ်သူမြင်ရဲ၊ သူစွဲတတ်ဘိ"

***   ***   ***

ရောက်ရာဒေသသည် ကိုယ့်ဒေသ၊ ရောက်ရာမြို့သည် တိုယ့်မြို့၊ ရောက် ရာရွာသည် ကိုယ့်ရွာ၊ တိုးတက်စေရမည်၊ တည်ဆောက်ရမည့်စေတနာသာ လျှင် လူသာပဓာနဖြစ်သည်၊

ကျောင်းဆရာဖြစ်ကတည်းက စေလိုရာစေ ဘဝကို ခံယူထားပြီး ဖြစ်သော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာဦးစောထွန်းသည် ပညာရေးလုပ်ငန်းအပေါ် သံယောဇဉ်ကြီးလှသည်။ လူငယ်ပြုစုပျိုးထောင်ရေး၊ စာပေပညာသင်ကြားရေးမှာ စိတ်အားထက်သန်လ သည်။ တပည့်ကျော်မောင်ချစ်တိုး စက်မှုသိပ္ပံကျောင်းစရိတ်အတွက်လည် သူမှန်မှန်ပေးပို့နေသည်။

ဟသ်ာမြိုင် အလယ်တန်းကျောင်းသို့ရောက်သောအခါ သူ၏စိတ်တွေ ပို၍တက်ကြွလာသည်။ နှစ်တိုင်သုံးတိုင်ဝေးသော ရွာကလေးများက၊ တောလ လျှိုမြောင်လမ်းများအတိုင်း၊ တစ်ကုန်းဆင်းသက်တစ်ကုန်းတက်နှင့်လာကြရ သည်။ ချောင်းကိုဖြတ်ရသည်။ ယမားတို ကူးရသည်။ ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာကျော တက်၍ ပညာသင်ယူကြရသည်။ နေ့လည်ကျောင်းဆင်းမှာ ထမင်းချိုင့်ကဝေ တွေဆုံ၍ စားနေကြသည်ကိုကြည့်ရင်း စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။ သင်းကဝေ တို့ကို စာတတ်ပေတတ်၊ ပညာတတ်ဖြစ်အောင်သင်ပေးဖို့က မိမိတာဝန်ဖြ ကြောင်းသူခံယူထားသည်။

ယုံကြည်သည့်အတိုင်းလည်း ဦးစောထွန်းအလုပ်လုပ်တတ်သည်။ အင အကြံများပြီဖြစ်သော၊ ဝါရင့်အထက်တန်းပြဆရာတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့၍လည်း အလ တန်းကျောင်းအုပ်ဘဝတွင် ကိုယ့်လှေကိုယ်စီး၍ တက်စုံ၊ ရွှယ်ကုန်ဖွင့်ကာ ဆ တက်နိုင်ခဲ့သည်။

ဟသ်ာမြိုင်ရွာကို ရောက်စကပင် ဟသ်ာမြိုင်ရွာ၊ ဟသ်ာမြိုင်ကျောင် သူအလွန်သဘောကျခဲ့သည်။ အနောက်ဘက်မှာ ပုံတောင်ပုံညာတောင် တွေရှိသည်။

မှိုင်းမှိုင်းမှိုင်းမှိုမှိုနှင့် တောရကျောင်းပျော်သူတော်စင်ရသေ့ကြီးများကို လေးန တည်ငြိမ်စွာရပ်တည်နေကြသည်။ ယမားချောင်းကြီးများသည် တောပျော် သားတို့၏ မြင်းစီးရင်းကျရစ်ခဲ့သော ပိုးပဝါများကဲ့သို့ ရစ်နွယ်ကျနေသ စိမ်းလန်းသော သစ်တောကြီးများရှိသည်။ သဘာဝသယံဇာတတွေလည်း ထ သည်။ တောတွင်းပန်းတွေပင်လုံး ကျွတ်ပွင့်တတ်ကြသည်။ ဆောင်းမှာသ

တွင်အင်ကြင်း၊ သကြန်တွင်းမှာတော့ ပိတောက်ပန်းတွေဝေနေအောင်ပွင့်ကြ ၊ တစ်တောတစ်တောင်လုံးမွှေးနေတတ်သည်။

ဟသ်ာမြိုင်ရွာက ပုံတောင်ခြေမှာရှိသည်။ ရှေးရွာကြီး၊ တောရွာကြီး၊ ဈေး ကြီးဖြစ်သည်။ ရွာ၏အရှေ့ထိပ်မှာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းနှင့်ဘုရားစေတီများ သည်။ ရွာ၏တောင်ဘက်မှာ ကျယ်ပြောသော ရေကန်ကြီးရှိသည်။ ကြာပွင့် ပန်းများနှင့် ရေကြေးရောငှက်၊ ဟသ်ာ၊ ဝမ်းဘဲတို့ရှိသည်။ ရွာ၏မြောက် တ်က အင်ကြင်းတောမှာ အစိုးရအလယ်တန်းကျောင်းရှိသည်။ သစ်တော သဖြစ်၍ ညီညာပြန့်ပြူးကျယ်ဝန်းသော ကျောင်းဝင်းတွင် ကျွန်းပျဉ်ထောင် တာ ကျွန်းဝရံတာ၊ သွပ်မိုးနှင့်နှစ်ထပ်ကျောင်းဆောင်များ စနစ်တကျရှိနေ သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးအဖြစ် တာဝန်ယူရမည့်ဦးစောထွန်းမှာ ရွာနှင့် ျောင်း၏မြင်ကွင်းကို ကြည့်မြင်ကာမျှဖြင့် သူ့ရင်မှာ ဘဝင်ကျနေခဲ့သည်။

ဝေးလံခေါင်းပါးသော ဒေသကျောင်းကလေးဖြစ်၍ မြို့စုံနယ်စုံနှင့် င်တန်းဆင်းဆရာ၊ ဆရာမကလေးတွေ စုစည်းမိရာဖြစ်သည်ဒေသခံ၊ ရွာခံ ရာ၊ဆရာမအလွန်နည်းသည်။ ဤသည်ကိုပင် ကျောင်းအုပ်ကြီးဦးစောထွန်း လွန်သဘောကျမိသည်။ ကျောင်းတစ်ကျောင်းတိုးတက်ဖို့ ဆိုသည်မှာ ရွာခံ ဒွချည်းများနေ၍မဖြစ်၊ အလွန်အိမ်ပြန်ချင်သောဆရာ၊ဆရာမတွေများ လျှင်လည်း မကောင်း၊ ရပ်ဝေးဒေသမှ ရောက်လာကြသော လုပ်ချင်ကိုင် စိတ်ရှိသော ဆရာ၊ဆရာမကလေးများ စုစည်းစုပေါင်းမိကြလျှင် ထိုကျောင်း ာက်တတ်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးနှင့် လက်ထောက်ဆရာ၊ ဆရာမများ ခံပသင့်လျှင် အပေးအယူအချိတ်အဆက်မိလျှင် ထိုကျောင်းသည် တိုးတက် ာကျောင်းဖြစ်နိုင်သည်။ ထိုကျောင်းဆရာကြီးဦးစောထွန်းက သူ၏ သ်ာမြိုင်ကျောင်းကလေးကို တိုးတက်အောင်မြင်သော ကျောင်းကလေး လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားသည်။

ဆရာကြီးဦးစောထွန်းက ရွာအုပ်ကြီးနှင့် ဦးစွာညှိနှိုင်းတိုင်ပင်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရပ်ဝေးကလာကြတဲ့ ဆရာ၊ဆရာမလေးတွေ ရွာထဲမှာ အိမ်လခပေးနေ[illegible]

သူတပါးအိမ်တပ်နေရ၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းနေရနဲ့ သိပ်အိန္ဒြေမရဘူးဗျာ၊ ကျောင်[illegible] ဝင်းကြီးကလည်း အလွန်ကျယ်၊ ကျောင်းထောင့်တစ်နေရာစီမှာ ဆရာတန်းလျား[illegible] ဆရာမတန်းလျားလေးတွေဆောက်ပေးချင်သဗျာ၊ ဒီဒေသက သစ်ဝါးလည်း[illegible] အလွန်ပေါတာပဲ"၊

"ဖြစ်နိုင်တယ်ဆရာကြီး၊ ကျုပ်တို့အုပ်စုက ဝိုင်းပြီးအားခဲလိုက်ရင် အော[illegible] မြင်မှာပါ၊ ဆရာ၊ဆရာမကလေးတွေ စိတ်ချမ်းသာစေရမှာပေါ့ဗျာ"

ဤသို့ဖြင့်ရပ်ဝေး မြေခြားဆရာ၊ဆရာမလေးတွေ ကျောင်းဝင်းအတွင်း[illegible] ရောက်လာကြသည်၊ သတ်တူရွယ်တူ၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်များ၊ စုပေါင်းနေထို[illegible] ကြ၍ပျော်ကြသည်၊ ကျောင်းလုပ်ငန်းတွေ စနစ်တကျ တိုးတက်အောင်မြင်လ[illegible] ခဲ့သည်၊

ပညာရေးလက်တွေ့ဖွံ့ဖြိုးမှုအဖွဲ့တွေ သင်ကြားရေးဆိုင်ရာ ဘာသာ[illegible] အဖွဲ့တွေ ဖွဲ့စည်းလုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့သည်၊ ဆရာတပည့်တွေတက်ညီလက်[illegible] အလုပ်လုပ်ကြ၍ ဟသ်ာမြိုင်အလယ်တန်းကျောင်းကလေးမှာ တိုးတက်သ[illegible] အရိပ်အရောင်ပြလာသည်၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးဦးစောထွန်းတပြုံးပြုံးနှ[illegible] ကျေနပ်နေသည်၊

ညစဉ်ကျောင်းအုပ်ကြီးအနီးသို့ ညစောင့်ကြီးဦးဘိုးရင် ရောက်လာတ[illegible] သည်၊ သူဆရာကြီးအတွက် လက်ဖက်ရည်ကြမ်းအိုးကလည်းအဆင်သင့်. .

"ဦးဘိုးရင် မနေ့က အလှူသံယာစင်စကားဝိုင်းမှာ ရွာလူကြီးတွေ[illegible] ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းအကြောင်းဘာတွေပြောကြသေးသလဲဗျ"

"ကောင်းသတင်းပါဆရာကြီး၊ ဆရာကြီးရောက်ကတည်းက ရွာကျော[illegible] ကလေးတိုးတက်လာတဲ့အကြောင်း၊ ဆရာကြီးပြောင်းမှာကိုတောင်နှမြောကြ[illegible] အကြောင်းပြောကြပါတယ်၊ ဆရာကြီးအရင်ကျောင်းအုပ်ကြီးတွေက တစ်နှ[illegible] ပြောင်း၊ နှစ် နှစ်နဲ့ပြောင်း၊ ပြောင်းသွားကြတော့ ကျောင်းကအရှိန်ပျက် ပျက်သွ[illegible]

[illegible]ဆရာကြီး"

ညအခါလသာသာအချိန်များတွင် ကျောင်းရှေ့တလင်းပြင်လရောင်ရိပ်မှာ [illegible]နေဆရာ၊ဆရာမလေးတွေဆုံတတ်ကြသည်၊ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းနှင့် [illegible]လှော်၊ ထန်းလျက်ခဲ၊ ကြောင်လျှာသီးသုပ်၊ တစ်ခါတစ်ရံမှို့ကြော်၊ ကျွေးဥ [illegible] ဆရာမတွေ လက်ရာစုံလှသည်၊ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းစကားဝိုင်းမှာ တ[illegible]ကြောင်း၊ပေအကြောင်း၊ ရပ်အကြောင်း၊ရွာအကြောင်း၊ တလေးတွေအကြောင်း၊ [illegible]အကြောင်း တွေစုံအောင်ပြောကြသည်၊ သူငါတို့စမ်း၊ ဟာသခန်းဖြင့် ကျွမ်း[illegible]ရာ၊ ဘုံရိပ်သာကလေးဖြစ်နေတတ်သည်၊

ဤသို့ဖြင့်ပင် ပိတောက်မှသည် သရဖီ၊ ရာသီစက်ဝန်းကသုံးကြိမ်ပြောင်း [illegible] သုံးနှစ်ဆိုသောကာလသည် ကြာသေးသည်မထင်မိ၊ ဆရာကြီးဦးစောထွန်း [illegible] သူ့ကျောင်းကလေးနှင့် သူ့ရွာမှာ ပျော်နေပြီ၊ အသားကျနေပြီ၊ အတိတ်တ[illegible]လွှာတို့သည် တစ်ခါတစ်ရံ အိပ်မက်ထဲမှာသာပေါ်လာတော့သည်၊ သူ့[illegible]ာင်းကလေးကလည်း တရိပ်ရိပ် တိုးတက်လာသည်၊ ဘက်စုံအောင်မြင်နေ[illegible] ကျောင်းကလေးဖြစ်၏၊ တောစပယ်တစ်ရုံ သူ့ဂုဏ်နှင့်သူလှနေတော့[illegible]

ကြာဖြူကြာနီ ကြာညိုသင်း၍ သီတင်းကျွတ်တော့မည်၊ နှစ်ဆုံးအတန်း[illegible]စာမေးပွဲကြီးအတွက် စတင်လှုပ်ရှားနေကြပြီ၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးနှင့် [illegible]တ်ထောက်၊ သူ့တပည့်တွေ နိုးနိုးကြားကြားတက်တက်ကြွကြွကြိုးစားနေ [illegible]ဖြစ်သည်၊

"ဒေါ်ခင်ဆွေလှိုင်. . . ဒီနှစ်တို့ ကျောင်းကမြို့နယ်မှာ ပထမရပါဦး [illegible]"

ဆရာမကလေးသည် ပြုံး၍သွက်လက်စွာပြန်ပြောလိုက်သည်၊

"ဆရာကြီးရယ် မြို့နယ်လောက်မပြောပါနဲ့၊ တိုင်းအတွင်းမှာတောင် ဝတာ[illegible] [illegible]ပါတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

" ဟုတ်ပါ့မလား ဆွေလှိုင်ရဲ့"

"ဒီထက်တောင်သာဦးမယ်ဆရာကြီး"

ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးသည် တဟဲဟဲရယ်၍ ကျေနပ်နေသည်၊

ပထမအစမ်းစာမေးပွဲက စတင်ကျင်းပတော့မည်၊ ကျောင်းသားများ စု... ပွဲ အလယ်တော်အလေးပြုအခမ်းအနားမှာ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးဦးစောထွန်း... ဩဝါဒပေးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်၊

"စာမေးပွဲဆိုတာ တပည့်တို့ရဲ့အရည်အသွေးအရည်အချင်းကို သိရအော... စစ်ဆေးတာပဲ၊ စာမေးပွဲဆိုတာတိကျရတယ်၊ ခိုင်မာရတယ်၊တရားရမ... ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေအနေနဲ့ စာမေးပွဲကိုလေးစားရမယ်၊ တန်ဖိုးထား... မယ်၊ စာမေးပွဲရက်မှာ စည်းကမ်းရှိရမယ်၊ အချိန်နောက်မကျရဘူး၊ အချိန်ပြ... ဖြေရမယ်၊ အချိန်တုန်မှ စာမေးပွဲခန်းက ထွက်ရမယ်၊ ရိုးရိုးသားသား၊ ကြိုးစ... စားစားဖြေရမယ်၊ ခိုးချတာကို ဆရာကြီးလုံးဝမကြိုက်ဘူး" ဟုအလေးအန... ပြောခဲ့သည်၊

သို့တစေ၊ ပထမအစမ်းစာမေးပွဲ၏ နောက်ဆုံးဘာသာဖြေရသောနေ့တွ... မမျှော်လင့်သော ပြဿနာကလေးတစ်ခုနှင့် ကြုံရသည်၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာ... ဦးစောထွန်းစာမေးပွဲခန်းများသို့ လှည့်လည်စစ်ဆေးပြီး ရုံးခန်းသို့ပြန်အရော... တွင် အတွင်းရေးမှူးဆရာဦးမျိုးအောင်က အဌမတန်းကျောင်းသားတစ်ယော... ကို လက်ဆွဲ၍ခေါ်လာသည်၊

"ဟောဒီမှာဆရာကြီး၊ အခန်း(၈)ဒေါ်သီတာထွေးနဲ့ ဒေါ်မြမြသန်း... စောင့်တဲ့ အခန်းတကျောင်းသားတစ်ယောက်၊ ဆရာမလေးနဲ့ ပြဿနာဖြစ်... ခေါ်လာခဲ့တယ်"

ရုံးခန်းထဲတွင် ဆရာဦးချစ်ထွေးနှင့် ဒေါ်ခင်ဆွေလှိုင်တို့လည်း ရှိနေ... သည်၊

"ဘယ်လိုဖြစ်ကြတာလဲ"

ဆရာဦးမျိုးအောင်ကဖြစ်စဉ်ကို ရှင်းပြသည်၊

"မောင်သော်တာက စာမေးပွဲခန်းကို နာရီဝက်ကျော်မှရောက်လာတယ်လို့ ...တယ်ဆရာကြီး၊ ဒေါ်သီတာထွေးက ခွင့်ပြုချိန်ကျော်သွားလို့ ဝင်ခွင့်မပေးဘူး၊ ...င်သော်တာက ဒေါ်သထွက်တယ်၊မချေမငံပြောတယ်၊ အတင်းဝင်မယ်လုပ် ...ာ့ ဒေါ်သီတာထွေးက လက်နဲ့တားထားတယ်၊ လက်ကိုဖယ်ပြီး အတင်းဝင် ...ာ၊ ဆရာမက လက်နဲ့ရိုက်တယ်၊ လက်ကိုသူကဖမ်းပြီးဆွဲတော့ ဆရာမလေး ...ရှက်ပြီး ငိုတယ်၊ ဒါနဲ့စာမေးပွဲခန်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားတယ်၊ ကျွန်တော် ...ကို ဆရာကြီး ရုံးခန်းခေါ်ခဲ့တာပါ"

ဆရာကြီးဦးစောထွန်းသည် ချတ်ချင်းပင်ဒေါ်သီတာထွေးကို ခေါ်မေး ...ည်၊ မှုက်ရည်သုတ်ရင်း ဆရာမက ဆရာမျိုးပြောသည့်အတိုင်းပင် ရှင်းပြ ...တ်သည်၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးဦးစောထွန်းက ကျောင်းသားကို သူ့ရှေ့သို့ ...ခေါ်၍ မျက်နှာကြောတင်းတင်းနှင့် ကြည့်လိုက်သည်၊

"မင်း မှန်မှန်ပြော၊ ဒီအတိုင်းဟုတ်သလား"

"ဟုတ်. . . . ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ"

"မင်း စာမေးပွဲခန်းဝင်တာ နာရီဝက်ထက်ကျော်ပြီးနောက်ကျတာရယ်၊ ...ရာမတစ်ဦးရဲ့ တားတဲ့လက်ကိုဆွဲဖယ်ပြီး၊ ရိုက်မယ့်လက်ကို ဖမ်းခ...်တာရယ် ...အပြစ်ရှိသလား၊ မရှိဘူးလား"

"ရှိပါတယ် ဆရာ"

"အပြစ်ရှိတဲ့ကောင်လာခဲ့ကွာ" ဟုဆိုကာ ဆရာကြီး၊ ဦးစောထွန်းသည် ...တ်သုံးတော်ကြိမ်စကြာဖြင့် တင်ပါးကို သုံးချက်ဆင့်ချီးမြှင့်လိုက်သည်၊

" သွား . . . . မင်း စာမေးပွဲခန်း မဝင်နဲ့တော့၊ အိမ်ပြန်ညနေစောင်း ...ာင်းဆင်းချိန်မှာ မင်းမိဘကိုခေါ်ပြီးလာခဲ့" ကျောင်းသားမောင်သော်တာ ...ည် ရှုံ့မဲ့ရှုံ့မဲ့ဖြင့် အိမ်သို့ ပြန်သွားရှာသည်၊ ဆရာကြီးဦးစောထွန်းသည် ...ားထိုင်နောက်မှီကို မှီချလိုက်ရင်း သက်ပြင်းတလေးတစ်ချက်မှုတ်ထုတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်တာ . . . .

ရုံးခန်းထဲတွင်ရှိသော ဆရာဦးချစ်ထွေး၊ ဒေါ်ခင်ဆွေလှိုင်၊ ဦးမျိုးအောင်
ဒေါ်သီတာထွေးတို့၏ မျက်နှာများမှာ အနည်းငယ်ညှိုး၍ စိတ်မချမ်းမသာယ
ဖြစ်နေကြသည်ကို ကျောင်းအုပ်ကြီးသတိထားမိ၏ တစ်စုံတစ်ခုသော အကြော
တော့ရှိမည်။

"ဘယ်လိုတုန်းဆရာဦးချစ်ထွေး၊ ဘာပြောစရာရှိသေးသလဲ" "ကျွန်တေ
တို့ ဆရာကြီးကိုကြိုတင်မပြောမိတာကလေးရှိတယ်" "အခုပြောဗျ
ဒီလိုဆရာကြီးရဲ့ အခုအရေးယူလိုက်တဲ့ မောင်သော်တာရဲ့ ဖခင်က ဦးမိုးကြီး
သူက လူသတ်မှုနှင့် နှစ်ရှည်ထောင်ကျခဲ့တဲ့ ထောင်ထွက်ကြီး၊ ပုလဲဂန့်ဂေါလ
ကြီးဖောက်တော့ရဲဘက်လုပ်သားကြီးအဖြစ်နဲ့ပါလာတာ၊ ဘယ်ဒေသမှန်
မသိဘူး၊ ဟိုဘက်ရွာက မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့အိမ်ထောင်ကျပြီး၊ ဒီရွာမှာအခြေ
နေတယ်၊ သူ့နာမည်က ကိုမိုးကြီးတဲ့၊ ဆိတ်မွေး၊ ဝက်မွေး၊ ကြက်မွေးနဲ့စီးပွာ
စားနေတာ၊ ရွာကလဲသူ့ကို ခပ်ကြဉ်ကြဉ်ပဲ၊ သူကလဲရွာကိုသိပ်မကြည်
လူမိုက်ကြီးတဲ့ဆရာ" အဲဒါဆရာကြီးအပေါ်များအန္တရာယ်ပြုမလားလို့ကျ
တို့ စိုးရိမ်နေကြတယ်"

"စိုးရိမ်ရတယ်ဆရာကြီး၊ သူကလူမိုက်ကြီးတဲ့၊ စာလည်းတတ်ပုံမရ
ဆရာကြီးကိုလာပြီး အန္တရာယ်ပြုမှုဖြင့် " ဟုဆရာမဒေါ်ခင်ဆွေလှိုင်
ထ၍ပြောရှာသည်။

ဆရာကြီးဦးစောထွန်းအနည်းငယ်ခေါင်းနပန်းကြီးသွားမိသည်၊ အန
ငယ်စိတ်ပူသွားမိ၏၊ သို့သော်ဟန်မပျက်စိတ်ကိုထိန်းထားလိုက်သည်၊

"တျိုးလိုစိတ်တာ၊ ဆုံးမတတ်သူ၊ ဆရာဟူလော့" တဲ့ဗျာ၊ ဆရာတ
တတော့ စာသင်ရမယ်၊ သွန်သင်ဆုံးမရမယ်မဟုတ်လား၊

ကျွန်တော်တာဝန်ရှိတဲ့ကျောင်းအုပ်ပဲဗျာ၊ ကျွန်တော်ရင်ဆိုင်ပါ
ကျွန်တော်အကောင်းဆုံးစည်းရုံးဖြေရှင်းပါ့မယ်"

"ကျွန်တော်တို့ကတော့ စိုးရိမ်မိတယ်ဆရာကြီး"

"ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ၊ ဖြစ်သမျှဒဏ်ကျွန်တော်ခံပါမယ်၊ ခင်ဗျားတို့ စာမေးပွဲ
ကော်မတီတော့ မနီးအဝေးမှာရှိနေကြပါ၊ ဆရာမလေးဒေါ်သီတာထွေးကိုလည်း
တစ်နေရာမှာ ခေါ်ထားပါ"

ဆရာကြီးဦးစောထွန်းသည် စီးကရက်တစ်လိပ်ကိုထုတ်၍ဖွာလိုက်သည်၊
ဒီးခိုးတန်းကလေးများမှုတ်ထုတ်၍ ဤပြဿနာ၌သူဘာလုပ်သင့်သည်ကို အသင်
ဖြင်ထားလိုက်၏၊ကျောင်းစောင့်ကြီးလာတည်ပေးသွားသော လက်ဖက်ရည်ကြမ်း
တိုသောက်ရင်း ဆရာ၊ဆရာမများစိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့်စောင့်နေ
ကြသည်၊

ထောင်ထွက်ကြီးဦးမိုးကြီးဆိုသူက မရောက်လာသေး၊ အကြောင်းမည်သို့
ရှိလေသည်မသိ၊

*** *** ***

နေဝင်လုနီးပြီ၊ ကျောင်းဝင်းတစ်ခုလုံးမှာ တိတ်ဆိတ်နေပြီ၊ နေရောင်ခြည်
များသည် ရွှေဝါရောင်ဖျော့ဖျော့ကလေးနှင့်အားနည်းစွာဖြာကျနေသည်၊ သစ်ပင်
ရိပ်ကြီးများက ရှည်ရှည်မျောမျောကျနေ၏၊ ရုံးခန်းအတွင်းမှာလည်း အပ်ကျသံ
ကြားရလောက်အောင် တိတ်ဆိတ်နေသည်၊

ဆရာကြီးကို သံယောဇဉ်ကြီး၍ စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်နေသော ဆရာမဒေါ်ခင်
ဆွေလှိုင်နှင့် ဆရာဦးချစ်ထွေးတို့သာ အနီးကပ်ရှိနေကြသည်၊

ခဏအကြာတွင် မောင်သော်တာနှင့်သူ့ဖခင်ဦးမိုးကြီးတို့ကျောင်းအတွင်းသို့
ဝင်လာကြသည်၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးဦးစောထွန်းသည် ပြူတင်းပေါက်မှ လှမ်း
ကြည့်လိုက်၏၊ သူတို့စိုးရိမ်မည်ဆိုကလည်း စိုးရိမ်စရာဦးမိုးကြီးဆိုသူမှာ အသား
ညိုညို၊ ဗလကောင်းကောင်း၊ ခေါင်ကောင်းကောင်း၊ အသက်(၅၀)ကျော် အရွယ်
ခန့်ရှိပြီခန့်မှန်းရ၏၊

"ဆရာကြီး ဝင်ခွင့်ပြုပါခင်ဗျာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဝင်ခဲ့ပါ ဦးမိုးကြီး"

ဦးမိုးကြီးတို့သားအဖ ရုံးခန်းအတွင်းဝင်လာကြသည်။ ကျောင်းအုပ်ကြ စာမေးပွဲရှေ့သမ်တလင်းမှာ ငုတ်တုတ်ကလေးတွေထိုင်လိုက်ကြသည်။ ဆရာကြ ဦးစောထွန်း၏ရင်ထဲမှာ သနားအားနာဖြစ်သွားသည်။ "ဟာ. . . မဟုတ်တာမျာ တုလားထိုင်မှာထိုင်ပါ" နှစ်ကြိမ်လောက်ပြောမှ ဦးမိုးကြီးခမျာ ကြုံ့ကြုံ့တလေ ဝင်ထိုင်သည်။ မောင်သော်တာတ သူ့ဘေးမှာရပ်နေ၏။ ဦးမိုးကြီးမှာ ပါးသိုင်းမွေ တွေနှင့် ဆံပင်ကခြောက်သွေ့သွေ့၊ မျက်လုံးများကရီဝေနေသည်။ အရုပ်ဆိုး သော်လည်း သူ့မျက်နှာမှာ အပြစ်တင်းနေသည်ကို ဆရာကြီးဦးစောထွန်းသဝ ထားလိုက်မိသည်။

"မနက်ကအဖြစ်အပျက်ကို ဆရာ့တပည့်ပြန်ပြောလို့သိရပါတယ်ဆရာ ကျွန်တော့်သားမှာ အပြစ်ရှိပါတယ်ဆရာ၊ သူ့ကိုဆရာကြီးတိုက်တဲ့အပြစ်ပေးဝ ဆရာ။ မောင်သော်တာကို ကျောင်းပြန်တက်ခွင့်တော့ပေးပါ။ ကျောင်းထုတ်ခံ မှာကို သူအလွန်ကြောက်နေပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း စိုးရိမ်ပူပန်ပါတယ် ခင်ဗျား"

ဦးမိုးကြီးသည် ဆက်ပြောရန် မထွက်သဖြင့်ခေတ္တမျှအနားယူလိုက်သည် ထွေ၍စဉ်းစားနေသည်ပြီးမှ. . . . .

"ကျွန်တော်တို့ဘဝတ သိပ်နိမ့်ကျပါတယ်ဆရာကြီး၊ ငယ်ငယ်က ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးနဲ့ကြုံတော့ မိဘကွဲဖတကွဲနဲ့ ကောင်းတောင်းပညာမသင်ခဲ့ရပါဘူး အရွယ်ရောက်လာတော့လဲ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းရုန်းကန်ခဲ့ရပါတယ်။ ဇာတိတ အထက်ချင်းတွင်းနယ်တပါ။ ဒီမြို့ဒီရွာရောက်လာရပြီး ဆင်းဆင်းရဲရဲလုပ်ကို စားနေပြန်တော့လည်း ကျွန်တော့်ကို လူသတ်မှုနဲ့ နှစ်ရှည်ထောင်ကျခဲ့ပြီး အခြေမဲ့အနေမဲ့ ရဲဘက်လုပ်သားဟောင်းကြီးအဖြစ်ရပ်ရွာက ခပ်ရှောင်ရှော နေကြတာကိုလည်း ခံစားရပါတယ်။ ကျွန်တော့်သားလေး ကျွန်တော့်အရိပ်မမ စေချင်ပါဘူး။ ခေတ်ပညာတတ်လူတော်လူကောင်းကလေးအဖြစ် ရပ်တည်နိုင်

အောင်ကြိုးစားပြီး ကျောင်းထားပေးနေရပါတယ်ဆရာကြီး။ သားကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ အပြစ်မှန်သမျှတစ်ကြိမ်တစ်ခါတော့ ခွင့်လွှတ်ပါလို့ အနူးအညွတ်ရှိခိုးတောင်း ခံပါရစေဆရာကြီး"

ထောင်ထွက်ကြီး၏မိဘမေတ္တာရင်ထဲက စကားများကိုကြားရ၍ ဆရာကြီး နှင့်ဆရာ၊ဆရာမများ တရုဏာသက်နေမိကြစဉ်မှာပင်၊ ဦးမိုးကြီးနှင့်သားတ သမံ တလင်းပေါ် ငုတ်တုတ်ကလေးတွေထိုင်၍ ဝတ်ချကန်တော့ချဟန်ပြင်လိုက် သည်။ အထင်နှင့်အမြင်ပါစင်အောင်လွဲမှားနေပြီဖြစ်၍ ဆရာ၊ ဆရာမများ အံ့အားသင့်နေကြသည်။ အားတုန့်အားနာလည်းဖြစ်မိကြသည်။ ဆရာကြီး ဦးစောထွန်းက ဦးမိုးကြီး၏ လက်မောင်းကို အသာအယာဆွဲမလိုက်ပြီး ဦးမိုးကြီး ခုံပေါ် ထိုင်ပါဗျာ။

"မိဘရဲ့လေးနက်တဲ့မေတ္တာတရားကို ထောက်ထားပြီး တပည့်မောင်သော်တာ ရဲ့အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်ပါတယ်။ မောင်သော်တာကတော့ ဆရာမဒေါ်သီတာထွေး ကိုသွားပြီးကန်တော့ လိုက်အုံး"

မရှေးမနှောင်းမှာပင် ဝင်ရောက်လာ၍၊ မနီးမဝေးတွင် ထိုင်နေသော ဆရာ မလေးဒေါ်သီတာထွေး ရှေ့သို့သွား၍ မောင်သော်တာကခြေဖျားနှင့် နဖူးထိလု တတ်ကန်တော့သည်။

◆◆◆ ◆◆◆ ◆◆◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၅)

ညကမိုးရွာသည်၊ ပုံတောင်ပုံညာတောင်ရိပ်တမ်းရိပ်နီးသဖြင့် မိုးရွာလျှင် ခပ်သည်းသည်း ရွာတတ်သည်၊ မိုးကောင်းလျှင် ချောင်းရေတွေစီးလာတတ်၏၊ မိုးခါတ်တလေးကြောင့် ညက အတော်ကလေးအေးသည်၊

ဆရာဦးစောထွန်းသည် ဖန်မီးအိမ်ကလေးတစ်လုံးနှင့် စာဖတ်နေခဲ့သည်၊ မန်လည်ဆရာတော်၏မဃဒေဝလင်္ကာသစ်တျမ်းကြီးကို ဖတ်၍အတော်ညဉ့်နက်သွားသည်၊ သန်းခေါင်ကြက်တွန်မှ အိပ်ရာထဲဝင်ခဲ့မိသည်၊ နံနက်ဝေလီဝေလင်း ကျောင်းရှေ့လမ်းပေါ်မှချက်ဗလက်ကားကြီးကဟွန်းတီးနှိုးမှ ဆရာကြီးကဟျာကရာ အိပ်ရာမှ လူးလဲထခဲ့သည်၊

"ဆရာကြီး. . . ဆရာကြီး. . . . . လာဗျို့ကားထွက်တော့မယ်"

ဆရာကြီးဦးစောထွန်းသည် ကျောပိုးအိတ်ကြီးနှင့်ခရီးဆောင်လတ်ဆွဲအိတ်ကြီးကိုဆွဲကာ ကျောင်းရှေ့လမ်းပေါ်သို့ထွက်လာခဲ့သည်၊ ကားနောက်ခန်းမှာလည်း ကျွက်စီကျွက်စီဆူဆူညံညံ၊ ယောကျ်ားသံ၊ မိန်းမသံ၊ ကလေးသံ၊ ခွေးသံ

ကြက်သံတွေစုံနေသည်၊

"ကိုဖိုးအေးကြီး ရှေ့တိုးတော့၊ မိုးမရွာတော့ပါဘူး၊ ခမောက်ကြီး ချွတ်လိုက်ပါ"

"ဒေါ်ဖွားဇံ ဆေးလိပ်ကြီး မီးငြိမ်းလိုက်တော့၊ ကားပေါ်မှာ ဆေးလိပ်မှာမနေနဲ့"

"အူဝဲ. . . အူဝဲ. . . . အူဝဲ" မိညို၏ ရင်ခွင်ထဲမှ ကလေးကလည်း ထအော်သည်၊

"အောက် အိ အီး အွတ်" သန်းမောင်ပွေ့လာသော ကြက်ဖကြီးက ကားပေါ်မှာထတွန်နေပြန်သည်"

"ဆရာကြီး ရှေ့ခန်းကြွပါဗျ" ကားဒရိုင်ဘာ တိုခိုင်ညိုက ခေါ်သည်၊ သူ့ဘေးနားမှာ ဂုံနီအိတ်ခွံခေါက်တလေးချထားသည်၊ တော်ပါသေး၏ ဆရာကြီးဦးစောထွန်းနေရာကလေးရပြီ၊ စပယ်ယာမောင်ဖိုးချိုသည် ကားကြီးဝဲယာရှေ့နောက်ပြေးလျှက်အလုပ်များနေသည်၊ တောင်းတွေအထုပ်တွေ၊ အိတ်တွေတင်လိုက်၊ ခရီးသည်တွေနေရာချလိုက် အော်လိုက်ဟစ်လိုက်နှင့် အလုပ်များနေသည်၊ ကားပေါ်မှာ ရွာသူရွာသားခရီးသည်တွေ ကျပ်ညပ်နေ၏၊ တစ်ရက်မှ ထိုကားကြီးတစ်စီးသာ မြို့သို့ထွက်၍မလိုက်ရလျှင်မဖြစ်၊ ကားထွက်လျှင် ဘေးတွယ်၍၊ အမိုးပေါ်တက်၍လိုက်ကြမည့်ရွာတ ကာလသားတွေရောက်လာဦးမည်၊ ဆရာကြီးဦးစောထွန်းသည် သူရထားသော နေရာကလေးမှာ ငြိမ်ငြိမ်ကလေးထိုင်နေသည်၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးဖြစ်၍လည်း ထိုနေရာကိုပေးထားခြင်းဖြစ်သည်၊ ကျောင်းဆရာကို ရိုသေလေးစားရကောင်းမှန်းသိသော ဤဟင်္သာမြိုင်ရွာနှင့် အလယ်တန်းကျောင်းကလေးကို နှစ်သက်ကျေနပ်၍ ပျော်နေမိပြီ၊

မကြာမီ စပယ်ယာမောင်ဖိုးချိုက ခရာမှုတ်၍ကားကြီးထွက်ရန် နှိုးဆော်လိုက်သည်၊ ဒရိုင်ဘာကိုခိုင်ညိုက စက်နှိုးလိုက်သည်၊ ကားကြီး၏ စက်သံသည် မိုးသောက်ယံတွင် တစ်ရွာလုံးဟိန်းသွား၏၊ ဟွန်းရှည်ကြီးသုံးချက်တီးပြီးနောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တားကြီးကို တအိအိမောင်းထွက်လာသည်။ လူပဒေသာပင်ကြီး လှည့်လာသလို ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်မောင်းလာခဲ့သည်။ ဒရိုင်ဘာကိုခိုင်ညိုသည် ကားမောင်း လိမ္မာ၏။ ပုဆိုးကို ပေါင်ရင်းအထိ မ,ကာ၊ ဂီယာတန်ကို ရှားနှစ်ဖုတ်တန်ကလေးနှင့် ထောက်ကာ စတီယာကို နိုင်အောင်ထိန်း၍ ဂရုစိုက်မောင်းနေသည်။

ညကမိုးရွာထားသဖြင့် လမ်းပေါ်မှာ ရွှံ့တွေဗွက်တွေရှိနေသည်။ မြေသား လမ်းဖြစ်၍ အနည်းငယ်ချော်ချင်၏။

အရှေ့ရပ်က ရောင်နီတွေလာနေပြီ၊ နေလုံးနီနီကြီးသည် အရှေ့ဘက်ဆီမှ မြေယာခင်းများကို ရောင်ခြည်များ ဖြန့်လွှတ်တရွေ့ရွေ့တက်လာပြီ၊ နေထွက်တပြုမှာ ကွဲညိုချောင်းသို့ရောက်သည်။ ညကမိုးရွာသဖြင့် တောင်ကျချောင်းရေတွေ ဒလဟောစီးနေသည်။ ချောင်းစပ်မှာ တားကြီးရပ်လိုက်ရ၏။ ကွဲညိုချောင်းမှာ ချောင်းရေတွေက ဝတ်ခေါင်းထိုးစီးနေသည်။ ကားကြီးကူး၍မဖြစ်သေး၊ အရေးတကြီး ကူးလျှင်ချောင်းရေ တကြောမှာမျောပါရုံရှိတော့မည်၊ ချောင်းစပ်မှာ ရပ်၍စောင့်ရုံမှတပါးအခြားမရှိ၊ ဆရာကြီးဦးစောထွန်းအနည်းငယ်စိတ်ပူမိသည်၊ တော်တော်နှင့်မကူးနိုင်လျှင် မြို့နယ်အစည်းအဝေးနောက်ကျရော့မည်။ မြို့နယ်ပညာရေးမှူးကြီးက မျက်မှောင်ကြုတ်၍ငေါက်လိမ့်မည်၊ ဆူပူကြိမ်းမောင်းလိမ့်မည်၊ လစာ စာရင်းအချိန်မီမပို့နိုင်လျှင်လည်း တစ်ကျောင်းလုံး အခက်ကြုံဦးမည်။ ချောင်းရေကအရှိန်နှင့်စီးနေဆဲ၊ ချောင်းကမ်းဝါးသစ်ပင်များ၊ ဝါးရုံများအောက်မှာ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေသူ၊ ဆေးလိပ်သောက်နေသူ၊ ထမင်းထုပ်ဖြေစားနေသူတွေ ဟိုတစ်စု သည်တစ်စုစောင့်ဆိုင်းနေကြရ၏။ ဆရာကြီးဦးစောထွန်းမှာ ချောင်းကမ်းရိုးတွင်မိုးတိုးမတ်တတ်လျှောက်ရင်း တိုယ်အပူနှင့်ကိုယ်ရှိနေ၏၊ "ပုလွေတိုရောင်မှာထိုး၍၊ ချောင်းရိုးကမှိုင်ရမည့် ကိန်းဆိုက်ပြီ"။

တောင်ကျချောင်းတို့၏ သဘာဝအတိုင်းတစ်နာရီကျော်ကြာသည့်အခါ ရေအားပျော့သွားသည်။ သာမန်အခြေအနေရောက်လျှင် ချောင်းကိုဖြတ်ကူးရသည်။ ကားကြီးသည်ချောင်းကိုဖြတ်ကူးတော့သည်။ ဒရိုင်ဘာကိုခိုင်ညိုက

စက်ကုန်ဖွင့်၍ လီဗာကိုပဲ၍ မောင်းတော့သည်။ ယောကျ်ားခရီးသည်များက နောက်ကတွန်းပေးရသေးသည်၊ ချောင်းလယ်မှာ သဲနစ်လျှင်မခက်ပါလား၊ ဆရာကြီးဦးစောထွန်းကလည်း ဝင်၍တွန်းပေး၏၊ ရွာသားတို့ကနေပါစေဆရာကြီးရယ်၊ ကိုယ့်ဘာသာချောင်းကိုဖြစ်အောင်ကူးပါဆို၍ ကျောပိုးအိတ်ကြီးပိုးကာ ပုဆိုးကြီးမ၍ချောင်းရေကို စားလွယ်ခုတ်ဖြတ်ကူးခဲ့ရသည်၊ ချောင်းတစ်ဘက်ကမ်းရောက်မှ စိတ်အမောပြေသွားတော့သည်။

တစ်ဘက်ကမ်းရောက်တော့ ကားကြီးပေါ်ပြန်တက်ကြသည်၊ စဝယ်ယာမောင်ဖိုးချိုအလုပ်များရပြန်၏၊ နေရာချပေးရသည်၊ လတ်ဝံဝင်ဆတ်ရက်တျသလိုဆူညံနေသည်၊ ကားကြီးမှာရွံ့ဗွက်များ ချိုင့်များတိုတွင်း၍ ဒယီးဒယိုင်နှင့် ဆက်လက်ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။ လမ်းကရွာတွေမှာဆင်းသူတွေလည်းရှိသည်၊ တက်သူတွေလည်းရှိသည်၊ လူပဒေသာ ကားကြီးသည်တဖြည်းဖြည်းနှင့်မြို့တိုရောက်လာသည်၊ "ဟွန်းသံရှည်ရှည်ဆွဲ၍ မြို့ထဲကိုဝင်လာပြီ၊ မြို့လမ်းပေါ်တလူများက ခပ်ဝေးဝေးရှောင်ကြသည်။" စက်သံဟွန်းသံဆူဆူညံညံဖြင့်ပင် တားကြီးသည် သူရပ်နေကျ၊ ထနောင်းပင်ဝိုင်းဂိတ်သို့ ထိုးရပ်လိုက်သည်၊ ခရီးသည်များက အသီးသီးလိုရာသွားကြ၏၊ ဆရာကြီးဦးစောထွန်းသည် ပုဆိုးတောင်းကလေး၊ တစ်ထည်ဖြင့် ခြေလက်တို့ကိုသုတ်သင်ကာ ထနောင်းပင်ကိုလွယ်၍ကျောင်းစိမ်းပုဆိုးလဲလိုက်သည်၊ "ပုဆိုးစိမ်းနှင့်ကျောင်းဆရာကိုမျိုးသိန်း" ဖြစ်သွားမှ မြို့နယ်ပညာရေးမှူးရုံးဘက်ဆီသို့လျှောက်လာခဲ့သည်။

မြို့နယ်ပညာရေးမှူးကြီး၏မျက်နှာမှာ သုန်မှုန်နေသည် စာရေးတွေကို စိတ်တိုင်းမကျဖြစ်နေသည်ထင်၏၊ တောကျောင်းဆရာကြီးဦးစောထွန်းက ခပ်ရို့ရို့တလေးဝင်သွားသည်။

ချိုသာသော စကားဖြင့် နှုတ်ခွန်းဆက်သည်၊ ပြီးမှမိမိ၏ ကျောပိုးအိတ်တွင်ပါလာသော ပုံတောင်ပုံညာရွှေဝါသရက်သီးကြီးငါးလုံးတို စားပွဲပေါ်တင်၍ ဂါရဝပြုလိုက်တော့မှ သုန်မှုန်နေသော မျက်နှာအနည်းငယ်ကြည်လာသည်ဟု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထင်မိသည်၊

"ဆရာကြီး လချုပ်စာရင်းနဲ့ လစာစာရင်းတွေ အပြည့်အစုံပါခဲ့ရဲ့လား"

"ပါခဲ့တယ် ဆရာကြီး"

"ဆရာအင်အားပြည့်တယ်နော်"

"ပြည့်ပါတယ် ဆရာကြီး"

"ခင်ဗျားကျောင်းပြီးခဲ့တဲ့နှစ်က အောင်ချက်တက်လာတာတော့၊ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ၊ ဒီနှစ်လည်း ဆက်ထိန်းနိုင်အောင်ကြိုးစားနော်"

"ဟုတ်ကဲ့ စိတ်ချပါဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်တို့ ကြိုးစားနေကြပါတယ်၊ အောက်တိုဘာလကျောင်းပိတ်ရက်ပြီးရင် အောင်ပန်းဝင်စီမံချက်အတိုင်း ညသင်တန်းတွေ ဖွင့်ဖို့လဲ စီစဉ်ထားပါတယ်၊ တိုင်းအတွင်းမှာ ပထမရပါစေမယ်"

မြို့နယ်ပညာရေးမှူးကြီး၏ မျက်နှာသည် ပြုံးရွှင်လာသည်၊ ရာသီဥတုအခြေအနေကောင်းလာပြီ၊

"အစည်းအဝေးက ၁၂ နာရီစမယ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်ဈေးဘက်ကိုခဏသွားပြီး ပြန်လာပါမယ်"

ဆရာကြီးဦးစောထွန်းသည် မြို့နယ်ပညာရေးမှူးရုံးမှ ထွက်၍ ဈေးဘက်ဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ်ကလေး ထွက်လာခဲ့သည်၊ ရွာကမိတ်ဆွေများနှင့် ကျောင်းကဆရာ၊ဆရာမလေးများမှာ လိုက်သည့် ပစ္စည်းလေးများကို သွားဝယ်ရသည်၊ တောမြို့ကလေးဖြစ်သော်လည်း၊ လိုချင်သော ပစ္စည်းအစုံရ၏၊ ဆက်သွယ်ရေးခက်သဖြင့်အနည်းငယ်တော့ ဈေးကြီးသည်၊ ဆရာကြီးဦးစောထွန်းသည် ဈေးထဲမှာ မူးချာပတ်ချာလည်အောင် လျှောက်ဝယ်ခဲ့ပြီး ခပ်သုတ်သုတ်ပင်ပြန်ခဲ့၏၊ အစည်းအဝေးမမီလျှင် ပညာရေးမှူး၏အပြုံအငြင်ခံရမည်ကိုလည်း စိုးရိမ်ရသေးသည်၊

မနက်လင်းကတည်းက ဘာမှမစားရသေး။ ဗိုက်ထဲကဆာလာပြီး စားနေ

ဘူလမ်းထိပ်တ မိုးပုလဲစားသောက်ဆိုင်ဆီသို့လာခဲ့သည်၊ စားသောက်ဆိုင်၏ ထောင့်ကျကျစားပွဲငယ်တစ်ခုမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်၊

"ဆရာကြီး နေကောင်းရဲ့လားဗျ"

"နေကောင်းပါတယ်၊ ကျန်းမာပါတယ်ဗျာ"

အငွေ့တထောင်းထောင်းနှင့်ထမင်းကြော်ရောက်လာသောအခါ ဆာဆာနှင့်အားရပါးရတစ်ဇွန်းနှစ်ဇွန်းစားလိုက်သည်၊ ထိုစဉ်ဆိုင်ရှေ့သို့ ဘင်ကားဖြူအလေးတစ်စီးဆိုက်လာသည်၊ ဂန့်ဝေါသို့တက်မည့်ခရီးသည်ကားဖြစ်မည်ဟု ဦးစောထွန်း တွက်ဆပြီးသားဖြစ်သည်၊ မိမိထမင်းကြော်ကိုသာဆက်၍ စားနေစဉ် ကားပေါ်မှာ အမျိုးသမီးတစ်ဦးဆင်းလာသည်၊

ထောင့်ကျကျစားပွဲမှ လှမ်းကြည့်မိသောဦးစောထွန်းသည် လက်ထဲတဇွန်းနှင့် ခက်ရင်းလွတ်မကျအောင် မနည်းသတိထားလိုက်ရင်း ရင်တွေခုန်လာသည်၊ သွေးတွေတုန်လာသည်၊ မျက်လုံးတွေပြာဝေလာသည်၊ သူသည်ခေါင်းမှာ ဆောင်းထားသော တောဆောင်းကာကီဦးထုပ်ကြီးကို ရှေ့သို့ခပ်စိုက်စိုက်ပြင်ဆောင်းလိုက်ရသည်၊မကြည့်ဘဲလည်း မနေနိုင်၊ ပပဝတီမင်းသမီးကို ကြာဖက်အောက်က အသာချောင်းကြည့်ရသော မင်းကုသကဲ့သို့လှမ်းကြည့်နေမိသည်၊ ကြော့ကြော့မော့မော့နှင့်ဝတ်စားထားသော အမျိုးသမီးသည် ဆိုင်ရှေ့ခန်းစားပွဲဝိုင်းကြီးမှာဝင်ထိုင်လိုက်၏၊ သူ့နောက်က သူ့အမျိုးသားဟုထင်ရသော ဖြူဖြူချောချောယောကျ်ားတစ်ဦးကပါလာသည်၊ အခြားအပေါင်းအသင်းမိတ်ဆွေလေးဦးလည်းပါလာသည်၊ သူ့ဌေးခရီးသွားကားဆိုက်လာသဖြင့် စားသောက်ဆိုင်ပိုင်ရှင်နှင့် စားပွဲထိုးများပျာပျာသလဲဖြစ်နေကြသည်၊

ခပ်လှမ်းလှမ်းဆိုင်ထောင့်တစ်နေရာတွင် ထိုင်နေသော ဆရာကြီးဦးစောထွန်းသည် ရင်မောစွာနှင့် အကဲခတ်ကြည့်နေ၏၊ မမျှော်လင့်သောနေရာတွင် မျိုးဆိုဘဲတွေ့ဆုံလိုက်ရသဖြင့် အံ့အားသင့်ခြင်းလည်းဖြစ်ရသည်၊ တြေကွဲဝမ်းနည်းခြင်းလည်းဖြစ်ရသည်၊ ဟုတ်ပါသည် ခင်ခင်ဦးမှ ခင်ခင်ဦးအစစ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြန်မဆုံရသည်မှာ နှစ်အတော်ကြာပြီဖြစ်၍ သူ့ရုပ်နှင့်သူ့အခြေအနေ၊ သူ့အမှုအရာမှာအတော်ပြောင်းလဲနေပြီ၊ ဆရာဦးစောထွန်း၏စိတ်အာရုံမှာ စွဲထင်ခဲ့သော ခင်ခင်ဦးက မြန်မာဆန်ဆန် ယဉ်ကျေးသော ကျောင်းဆရာမလေး၊ သိမ်မွေ့သော အနုပညာရှင်မိန်းကလေး၊ အခုတော့ ဘဝကပြောင်းလဲနေပြီ၊ အလှကိုပြုပြင်သည့်စတ်ပိုင်ကတော် သူဌေးကတော်ဘဝရောက်လေမှ သူ့ပင်ကိုယ်အလှကပျောက်ပြီး စိန်မြရံခြယ် လူကုံထန်တို့အလယ်မှာ သူ့ဘဝ သူ့အလှနှင့် လိုက်ဖက်တင့်မောသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်နေပြီ၊

ခင်ခင်ဦး၏ ဘေးမှာတပ်၍ ထိုင်နေသူက သူ့အမျိုးသား၊ ကိုစိန်ဝင်းဖြစ်မည်မှာ သေချာလှသည်၊ သူတို့စားပွဲမှာ စားကောင်းသောက်ဖွယ်တွေကလည်း စုံလှ၏၊ ယစ်ရွှေရည်ယမကာပုလင်းလဲပါ၏၊ နိုင်ငံခြားစီးကရက်ဘူးတွေလည်း ပါသည်၊ တောဆောင်းဦးထုပ်ကို ခပ်ငိုက်ငိုက်ဆောင်းထားသဖြင့် ဆရာဦးစောထွန်းကို သူတို့သတိမမူမိသော်လည်း ဆရာဦးစောထွန်းကမူ ဝမ်းနည်းဝမ်းပမ်း ငေး၍သာကြည့်နေမိရှာသည်၊ မကြင်သော တမင်ခွာခဲ့ရသူက မခေါ်သာတော်မှာက မျက်ရည်ဝေ့နေရှာသည်၊

ရင်အနှင့်ရဆုံးသောမြင်ကွင်းတစ်ခုကတော့ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးဦးစောထွန်း၏ နှလုံးသားကို ကိုင်လှုပ်လိုက်ပြန်သည်၊ ခင်ခင်ဦးက ယစ်ရွှေရည်တစ်ခွက် ကိုင်ငဲ့ကာ သူ့အမျိုးသားကိုစိန်ဝင်း၏ လက်သို့ကမ်းလိုက်သည်၊ ကိုစိန်ဝင်းက ယစ်ရွှေရည်ခွက်ကို မော့ကာ ခင်ခင်ဦးကမ်းလာသော အမြည်းကိုယူ၍ မြုံလိုက်သည်၊ ပြီးလျှင် နိုင်ငံခြားစီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိဖွာ၍ဇိမ်ခံလိုက်သည်၊ မီးခိုးတန်းမီးခိုးပန်းကလေးများက ဝေ့နေသည်၊

ဆရာဦးစောထွန်းခံနိုင်ရည်မရှိတော့၊ မြင်ကွင်းကိုကျောခိုင်းဖို့ ကြိုးစားသည်၊ နှစ်ရာကျပ်တန်တစ်ရွက်ကို ထမင်းကြော်ပန်းကန်အောက်မှာဖိခဲ့၍ ဆိုင်၏ နောက်ဖေးလှေကားမှဆင်းကာမြေနီလမ်းလေးအတိုင်း ပညာရေးမှူးရုံးရှိရာသို့ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ လေးကန်သော ခြေလှမ်းများနှင့် လှမ်းထွက်ခဲ့သည်၊

...ခေါင်းထဲတွင် ကျောင်းသားဘဝကသင်ခဲ့ရဘူးသည့် မဟောသဓာဇာတ်တော်...ာ ပညာသည် ဥစ္စာထက်မြတ်သည်ဟူသော အခြေအတင်စကားဆိုသည့်...ခန်းကလေးကို ပြန်တွေးနေမိသည်၊ ခင်ခင်ဦးတစ္ဆ အမွှေးပေးထွက်ပြေးသူ...စ်ယောက်ကို သိလိုက်မည်မဟုတ်ပေ၊

ဦးစောထွန်းသည် မြေနီလမ်းကလေးအတိုင်း လျှောက်လာရင်း...စ်နေရာ၌ ရွံ့ဗွက်ကလေးကိုအတော့်လိုက်တွင် စီးလာသောရာဘာဖိနပ် သဲ...ပြတ်သွားသည်၊ မြေပူရာကင်းမှောင့်ဆိုသလိုကြုံရသည်၊

အနီးအနားမှာ ဖိနပ်ဆိုင်ကလည်း မရှိ၊ ဖိနပ်အတောင်းချုပ်ရန်လည်း...ဝိုမပါ၊ ဆရာစောထပ်၍ စိတ်ညစ်ရပြန်ပြီ၊ လမ်းသွားလမ်းလာတွေမြင်မှာ...ည်း စိုးရသေးသည်၊ ကျောင်းအုပ်ကြီး ဖိနပ်ပြတ်လို့ဟူသော သတင်းက ဆရာ...ရာမများအစည်းအဝေးခန်းမအတွင်း၊ သတင်းပြန့်သွားမည်စိုးရသေးသည်၊ ...နယ်အတွင်း လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်တွေထဲမှာ နောက်စပ်စပ်လုပ်တတ်သော...ရာများကလည်းရှိသေးသည်မဟုတ်လား၊ ဆရာစောသည် ရုတ်တရက်အကြံ...စ်ခုရလိုက်၏၊ လက်ဆွဲအိတ်ထဲတွင်ပါလာသော ပင်အပ်ဘူးမှ ပင်အပ်နှစ်...ချောင်း ထုတ်ယူလိုက်ကာ ရာဘာသဲကြိုးကို ထိုး၍ ခပ်တည်တည်ဆက်လျှောက်...သည်၊ ဟန်ကိုယ့်ဖို့ဆိုသလိုထိန်း၍ လျှောက်လာခဲ့သော်လည်း ခြေထောက်...လေးတစ်ဖက်က ခပ်ဆဆလေး ဖြစ်နေသည်ကို အပေါင်းအသင်းများက...ကြပါသည်၊

မြို့နယ်ပညာရေးမှူးရုံးအစည်းအဝေးခန်းမမှာ မြို့နယ်အတွင်းက ထက်...မှ ကျောင်းအုပ်တွေက အတော်စုံသည်၊ တစ်လမှ တစ်ခါဆုံကြရ၍...ရာလေးပါးသတင်းစကားတွေဆိုကြသည်၊ ခါတိုင်း အလွန်စကားပြောသော...ရာဦးစောထွန်းသည် ကနေ့ငြိမ်နေ၏၊ မကြည်သောနှလုံးကြောင့် ဖြူးသော်...ည်း မရွှင်ပေ၊ ကိုယ့်ဝမ်းနာကိုယ်သာသိသည်၊ ရင်ထဲကနာနေသည်း...ခေါင်းအသင်းတို့ကမေးသောအခါနေမကောင်းလို့ပါဟု၍သာဖြေလိုက်ရသည်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြို့နယ်ပညာရေးမှူးကြီး မိန့်ခွန်းရှည်ကြီးပြော၏၊ ဆရာစော သိပ်မမှတ် မိတော့ပါ၊ မိန့်ခွန်းတစ်နေရာ၌. . . . . "ဆရာဆိုတာ စာသင်ရမယ် စာသင်တဲ့ဆရာကို တပည့်ချစ်တယ်၊ တပည့်ချစ်မှ သွန်သင်ဆုံးမလို့ရမယ် တပည့် ဘားမြေးကို သွန်သင်ဆုံးမနိုင်မှ ပြုစုပျိုးထောင်ပေးနိုင်မှဆရာကောင် မည်တယ်၊ မဃဒေဝလင်္ကာသစ်မှာ ဆုံးမတတ်သူ ဆရာဟူလော့တဲ့"

ပညာရေးမှူး၏ စကားက သူ့နှလုံးသားကို ရိုက်ခတ်လာမှ သူ့အတွေးစိတ် တ ပြယ်သွားသည်၊ ထိုဩဝါဒစကားကို ဆရာစောထွန်းက သူ့မှတ်တမ်းစာအုပ် မှာ ရေးယူလိုက်သည်၊

အစည်းအဝေးပြီးသောအခါ ဆရာဦးစောထွန်းသည် မြို့နယ်ပညာရေးမှ ကြီးကို နှုတ်ဆက်၍အစည်းအဝေးခန်းမှ ထွက်လာခဲ့သည်၊ ပင်အပ်နှင့်ထိုးထာ ရသော ဖိနပ်တစ်ဖက်ကို ခပ်ကြွကြွလေး စီးလျက် ရွာကားကြီးရှိရာ ထနောင်းပင် ရိုင်းဆီသို့လာခဲ့သည်၊ ကားကြီးကဟွန်းသံပေး၍ ရွာပြန်ခရီးသည်များလို စုနေပြီ၊ ခရီးသည်အချို့ ဆူညံဆူညံနှင့်ရောက်နေကြပြီ၊ စပယ်ယာမောင်ဖိုး အလုပ်များနေပြီ အထုပ်တွေ၊ အိတ်တွေ ထမ်းတင်ရသည်၊ ခရီးသည်တွေ နေရာ ချပေးရသည်၊ ဈေးထဲမှာ ပစ္စည်းမေ့နေရစ်ခဲ့လို့ စောင့်ပါဦး ဆိုသူဆို၏ ရွာ လူမမာအရေးကြီးလို့ ထွက်ကြစို့ဟုဆိုသူတဆိုသည်၊ စပယ်ယာမောင်ဖိုး စိတ်ညစ်လာ၏၊ ဒရိုင်ဘာကိုခိုင်ညိုတတော့ ခပ်လှမ်းလှမ်းလက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်တုန်းပင်ဖြစ်သည်၊

"ဆရာကြီး လက်ဖက်ရည်သောက်ရအောင်ကြွအုံးဗျ"

ဟု ကိုခိုင်ညိုတ ဖိတ်သည်၊

"တော်ပြီဗျ၊ ကိုခိုင်ညို မသောက်တော့ပါဘူး" "ဒီလိုဆိုလဲ ဖိုးချို ဆရာကြီးအတွက် ရှေ့ခန်းမှာ နေရာလုပ်ပေးလိုက်အုံးကွ"

မောင်ဖိုးချိုပျာပျာသလဲ ရှေ့ခန်းဒရိုင်ဘာဘေးမှာ ပုဆိုးကြမ်းခေါက်ကလေး ခင်းပေးရှာသည်၊ ဟင်္သာမြိုင်တစ်ရွာလုံးက သူတို့ရွာ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး

စောထွန်းကိုချစ်ကြသည်၊ လေးစားကြသည်၊ သူ့ရွာသူ့ကျောင်းမှာတော့ သူက ဘုရင်ခြသေ့်၊ မြို့ကိုတက်လာသောအခါများတွင် ယောင်လယ်လယ်နှင့် သမင်ငယ်၊ ဒီကနေ့တော့ မြို့အလယ်မှာ မုဆိုးတစ်သိုက်နှင့်တွေ့ပြီး အသဲ ားနှင့်အပစ်ခံခဲ့ရသည်၊ ဆရာဦးစောထွန်းသည် မိမိအဖြစ်သနစ်တို့ တွေးပြီး ပြုံးကလေးပြုံးနေမိသည်၊

ကားကြီးကဟွန်းရှည်သုံးချက်တီး၍ တရိမ်းရိမ်းတချောင်းချောင်းစက်တုန် ၍ မောင်းထွက်လာခဲ့သည်၊ မြို့ပြင်ရောက်တော့ စိမ်းမြမြသာခင်းတွေကို ရသည်၊ တောတန်းချုံတန်းတွေမြင်ရသည်၊ ညတမိုးရွာခဲ့သဖြင့် င်နွယ်ပင်တွေ စိမ်းစိုနေကြသည်၊ တောဝန်းတောင်ပန်းတို့လည်း ပွင့်ဖြိုး ဝြာပန်းလှတွေကို မြင်ရတော့လည်း ဆရာဦးစောထွန်းအဖို့ခင်ခင်ဦးတို သိရပြန်သည်၊ နှလုံးသားကိုတံခါးပိတ်၍ အတိတ်တိုမေ့ရန် ကြိုးစားခဲ့သော် ည်း လရောင်ကိုမြင်ရလျှင် ကုမုဒြာရွှေကြာဖူးသည် ပွင့်၍လာရသကဲ့သို့ ရာဦးစောထွန်း၏ နှလုံးသားတပြန်၍ပွင့်လာပြန်သည်၊ အတွေးသံသရာမှာ ာလည်ရပြန်သည်၊ ငယ်ကချစ်အနှစ်တစ်ရာမမေ့သာသည်ဆိုသော ားတ ဆရာ့အတွက်သာမဟုတ်၊ ချစ်တတ်သောနှလုံးသားရှိသူတို့အတွက် ပါသည်၊ ရည်းစားဦးကို မြေဦးပေါ်တောင်မမေ့ပါဘူးဗျာ ဟူသော တောဇာတ် ားကြီးကိုသာဗျော၏ စကားကိုဆရာစောပြန်၍ကြားယောင်နေပြန်သည်၊

မျက်စိကို စုံမှိတ်၍အတိတ်ကသည် အတွေးကိုဖျောက်ပစ်ရန်ဆရာစော ားပြန်၏၊ သို့သော်မရ၊ ကားကြီးက တမာပင်ကုန်းရွာဘေးကရေကန်ကြီး ရပ်နားလိုက်သောအခါ ကန်တော်သာမှာ ပြာပြာလဲ့လဲ့ လှိုင်းဘောင်ဘင် ည်ကို မြင်ရသောအခါ အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းက တိုးဝှေ့၍ဝင်လာပြန် ၏၊ ဧရာဝတီမြစ်ရေပြင်ကိုဖြတ်တိုက်လာသော လေနုအေးသည် တမ်းနုဖူး တောက်ပင်ကြီးအောက်မှာ ရပ်နေကြသော သူတို့နှစ်ဦးတို တိုးဝှေ့ဆော ား၍ ကြည်စယ်လျှက်ရှိသည် ထိုစဉ်က ခင်ခင်ဦးမှာ "လွတ်လပ်စွာ လှုပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှားရှန်းကန်ရင်းကိုယ့်ဘဝကိုယ့်အလှတိုယ်ဆင်နေရတဲ့ ပေဒါရဲ့ဘဝကို ချ... တယ်၊ ဟိတ်ဟန်တွေ ဂုဏ်ပတာသနတွေနဲ့ တစ်နေရာတည်းမှာ ငြိမ်နေရ... ပိတောတ်လိုဘဝမျိုးကို မချစ်ပေါင်" ဟုဆိုခဲ့သည်ကိုလည်း သတိရနေမိပြ... သည်၊

တားကြီးက တရိပ်ရိပ်အပြန်ခရီးကို ဆက်နေပြန်သည်၊ ဆရာဦးစောထွ... သည် ခေါင်းတိုတစ်ချက်ရမ်းကား စိတ်ကိုအတင်းထိန်းချုပ်၍ အတိတ်ဇာ... တြောင်းတို မေ့ဝစ်ရန် ကြိုးစားပြန်သည်၊ နေဝင်လုပြီး အနောက်ဘက်ပုံတော... ပုံညာ တောင်ပြာတန်းကြီးများမှာ တိမ်နီတိမ်ဝါတွေသန်းနေပြီ၊ ကျေးအုပ်... လည်း အနောက်ဘက်ဆီသို့အိပ်တန်းဝင်ရန် ပျံသန်းနေကြပြီ၊

နေတိုမြင်လျှင်တမ်းတ၊ လတိုမြင်လွမ်းရသော အချစ်ရူးသမားတို့၏ ဘ... သည် ပင်ပန်းလှပါ၏၊ ဆရာဦးစောထွန်းသည် အာရုံကို ဖြေဖျောက်၍ စိတ်... ထိန်းချုပ်ထားသော်လည်း အတိတ်ကပုံရိပ်လွှာတို့သည် တရိပ်ရိပ်ဝင်လာနေ... ဖြစ်၏၊နှစ်ကံပြိုင်ဖူးစာ၊ တူနှစ်ဖြာ ဂဟေဆက်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပါသော်လည်... တုသိုလ်ကြမ္မာ မမီပါခဲ့၊ နောက်ဆုံးတော့ ဆရာစောသည် ဆရာမင်းသုဝဏ်... တဗျာကလေးကို နှလုံးသွင်း၍ မုဒိတာဖြင့် ဖြေသိပ်ခဲ့ရသည်၊

"လယ်တောကပြန်၊ ပန်ချင်တယ်ခရေဖူးဆိုလို့
မောင်ခူးကာပေး၊ မနက်တုန်းဆီက
ကြော့ဆုံးတိုမောင်မြင်တော့
သူ့ဆံဝင် နှင်းဆီပွင့်တွေနဲ့
ဂုဏ်တင့်တယ်လေး"

ခင်ခင်ဦး တစ်ယောက်ကတော့ နှင်းဆီပွင့်တွေနှင့် ဂုဏ်တင့်၍ နေပါပြ... ဆရာစောသည် မုဒိတာဖြင့်ပင် ဖြေသိမ့်လိုက်ရရှာပါသည်၊

"ဆရာကြီး ရောက်ပြီဗျ" ဒရိုင်ဘာကိုခိုင်ညိုက ပြောလိုက်မှ ဆရာ... အသက်ခင်လှုပ်ရှားလာသည်၊ ကျောင်းရှေ့မှာဆင်းလိုက်၏၊ ကျောင်းရုံးခန်း...

...မှာတော့ ဆရာမဒေါ်ခင်ဆွေလှိုင်က စောင့်ကြိုနေသည်၊ ဆရာဦးစောထွန်းသည် ...စိတ်ပန်းကိုယ်ပန်းနှင့် ကျောပိုးအိတ်ကြီးကိုချကာ ကျောင်းအုပ်ကြီး၏ စားပွဲ ...တုလားထိုင်မှာထိုင်ရင်း အပန်းဖြေနေစဉ်မှာပင် ဆရာမလေးဒေါ်ခင်ဆွေလှိုင် ...က သံပုရာရည်အေးအေးကလေးတစ်ခွက်လာ၍ ချပေးသည်၊

ရစ်ထဲတွင်အေး၍ ငြိမ်းချမ်းသွားသည်၊ တောကျောင်းအုပ်ကြီးဘဝ၊ ...စည်းလုံးညီညွတ်သော တောကျောင်းကလေးသည် ငြိမ်းချမ်းသောမေတ္တာအလှ ...ဘုံပါတကား၊

♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၆)

အနောက်ဘက်ပုံတောင်ပုံညာတောင်တန်းကြီးများဆီမှာ မိုးသားမိုးတိ
တွေ ဆိုင်းနေပြီ၊ သည်နှစ်မိုးဦးကျစော၏၊ မိုးဝုလဲပန်းတွေကြွေလေပြီ၊ဟသ်
မြို့၏ ကျောင်းရင်ပြင်မှာ စိမ်းလန်းစိုပြည်လာသည်၊ မိုးဦးအကျတွင်လွန်မိုး
လာသော မြက်ပင်ပန်းပင်ကလေးများနှင့်အတူ လုံချည်စိမ်း၊အကျီဖြူနှ
ကျောင်းသူကျောင်းသားကလေးတို့ကလည်း ချစ်စရာ မြူးမြူးကြွကြွလှုနေ
သည်၊

ဆရာကြီးဦးစောထွန်းသည် မြေနှင့်သည်ပန်း၊ သည်စခန်းက မခွဲခ
ပုံတောင်ပုံညာတောင်တန်းကြီးတိုလည်း သူခင်တွယ်နေမိသည်၊ ကျောင်းပိ
ရက်များတွင် သူသည်ပုံတောင်ကြီးပေါ်ရှိ တောကြိုအုံကြား ရောက်နေတ
သည်၊ သဘာဝမိခင်၏ မေတ္တာအလှကိုသူကြည့်ခွင့်ရခဲ့သည်၊မြက်ပန်းရုံ
ဆိုရလောက်အောင် တောပန်းတောင်ပန်းတွေကလည်း ပေါပါဘိ၊ ဖြူ နီ

ဖြာ ရောင်စုံဖြာလျှက်ရှိသည်၊ ကျွန်း၊ အင်၊ အင်ကြင်း၊ သစ်ရာ၊ ဖျဉ်းတတိုး
ပိတောက်စသော အဖိုးတန်တောကြီးတွေလည်း ပေါလှသည်၊

ပန်းအင်ကြင်းလည်း ရွက်ချင်းစိုက်ထိ၊ စောင်းကြီးညှိ သို့ဟုဆိုရလောက်
အောင်အကိုင်းချင်းယှက်၊ အရိပ်ချင်းဆက်နေကြသည်၊ ပင်စုံအောက်သို့လည်း
ဆရာကြီးဦးစောထွန်းရောက်ခဲ့ဖူး၏၊ ရှေးကမီးသင့်မြေလွှာအရစ်အရစ်ကြီးတွေ
မြင်ရသလို၊ နှစ်သန်းလေးဆယ်က လူသားကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းတွေကလည်း
ပေါသည်၊ ရေတံခွန်တွေရှိ၏၊ ရှုမြောင်စိမ့်စမ်းနှင့်ထူးအိုင်ကြီးတွေရှိသည်၊
ရေကျေး ရေငှက်တို့ပျော်ပါးမြူးတူးရာသို့လည်း ရောက်ခဲ့၏၊ မိတ်ဆွေပုံတောင်
နယ်သားတို့ ပို့သမျှနေရာ၊ သူရောက်ခဲ့သည့် တျားပေါသည့်တော၊ ဆင်ရိုင်း
တို့နယ်မြေအထိရောက်ခဲ့သည်၊

ကျောင်းဖွင့်စနွေဦးရာသီတွင် ပုံတောင်ပုံညာဘက်ဆီမှ တိုက်ခတ်လာ
သော အနောက်တောင်ပြာသုန်ရာသီလေသည် တောလုံးကျွတ်ဖွင့်နေတတ်
သော ပိတောက်ပန်းရနံ့၊ အင်ကြင်းပန်းရနံ့တို့ကို သယ်ဆောင်လာတတ်သည်၊
ဟသ်ာမြို့ကအလယ်တန်းကျောင်းကလေးနှင့် ခွဲရတော့မည်၊ (၁၂)နှစ်တာ သူ
အလုပ်လုပ်ခဲ့သော ကျောင်းကလေးနှင့်မခွဲချင် အထက်တန်းကျောင်းအုပ်အဖြစ်
နှင့် ရာထူးတိုးပြောင်းရွှေ့ရတော့မည်ဆိုတော့လည်း နေရာဟောင်းကို လွမ်းရ
ပါသည်၊ ပုံတောင်ဆီမှာ မိုးညို့မှိုင်းတော့ ရင်လှိုင်းခတ်လို့လွမ်းရလေပြီ၊

"မြတ်ဆရာ. . . မြတ်သော ဆရာ

သူ့လိုဆရာ . . . . .

မိဘနဲ့နှိုင်း ၊ တဂိုဏ်းထဲ ပြသောဆရာ

မြတ်ဆရာ . . . . . "

ကျောင်းခန်းမဆီမှ အသံချို့စက်တေးသံကငြိမ့်ငြိမ့်အေးအေး ဝေါ်ထွက်
လာသည်၊ ဆရာကြီးဦးစောထွန်းအား နှုတ်ဆက်ပွဲ၊ တန်တော့ပွဲကျင်းပရန် စီစဉ်
နေကြခြင်းဖြစ်သည်၊ဆရာဦးချစ်ထွေး၊ဆရာဦးမျိုးအောင်၊ ဆရာမဒေါ်ခင်ဆွေလှိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှင့်ဆရာ၊ဆရာမလေးတို့ မျက်နှာညှိုးငယ်နေကြသည်။ (၁၂)နှစ် ကျော်ကြာအထ လုပ်ကိုင်ခဲ့သော ဆရာကြီးဖြစ်၍ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက် သံယောဇဉ်တွေကလည်း ကြီးနေကြပြီ။ သဘောကောင်းသောဆရာကြီးဖြစ်၍လည်း သူတို့နှမြောနေကြ သည်။ ဒေါ်ခင်ဆွေလှိုင်ကတော့ ဆရာကြီးအနားကမခွာ၊ မျက်ရည်ကလေး ဝေ့ နေသည်။

ရွာထဲက ကျောင်းသားမိဘတွေ၊ ရပ်ရွာတာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်း ရောက်လာကြသည်။ အခန်းအနားသို့ မဝင်မီဆရာကြီးနှင့် စကားလာပြောကြ သည်။ သူတို့ရွာသူတို့ကျောင်းကလေးကို တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးအောင် ကြိုးစားဆောင် ရွက်ပေးခဲ့၍ အထူးကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဆရာဆရာမများနှင့် စည်းစည်းလုံးလုံး ကျောင်းသူကျောင်းသားကလေးများကိုစည်းကမ်းတကျ လိမ္မာရေခြားရှိအောင် စာကြိုးစားအောင် ဆုံးမသွန်သင်ခဲ့၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ရပါကြောင်း စကား တွေဆိုခဲ့ကြသည်။

နှုတ်ဆက်ပွဲအခန်းအနားစပြီး ကျေးရွာတာဝန်ရှိအဖွဲ့အစည်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်ထ ဂုဏ်ပြုနှုတ်ဆက်စကားပြောသည်။ မိဘဆရာအသင်း၊ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌကျေးရွာ သားကြီးတစ်ဦးက နှုတ်ဆက်စကားပြောသည်။ ဆရာဆရာမများက ကိုယ်စား ဆရာဦးချစ်ထွေးက လွမ်းလွမ်းတတနှင့် နှုတ်ခွန်းဆက်စကားဆိုသည်။ ဆရာကြီး ဦးစောထွန်းကလည်း ရှည်ရှည်ဝေးဝေးနှုတ်ဆက်စကားမပြောနိုင်။

"ဟင်္သာမြိုင်ရွာအလယ်တန်းကျောင်းမှာ နှစ်အတော်ကြာပညာရေး လုပ်ငန်းတွေ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရတာစိတ်ချမ်းသာမှုရှိပါတယ်။ ပူးပေါင်းဆောင်ရွ ကြတဲ့ဆရာ၊ဆရာမများ ဝိုင်းဝန်းကူညီကြတဲ့ မိဘများကို အထူးကျေးဇူးတင်ပါ တယ်။ ဒီကျောင်းရဲ့ဘက်စုံတိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးကို ယခုလိုပဲ မိဘဆရာလက်တွ ကြိုးပမ်းကြပါ။ ကျောင်းတိုးတက်မှရွာတိုးတက်မယ်။ ရွာတိုးတက်မှ မြို့နယ် တိုင်းပြည်တိုးတက်မယ်၊ ပညာရေးသည်ရွာအတွက် အကောင်းဆုံးရင်းနှီးမြှုပ်နှံ မှုဖြစ်ပါတယ်"

ကျောင်းသားလူငယ်တွေအတွက် ပြောခဲ့ချင်တာကတော့။ ယနေ့လူငယ်၊ နောင်ဝယ်လူကြီး၊ သင်လည်းတစ်ဦး၊ သားထူးသားမြတ်ဖြစ်အပ်ရာသည် ရှေ့သို့ ရည်၍ဆိုတဲ့အတိုင်း အနာဂတ်မှာ မိမိဘဝအတွက်၊ မိမိရပ်ရွာအတွက် မိမိတိုင်း ပြည်အတွက်ကောင်းအောင် တိုးတက်အောင်ကြိုးစားကြပါ။ ကျောင်းမှသင်ကြား မှုကို နာယူ၊ ဆရာအဆုံးအမကိုခံယူပြီး၊ စာပေပညာကြိုးစားနေခြင်းဟာ အနာဂတ်အတွက် မင်းတို့ပြင်ဆင်နေခြင်းဖြစ်တယ်။ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယနဲ့ ကြိုးစား ကြပါလို့ ဆရာမှာခဲ့ချင်ပါတယ်"

ခန်းမကြီးတစ်ခုလုံးမှာ ငြိမ်၍နေသည်။ မျက်ရည်ကျသဖြင့် နှာရှုံ့သံ၊ ရှိုက်သံကလေးများမှတပါး အခြားဘာမှမကြားရ။ တပည့်များက ဦးသုံးကြိမ်ချ ၍ ဆရာကြီးကိုကန်တော့လိုက်ကြသည်။ ကန်တော့ပွဲပြီးသောအခါ ဆရာကြီး ကို လာနှုတ်ဆက်စကားပြောသူတွေရှိသည်။ လူစဲသွားသောအခါ ဆရာကြီး အနီးမှာ ဆရာဦးချစ်ထွေး၊ ဆရာမဒေါ်ခင်ဆွေလှိုင်နှင့်ကျောင်းစောင့်ကြီးတို့ သာ ရှိသည်။ ထိုစဉ်မနီးမဝေးက စိန်ပန်းပင်ကြီးအောက်မှာ ငုတ်တုတ်ထိုင်၍ စောင့် နေရှာသော ဦးမိုးကြီးရောက်လာသည် ဆရာကြီးဦးစောထွန်းက စည်းရုံးရေး ကောင်းသည်။ လူအများက ကြောက်၍ကြဉ်ထားသော ထောင်ထွက်ကြီးကို လူပရိတ်သတ်ကြားရောက်လာအောင် စည်းရုံးနိုင်သည်။ ဦးမိုးကြီး၏ သား ကလေး ကျောင်းမှာဖြစ်သော ပြဿနာကို ဖြေရှင်းပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ဆရာကြီးသည် ဦးမိုးကြီး၏အိမ်သို့ အလည်သွားခဲ့သည်မှအစ မိဘနှင့်ဆရာ ရင်းနှီးသွားခဲ့သည်။

"ဦးမိုးကြီး . . . ခင်ဗျား အခန်းအနားတက်တယ်နော်"

"တက်ရတာပေါ့ ဆရာကြီးရယ် အလွန်လေးစားကြည်ညိုတဲ့ဆရာကြီး ပြောင်းသွားတာကို နှမြောလွန်းလို့ရောက်အောင်လာပြီး ဝါရဝမြှုတာဝါ"

" ဦးမိုးကြီးကို လူသတ်မှုနဲ့ကျတဲ့ ထောင်ထွက်ကြီးဆိုပြီး အများကကြဉ် ထားကြပေမယ့်၊ တကယ်တော့ လူကောင်းလူရိုးကြီးတစ်ယောက်ပါ ညှိုပြစ်မှု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှတ်တမ်း၊ ထောင်မှတ်တမ်းတွေကို ကျွန်တော်ဖတ်ပြီးပြီ၊ သူတို့ဒေသ သူတို့ရွာ မှာ မနေအင်အား၊ ဆွေမျိုးအင်အားနဲ့အနိုင်ကျင့်ချယ်လှယ်နေသူ တစ်ယောက်နဲ့ ဘုရားပွဲညမှာ ရန်ဖြစ်ကြရင်း ရိုက်ကြနှက်ကြနဲ့ လက်လွန်ပြီး သေသွားတာပေါ့ သူနဲ့အတူပါတဲ့ သူငယ်ချင်းက သားတွဲလဲ မယားတွဲလဲနဲ့မို့ သူကပဲ လုံးပြီးခံလိုက် တယ်၊ ထောင်အနှစ်(၂၀)ကျပြီး၊ ရဲဘက်စခန်းရောက် လာတာပေါ့၊ ပုံတောင် ငုံ့ညာတို့ဖြတ်ဖောက်ထားတဲ့ ပုလဲဂန့်ဂေါလမ်းကြီးက သူတို့ဖောက်ခဲ့ကြတာပေါ့"

ဟု ဆရာကြီးဦးစောထွန်းက သူဆရာဆရာမများဘက်သို့ သုည်း၍ပြော နေသည်၊ ဦးမိုးကြီးက ကျေးဇူးတင်သော ဝမ်းသာသော အကြည့်ဖြင့် ဆရာကြီး တို့ကြည့်နေရှာသည်၊ ခဏာအကြာတွင် သူအိတ်ထောင် ထဲမှ အဝတ်ဖြူကလေး နှင့်ထုပ်ထားသော အရာတစ်ခုကို ဆရာကြီးလက်သို့ အပ်ရင်း ထိုင်၍ဝပ်ချ လေသည်၊

"ဆင်စွယ်ဖြင့်ထုထားသော ယမင်းရုပ်ကလေး"

"ကျုပ် လူရွယ်ဘဝ ပန်းပုပညာသင်ရင်း အမြတ်တနိုးထုခဲ့တဲ့ ဆင်စွယ် ယမင်းရုပ်ကလေးပါ၊ ဆရာကြီးတို့ လက်ဆောင်ပေးချင်လွန်းလို့"

ဆရာဦးချစ်ထွေးနှင့် ဆရာမများက ပန်းပုရုပ်ကလေးကိုယူကြည့်ကြသည်၊ အလွန်လှသော အနုပညာမြောက်သော ယမင်းရုပ်ကလေးဖြစ်၏၊ သည်အနု ပညာလက်ရာကပင်ဦးမိုးကြီး၏ အနုပညာအပြောင်းအရွေ့၊ စိတ်ပြေလက် ပျောက် ဟာသလေးနှောလိုက်သည်၊

"ခင်ဗျားက ဆရာကြီးကိုဆင်စွယ်ပန်းပု ယမင်း၊ရုပ်ကလေးတန်တော့လို့ တော့ ကျွန်တော်တို့ဆရာကြီးမှာ လူသားစင်စစ် ယမင်းပျိုလေးဝင်လာမယ့် အရေးတို့န်းကြေသွားပြီဗျာ"

ဆရာမဒေါ်ခင်ဆွေလှိုင်က ဆရာဦးချစ်ထွေးကို မျက်စောင်းခဲလိုက်သည် အရှုပ်ဆိုးဆိုးနှင့် ဦးမိုးကြီးက အသံထွက်အောင်ရယ်လိုက်သည်၊ ဆရာကြီးနှင့် ဆရာဆရာမများ ပါရယ်ကြသည်၊

"မဟုတ်ပါဘူးဗျာ. . ကျုပ်တို့ဆရာကြီးက သီလသမာဓိ ပညာနဲ့ပြည့်စုံ တဲ့သူဆိုတော့ တကယ့်အစစ်လှယမင်းလေး ဝင်လာဖို့ ရှေ့ပြေးနိမိတ်ဖြစ်မှာ ပါဗျာ"

ဟုပြုံးပြုံးကြီးပြောနေသည်၊

"ဦးမိုးကြီးက ခုတော့ ရိုးရိုးသားသားနဲ့မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းနဲ့ အသက်မွေး နေပါတယ်ဗျာ၊ ဆရာ၊ဆရာမတို့တလဲ သူတို့ ဝရုစိုက်လိုက်ကြဝါ"

"စိတ်ချပါဆရာကြီး"

" ကဲ ဦးမိုးကြီး ကျွန်တော်ဦးမိုးကြီးကို အမြဲအမှတ်တရရှိနေဝါမယ် ခင်ဗျား သားလေးမောင်သော်တာကိုလဲ အထက်တန်းရောက်ရင် ကျွန်တော်ရှိတဲ့ဆီပို့ပေး ပါ၊ ကျွန်တော်ဆက်တာဝန်ယူပေးပါမယ်"

"ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ် ဆရာကြီး၊ ဆရာကြီး ကျန်းမာပါစေ ဆရာကြီး သက်တော်ရာကျော်ရှည်ပါစေ"

ဦးမိုးကြီးက လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ဆုတောင်း၍ ကျောင်းဝိုင်းထဲမှ တဖြည်း ဖြည်းထွက်ခွာသွားတော့သည်၊ နေဝင်တော့မည်၊ နွားရိုင်းသွင်းချိန်ရောက်ပြီ၊ ဆရာကြီးနှင့်ဆရာဆရာမများ ကျောင်းကိစ္စကလေးများကို ညှိနှိုင်းကာ ဆရာကြီး ၏ အပြောင်းအရွှေ့သယ်ပို့လုပ်ငန်းအတွက် တိုင်ပင်ကြပြီး အသီးသီးအိမ်သို့ ပြန်ခဲ့ကြသည်၊ ကျောင်းအုပ်ကြီးဦးစောထွန်းနှင့် ကျောင်းစောင့်ကြီးတို့နှစ်ဦးသာ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းတစ်အိုးနှင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြတော့သည်၊

နောက်တစ်ပတ် တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်သည်၊

ဆရာကြီးဦးစောထွန်းအပြောင်းအရွှေ့အတွက်မှာ အလွန်အဆင်ပြေဝါ၏၊ ဟသ်ာမြို့ရှာတ ကားပိုင်စက်ပိုင်ကျောင်းသားမိဘတစ်ဦးတ သူ့ကားနှင့်ကျောင်း အထိ လိုက်ပို့ဖို့ တာဝန်ယူထားသည်၊ ကျောင်းရှေ့ကားရောက်လာသောအခါ ဆရာကြီး၏ပစ္စည်းများ စိုင်းတင်ရန် ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေလာကြသည်၊ ကျောင်းအုပ်ကြီး နေအိမ်ထဲမှ ဆရာကြီး၏ ပစ္စည်းများများမရှိ၊ စာအုပ်သေတ္တာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂လုံး၊ အခတ်အစားသေတ္တာ ၁လုံး၊ ပတ်လတ်ကုလားထိုင်ခုံ ၁လုံးနှင့်ခေါက်ကုတင် ၁လုံးသာပါသည်။ ကျောင်းအုပ်ကြီးမှာ ဘာမျှမရှိ။ ထမ်းပိုးတင်ပေးချင်သော တပည့်တွေကများနေသည်။ ဖျော့်ဖျော့်ပါးပါးဖြင့်ပင် သေတ္တာတစ်လုံးတို့ ခြောက်ယောက်လောက်ခင်ဆွဲလိုင်၊ ဒေါ်သီတာထွေး၊ ဦးမျိုးအောင်နှင့် ကျောင်းသားလေးငါးယောက်လိုက်ပို့ကြသည်။

နေထွက်တပြူ အချိန်မှစ၍ မော်တော်ကားသည် တရိပ်ရိပ်ပြေးထွက်လာခဲ့သည်။ တသ်ာမြိုင်ရွာမှ ချင်းတွင်းမြစ်ဘက်ဆီသို့၊ ချင်းတွင်းမြစ်ကို ဖြတ်ကျော်၍ မုံရွာမြို့သို့၊ မုံရွာမှ အရှေ့နှယ်ခွေတောင်ရိုးပေါ်ကငြိမ်းချမ်းသာယာသော အရာတော်မြို့တလေးဆီသို့ ပညာရေးခရီးသည်ကြီး ဦးစောထွန်းခရီးဆက်ခဲ့ရပြန်ပြီ-

ပုဆိုးအပြာထည်နှင့်
ခရီးသည် ဘယ်မှာအိပ်မက်မယ်
မိုးရိပ်လှုသေး။

*** *** ***

နောက်ခံမိုးကောင်းကင်ပြာပြာအောက်တွင် စိမ်းလန်းစိုပြေသော သစ်ပင်ပန်းပင်များ ဝင်းရံလျှက်ရှိသော မြေညီပြန့်ပြန့်သန့်သန့်ကလေးတွင် ကျောင်းဆောင်သစ်သပ်သပ်ရပ်ရပ်ကလေးများမှာ အစီအရီနှင့် မြို့သူတို့ကျောင်းမှာ နေချင်စဖွယ်ဖြစ်သည်။

ကျောင်း၏ဥပမိရုပ်ကကောင်းသကဲ့သို့ ကျောင်း၏ပညာရေးဖွံ့ဖြိုးရေး၊ စီမံခန့်ခွဲရေး၊ စည်းလုံးညီညွတ်ရေးတို့ကလည်း ကောင်းသည်ဟု နာမည်ရသော အထက်တန်းကျောင်းဖြစ်သည်။

ပညာရေးဌာနအကြီးအကဲတို့က နယ်မြေအနှံ့ဖြန့်ကျက်၍ကြည့်ကြသည်။ တိုးတက်အောင်မြင်နေသော ကျောင်းကိုနိမ့်ကျမသွားစေချင်။ အပြောင်းအထဲ ရှိတိုင်းဆရာကောင်း၊ ကျောင်းအုပ်ကောင်းကိုပို့လွှတ်ပေးလေ့ရှိသည်။

ဆရာဦးစောထွန်းက ဤကျောင်းမျိုးတို့ မိမိအားတာဝန်ပေးပို့လွှတ်သဖြင့် နှစ်သိမ့်ကြည်နူးမိသည်။ ဝမ်းသာဂုဏ်ယူမိသည်။ မိမိအနေနှင့် ပညာရေးဌာနသို့ ဘဝတစ်ခုလုံးပုံအပ်ပြီး ဖြစ်၍ထားရာနေ၊ စေရာသွား၊ ပေးသည့်တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင်ထမ်းဆောင်ဖို့အသင့်ဖြစ်သည်။ ဤကျောင်းက စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းသည်။ ဆရာ၊ဆရာမတလေးများက စည်းလုံးညီညွတ်သည်။ ကြိုးစား၍ စာပေသင်ကြားကြသည်၊ တပည့်တို့က ဆရာတိုရိုသေကြသည်။ ယိမ္မာသည်၊ စည်းကမ်းရှိသည်၊ စာကြိုးစားကြသည်။ ရပ်ရွာဒေသ၏စိတ်ဓာတ်နှင့် ယဉ်ကျေးမှုကလည်း ကောင်းသည်။ ကျောင်းကောင်းတစ်ကျောင်းတို့ အုပ်ချုပ်ရသည်မှာ မြင်းကောင်းကသောရထားကို မောင်းရသကဲ့သို့ အရသာရှိသည်မတုတ်သော။

သည်နယ်မြေ၊ သည်ကျောင်းကလေးက ထူးခြားသည်။ ကျောင်းတလည်း ကျောင်းကောင်း၊ နယ်မြေကလည်း နယ်မြေကောင်း၊ သည်ကျောင်းမှာ ဘော်ဒါဆောင်ကလေးတစ်ခုရှိသည်။ ယခင်ကျောင်းအုပ်ကြီးနှင့် ဆရာဆရာမများ စည်းလုံးညီညွတ်စွာဖြင့် အမြော်အမြင်ကြီးစွာနှင့် ပျိုးထောင်ထားခဲ့သော ဘော်ဒါဆောင်ကလေးဖြစ်သည်။ မြို့စွန်နယ်ဖျား၊ ကျေးလက်တောရွာတို့က လာရောက်ကျောင်းတက်ကြသော ဆယ်တန်းကျောင်းသူကျောင်းသားများအတွက် နေစရာပညာရိပ်သာလေးဖြစ်သည်။

ယောကျ်ားလေးဆောင်၊ မိန်းကလေးဆောင်နှင့် စားရိပ်သာဆောင်ကလေးတို့ရှိသည်။ မြို့နယ်တာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် မိဘဆရာအသင်းတို့က အကူအညီပေးသည်။ ဆန်၊ ပဲ၊ ဆီ၊ ဆား ဈေးအသက်သာဆုံးနှင့်ထောက်ပံ့ကူညီ၏။ နေ့စဉ်သီးနှံဟင်းလျာကိုလည်း ဈေးနှင့်ရပ်ရွာက အကူအညီပေးကြသည်။ ကျောင်းသားကျောင်းသူကလေးများထံမှ ထမင်းစရိတ်အသက်သာဆုံးတောတ်ခံ၍ ကျွေးသည်။ တာဝန်ကျဆရာ၊ ဆရာမများတကြီးကြပ်၍ တစ်နေ့သုံးကြိမ်ထမင်းကျွေးနိုင်သည်၊ ညစဉ်အပိုချိန်တစ်ဘာသာသင်ကြား၍ ညစဉ်စာကျက်စာဂြိုဝိုင်းရှိသည်။ နံနက်စောစောထ၍ ဘုရားရှိခိုးရသည်။ စာကျက်ကြရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလုပ်လုပ်ချင်သောဆရာကြီး ဦးစောအဖို့ နတ်တို့ဖန် ရေကန်အသင့် ကြာအသင့်ဖြစ်နေသည်။ ဆရာစောအကောင်းဆုံး လုပ်မည်ဟုလည်း အားခဲထားပြီးဖြစ်သည်။ ဆရာကြီး၏ရုံးခန်းသို့ ပထမဦးဆုံး တရင်းတနှီးလာ၍ စကားပြောသူမှာ လက်ထောက်ဆရာမကလေးဒေါ်ခင်မြတ်ဆွေဖြစ်သည်။

"မင်္ဂလာပါဆရာကြီး"

"မင်္ဂလာပါဗျာ"

" ဆရာ့တပည့် ခင်မြတ်ဆွေလေ"

"မင်းတောင်အထက်တန်းပြဆရာမကြီးဖြစ်နေမှကိုး"

"ဟုတ်တယ်လေ ဆရာအတန်းပိုင်လုပ်တဲ့နှစ်က မောင်ချစ်တိုးနဲ့ အတူတူအောင်ကြတာ။ကျွန်မကနှစ်ဘာသာ ဂုဏ်ထူးနဲ့ (ဘီအီးဒီ)ပါသွားတာ။ ဒီကျောင်းမှာ အထက်တန်းပြဆရာမရာထူးနဲ့ ဝင်ခဲ့တာ။

"တပည့်ကျော်မောင်ချစ်တိုးလဲ ဒီနှစ်စက်မှုဘွဲ့ရသွားပြီ။ သူဆရာဆီလာလိမ့်အုံးမယ်"

"ဆရာဒီကျောင်းရောက်တယ်ဆိုလို့ ကျွန်မအစ်မခင်ခင်ဦးကတောင် ဝမ်းသာနေတယ်"

ပိတ်ထားခဲ့သော အတိတ်တံခါးကို တပည့်မ ခင်မြတ်ဆွေက တွန်းဖွင့်လိုက်ပြန်သည်။ ဆရာကြီးဦးစောထွန်းမှာ ဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိ။ အတိတ်၏ပုံရိပ်များက သူ့ကိုလွှမ်းမိုးလာတော့မည်။

"မမခင်ခင်ဦးရဲ့ အမျိုးသား ကိုစိန်ဝင်းဆုံးတာတော့ ဆရာသိရဲ့လား"

"သိပါတယ်၊ ဆရာကျောင်းကို သမိုင်းဆရာကြီးဦးဘုန်းကြွယ်အလည်ရောက်လာပြီး သမိုင်းပြောသလိုပြောသွားတယ်၊ ဆရာလဲစိတ်မကောင်းပါဘူးကွာ"

မမခင်ခင်ဦးမှာ သားလေးတစ်ယောက်ကျန်ရစ်တယ်ဆရာ "သူအခုဘယ်မှာနေသလဲ" သူ့ယောက္ခမများနဲ့အတူ မုံရွာမှာပဲနေပါတယ်။ သူ့အမျိုးသား

ရဲ့စက်လုပ်ငန်းတွေနဲ့အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းတွေကို မမဦးစီးပြီးလုပ်နေရတာပေါ့၊ အရှိန်ရနေတဲ့လုပ်ငန်းတွေဆိုတော့ ဖြတ်လို့မရဘူးပေါ့။ မမကလဲကြိုးစားပြီးလုပ်ပါတယ်။ ယောက္ခမများကလဲ သူတို့နဲ့မခွဲစေချင်ကြဘူး။ ခုဆိုမြေးကလေးအတွက်လို့လေသေးမရှိ သားအချစ်မြေးအနှစ်ဆိုသလိုနေကြရှာတယ်"

"မင်းကကော သူတို့နဲ့အတူနေသလား"

"မနေဘူးဆရာ၊ ကျွန်မက အဖေအမေတို့နဲ့ အတူဇာတိမြို့မှာနေပါတယ်၊ မမခင်ခင်ဦးနဲ့တော့ အဆက်အသွယ်မပြတ်ပါဘူး၊ မကြာခဏရောက်ပါတယ်"

"မင်းအဖေနဲ့အမေတို့ကော ကျန်းမာကြရဲ့လား။ ဆရာလဲ တိုယ်ဘိုကို မရောက်တာကြာပြီ"

"အဖေအမေတို့ကတော့ နေကောင်းကြပါတယ်၊ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါတယ်ဆရာ" . . . .

"ဒါပေမယ့် မမခင်ခင်ဦးကတော့ လူကျန်းမာပေမယ့် စိတ်မချမ်းသာရှာပါဘူး"

"ရွှေပုံငွေပုံပေါ်မှာ စံနေရတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်အဖို့ စိတ်မချမ်းသာစရာ ဆိုတာရှိသေးသလား ခင်မြတ်ဆွေရယ်" စိတ်မချမ်းသာစရာမရှိဘဲနေမလားဆရာရယ်၊ မမခင်ခင်ဦးက သူ့သားလေးအတွက် စိတ်ပူနေရှာတယ်"

"ဘာအတွက် စိတ်ပူနေရသလဲ"

"သားအတွက်ပညာရေး၊ ရှေ့ရေးအတွက်ပေါ့ဆရာ"

ခင်မြတ်ဆွေ၏ လေသံကဆွေးဆွေးမြည့်မြည့်ဖြစ်နေသည်၊ သူ့အစ်မ၏အရေးသည်သူ့အပူနှယ်ဖြစ်နေသည်။ ညီအစ်မမျှတဟူသော မြန်မာ့ဆိုရိုးစကားအတိုင်းသိသည်။ ဆရာဦးစောထွန်းကမူ ခေါင်းအေးအေးရင်အေးအေးပင်ရှိနေသည်။

"ပညာရေးအတွက်ကတော့ ကွာ ငွေကြေးတတ်နိုင်သားပဲ၊ မန္တလေးတို့ရန်ကုန်က နာမည်ကြီးအကျော်အမော် ကျူရှင်ဝိုင်းတွေရှိသားပဲ၊ တတ်နိုင်ရင်နိုင်ငံခြား ပို့နိုင်ရင်လဲကောင်းတာပဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာကြီးဦးစောထွန်း၏ စကားကြောင့်ဆရာမလေးခင်မြတ်ဆွေ သက်ပြင်းကလေးချမိသည်။ ခဏကြာအောင် စဉ်းစားပြီးမှ ဆရာကိုဆက်ပြော ပြန်သည်။

သာမန်ကြည့်ရင်တော့ ဟုတ်တာပေါ့ဆရာ။ တကယ့်ဘဝမှာတော့၊ ဒီလို မဟုတ်သေးဘူးဆရာရဲ့၊သားလေးအရွယ်ရောက်နေပြီ။ဒီနှစ်ဆို ဆယ်တန်းတက် ရတော့မယ်၊ဖခင်မရှိတော့တဲ့ ဖတစ်ဆိုးသားကလေးဆိုတော့ မိခင်ကလည်း အလိုလိုက်ထားတယ်၊ သူ့အဖိုးနဲ့သူ့အဖွားတို့ကတော့ မပြောနဲ့တော့၊ မြေးဦး တစ်ယောက်ဆိုတော့ ချစ်ကြလွန်းလို့ ဖူးဖူးမှုတ်ထားကြတယ်၊ ဒီလို အလွန် ကြီးမားလွန်းတဲ့ သံယောဇဉ်နဲ့မေတ္တာတို့ရဲ့ယုယမှုလောင်းရိပ်အောက်မှာ ကလေး ဟာ သူ့ကိုယ်သူအားကိုးရမှန်း မသိတော့ဘူး၊ ပညာကြိုးစားရမှန်းမသိ၊ ဘဝဆို တာ ရုန်းကန်ရမှန်းမသိတော့ဘူးဆရာ"

ဆရာမလေးဒေါ်ခင်မြတ်ဆွေ၏ အပြောကိုဆရာဦးစောထွန်းစိတ်ဝင်စား လာသည်၊ မိမိ၏တပည့်မ သည်မျှလူငယ်တို့၏ ဘဝကိုမြင်တတ်သိတတ် တွေးခေါ်တတ်လာပြီဖြစ်သည်ကိုလည်း အံ့သြနေမိသည်။

"သားလေးက အရွယ်ရောက်ပြီဆရာ ပတ်ဝန်းကျင်လေစိမ်းတွေကလဲ သူ့ကိုရိုက်ခတ်စပြုပြီ၊ပတ်ဝန်းကျင်အတွေ့အမြင်တွေကိုလည်း စူးစမ်းယူငင် တတ်တဲ့အရွယ်ဆရာရဲ့၊ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာသူ့ကိုလမ်းညွှန်ပေးမယ့်သူ ဆုံးမသွန် သင်မယ့်သူတွေထက် အာရုံခံစားမှုမာယာပရိယာယ်တွေနဲ့ လှည့်စားမယ့်သူတွေ ကများတယ်၊ သားလေးက အဖိုးအဖွားနဲ့အမေရင်ခွင်မှာ ယုန်ကလေးလိုနေပေ မယ့် အပြင်မှာတော့ အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ထိုင်တယ် စားပွဲရုံမှာ စားတယ်၊ အရက်သောက်တယ်၊ စီးကရက်သောက်တယ်၊ ဆေးပြား တောင်သုံးတယ်လို့ကြားတာပဲဆရာ"

ဆရာကြီးဦးစောထွန်းသည် စိတ်အာရုံမှာ ကလေး၏ပုံရိပ်လွှာကို ဖော် ကြည့်နေမိသည်။

"ကလေးက ကျောင်းမှန်မှန်မတက်ချင်ဘူး၊ သူ့ရဲ့ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေးက တောင်းတယ်ဆရာရဲ့၊ ဒါပေမယ့်ပျက်စပြုနေပြီ၊ မမခင်ခင်ဦးကလဲ သူ့သား လေးအတွက် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်နေရရှာတယ်"

ဆရာမလေးဒေါ်ခင်မြတ်ဆွေသည် သူ့ဆရာ၏မျက်နှာကိုအကဲခတ်လိုက် ၏၊ ဆရာ၏မျက်နှာမှာ စာနာမှု ခံစားမှုအရိပ်အယောင်များကို တွေ့ရ၍ အား တက်လာမိသည်။

"ဒါကြောင့် မမကဆရာနဲ့တွေ့ချင်တာ၊ ဆရာ့အကြံဉာဏ်တွေလဲယူချင် တယ်၊ သူ့သားလေးကိုဆရာ့ဆီအပ်ချင်တယ်၊ သူ့ဆရာ့ကို အားကိုးချင်နေတယ် ဆရာ"

ဆရာဦးစောထွန်းဟုန်လှပ်သွားဟန်ရှိ၏၊ ခံစားချက်တွေအတွေးတွေနှင့် ရိုဝေသွားဟန်ရှိသည်၊ အတန်ကြာခပ်မဆိတ်နေပြီးမှ . . . .

"ဆရာမတွေ့ချင်တော့ပါဘူးကွယ်"

"ဘာပြုလို့လဲ ဆရာ"

"အတိ[illegible]ဇာတ်ကြောင်းတွေကို အတိတ်မှာပဲထားခဲ့ချင်ပါတယ်၊ အဟောင်းတွေ အသစ်ဖြစ်လာရင် စိတ်မချမ်းမြေ့စရာတွေ ထပ်တွေ့နေရပါအုံး မယ် ကြေကွဲမှု၊ နာကျည်းမှုတွေက ဆရာ့ရင်မှာ ဒဏ်ရာမကျက်သေးပါဘူး"

ဆရာ၏ ခံစားချက်ကို တပည့်ဖြစ်သူက နားလည်လိုက်ပါသည်၊ ဤအတိုင်း ဆက်ပြောနေ၍မသင့်၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးတစ်ယောက်ကို ဆက်ထောက်ဆရာမလေးအနေနဲ့ ဆက်ပြောနေရန်မသင့်၊ ခင်မြတ်ဆွေက အလွန်အကင်းပါးသော မိန်းကလေးဖြစ်သည်၊ သူ့မျက်နှာကို ဆန္ဒဒေါသမရှိ တတ်အပြစ်ကင်းသော ကျောင်းသူကလေးအဖြစ် ကြိုးစား၍ပြင်လိုက်သည်၊ အတန်းပိုင်ဆရာရှေ့ရောက်နေသော တပည့်သည် ခဦးခေါ်တ်ပြောချင်ရာကို ပြောနိုင်သည်မဟုတ်ပါ။

"ဆရာ့က မမခင်ခင်ဦးကို မေ့ပစ်လိုက်ချင်ပြီလား၊ သစ္စာခဲ့တဲ့ခ[illegible]နီး၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိမ်းကားရက်စက်တဲ့ မိန်းမလို့ နာကျည်းပြီး စိတ်နာနေသလား ဆရာ"

ဆရာဦးစောထွန်းသည် ထင်ရာမြင်ရာပြောနေသော ကျောင်းသူတစ်ယောက်ကိုကြည့်သော အကြည့်မျိုးဖြင့် ကြည့်နေသည်။ ခွင့်လွှတ်ခြင်းနှင့်လည်း နှစ်သိမ့်နေသည်။

"ဆရာ့မှာ အချစ်ကြွေးတွေကျန်တယ်နော်၊ တကယ်ရက်စက်စိမ်းကားတာက ဆရာ၊ မမခင်ခင်ဦးတနာကျည်းရမှာပါ။ မမခင်ခင်ဦးရဲ့ ဘဝက အပယ်ခံဘဝ၊ အရက်စက်ခံဘဝပါ"

"ဟာ. တောင်မလေးဘာတွေမဦး မချွတ်ပြောနေရတာလဲ"

"ကျွန်မက အမှန်တွေချည်းပြောနေတာပါဆရာရဲ့။ မမခင်ခင်ဦး နောက်ဆုံးမှတ်ရည်စတွေနဲ့ ရေးလိုက်တဲ့စာကို ရောက်အောင်ပို့ပေးတာ ကျွန်မလေ ဆရာရဲ့။ ဝုဏ္ဏရိပ်ပင်အောက်မှာ ကူပြီး စောင့်ပေးရတာလဲ ကျွန်မပါ။ ချိန်းတဲ့နေရာတိုလာခေါ်ဖို့ စိမ်းကာရက်စက်တာက ဆရာပါ။ အဲဒီနေ့က မမခင်ခင်ဦးခမျာ ယူကြုံးမရဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်"

ဆရာကြီးဦးစောထွန်း အတိတ်ကိုပြန်တွေးမိရင်း ငိုင်နေပါသည်။

"မမခင်ခင်ဦးဆီမှာ ဆရာချစ်ကြွေးတွေ ကျန်ပါတယ်ဆရာ။ မမရဲ့ ဘဝအပူမီးကို ဆရာရဲ့မေတ္တာရေအေးနဲ့ငြိမ်းအေးပေးလိုက်ပါ ဆရာရယ်၊ မမခင်ခင်ဦး ဆရာ့ကိုလာတွေ့ပါလိမ့်မယ်။ မမကို မေ့မပစ်ပါနဲ့ဆရာရယ်"

ခင်မြတ်ဆွေသည် ပြောပြောဆိုဆို ဆရာကြီးအခန်းမှမြုးမြုးကြွကြွ ခပ်သွက်သွက်တလေး၊ ကျောင်းသူမလေးတစ်ယောက်လို ပြေးထွက်သွားသည်။

ဦးစောထွန်းတစ်ယောက်ငိုင်၍ငေး၍တွေး၍ကျန်ရစ်ခဲ့ရှာသည်။

"ထွန်းစေဝသုန်၊ ငွေဝန်းသော်တာယုန်သို့
ကမ္ဘာကုန်ကျယ်သရွေ့ငယ်မှာ
ဘယ်မေ့လိမ့်လဲ"

◆◆◆ ◆◆◆ ◆◆◆

အခန်း(၇)

ကျောင်းဥယျာဉ်အတွင်းမှ စဝယ်ရုံများသည် နယုန်လ၏ မိုးရိပ်အောက်ယ်ငွေပွင့်လွှာတို့ဖြင့် သင်းလှိုင်၍နေသည်၊ အနောက်တောင်မုတ်သုန်လေပြည် ခပ်ညှင်းညှင်းကလေးတိုက်ခတ်နေသဖြင့် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးဦးစောထွန်း ညြှ်ခန်းတွင် မွှေးပျံ့လျှက်ရှိသည်၊ ဖာပြုတင်းလိုက်ကာစတလေးများတ လွှန့်လွှန့်လှုပ်ရှားနေကြသည်။ ကျောင်းဆောင်ရှေ့က ထနောင်းပင်ပေါ်မှ ငှက်၏ကူသံသည်ချိုမြမြအေးနေ၏၊ အခန်းတွင်းတိုင်ကပ်နာရီ၏စက်သံတ ချက်ချက်ပုံမှန်မြည်နေသည်၊ ဧည့်သည်လာမည်ကို ကြိုလင့်၍ စိတ်စောနေ သောဆရာဦးစောထွန်းသည်ထိုင်လိုက်၊ ထလိုက်နှင့်ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေသည်။ ဧည့်ခန်းကို သူကိုယ်တိုင်ပြင်ထားသည်၊ သန့်ရှင်းရေးလုပ်၍ စားပွဲခင်းသုံးလုလေးသူကိုယ်တိုင်ခင်းကာ ပန်းအလှအိုးကလေးတစ်လုံးလည်းတင်ထားလိုက် ည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေခြည်ကလေးအကြွမှာ ဆရာစော၏ဧည့်ခန်းတွင်းသို့ အမျိုးသမီးနှစ် ဝင်လာသည်၊ ကွဲကွာခဲ့ရသည်မှာ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုကျော်လာပြီဖြစ်သော်လည်း မင်သက်မိ၍ရင်ခုန်နေမိကြသည်၊ ခဏကြာမှဆရာဦးစောထွန်းက . . . .

"ထိုင်ပါ ခင်ခင်ဦး"

အမျိုးသမီးကြီးသည် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာဖြင့်ပင် စားပွဲရှေ့ တုလားထိုင်မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်၊

"ကိုစောထွန်း နည်းနည်းပိန်သွားတယ်နော်"

"အသက်တွေကလဲ ကြီးလာပြီကိုး"

"ဟုတ်ပါတယ်လေ ထားရာနေ၊စေရာသွား၊ ဖြစ်သလိုနေ၊ ဖြစ်သလို လုပ်ငန်းတွေထဲမှာ အချိန်ပြည့်နှစ်ထားတော့လဲ ဒီလောက်တော့ရှိမှာပေါ့"

ဧည့်သည်လိုက်ပို့သော ဆရာမခင်မြတ်ဆွေသည် အလွန်ပါးနပ်၊ ယဉ် လှ၏၊ အကင်းပါးလှသည်၊ သူ့ဆရာနှင့်သူ့အစ်မကိုထားခဲ့၍ မယောင်မလည် လုပ်ကာ အပြင်သို့ထွက်လာခဲ့သည်၊

"ခင်ခင်ဦးကတော့ လှဆဲ ဝဆဲ ပါပဲ၊ ရွှေဘုံစံ၊ ငွေဘုံစံ သူဌေးကတော် ဘဝဆိုတော့လဲ စိတ်ချမ်းသာကိုယ်ချမ်းသာပေါ့"

ခင်ခင်ဦးသည် တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာဖြင့်ပြုံးလိုက်သည်၊ ဆရာဦးစော ထွန်းကို သနားကြင်နာသောအကြည့်ဖြင့် ကြည့်နေမိ၏၊ မသိစိတ်က ရွှေ အပြုံးချေနေသည်ဟုလည်း ခင်ခင်ဦးနားလည်လိုက်သည်၊ တက္ကသိုလ်တုန်း သူနှင့်အတူဖတ်ခဲ့ကြဘူးသည့် "ဘကြီးအောင်ညာတယ်" ဝတ္ထုထဲက မောင် တလေး၏ ခံစားချက်မျိုးခံစားနေရသည်ကို ကိုစောထွန်းမသိ၊ ခင်ခင်ဦး နေသည်၊ ခင်ခင်ဦးက ခွင့်လွှတ်ခြင်းနှင့် ပြုံးနေရှာသည်၊

ဆရာဦးစောထွန်းကလည်း အတိတ်လွမ်းစိတ်ဖြင့်ခင်ခင်ဦးကိုကြည့် တစ်ရံရောအခါက သူမရေးခဲ့သည့် "ဗေဒါကဗျာ"နှင့် ပိတောက်ပန်း" လေးများကို သတိရနေမိသည်၊ ဗေဒါသည်ရေဇလာမှာ အကာအကွယ် ခြေအနေမဲ့လှုပ်ရှားရှန်းကန်နေရသောဘဝတို့ သူလေးစားမြတ်နိုးသည်ဟုဆို သည်၊ ပိတောက်ပန်းကမူ ကမ်းယံထိပ်မှာ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်၊ ဝင့်ဝင့်ထယ်ထယ် နှင့် သိန်သရေ ထိန်ဝေလို့တောက်သည့် ဘဝတို့လည်း သူမြတ်နိုးမိသည်ဟုဆို သည်၊ ယခုတော့ သူမြတ်နိုးသော ပိတောက်ရိပ်မှာ တင့်ထယ်ပါဘိ၊ ဝင့်ထယ် ပါဘိဟု စိတ်ထဲကရင့်ကျူးနေမိဟန်ရှိသည်၊

အတွေးကိုယ်စီနှင့်အချိန်အတန်ကြာငြိမ်သက်နေကြသည်၊ နာရီစက်သံ သည်တချက်ချက် မြည်လျှက်ရှိ၏၊

ချိုးငှက်ကချိုသာငြိမ့်အေးစွာ ကူနေဆဲဖြစ်သည်၊ ဝဝယ်ဝန်းရန့်တလည်း လှိုင်းပျံ့နေဆဲပင်၊

"ဘဝရှိရင် ဒုက္ခဆိုတာလဲရှိတာပါပဲ ကိုစောထွန်းရယ်၊ ကျွန်မဘဝမှာ ငွေဥစ္စာ အရှိန်အဝါတွေနဲ့ ကိုယ်ချမ်းသာပေမယ့်၊ စိတ်မချမ်းသာစရာတွေတ တော့ရှိတာပါပဲ၊

"ခင်ခင်ဦးမှာ ဘာတွေစိတ်မချမ်းသာစရာရှိလို့လဲ ကိုယ်ဘာအကူအညီ ပေးရမှာလဲ၊ ကျောင်းတုန်းကလို ခိုင်းပါဦး"

"ခိုင်းတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အကူအညီတောင်းတာပါ၊ အခုလဲ အားကိုးလို့ အကူအညီတစ်ခုတောင်းပါရစေ"

"ပြောပါဗျာ"

"ကျွန်မ မိသားစုကိစ္စပါ"

ဆရာဦးစောထွန်းသည် ပါးစပ်ကလေးအဟောင်းသားနှင့် အံ့သြသင့်ငေး ကြည့်နေရှာသည်၊

"ကျွန်မ အမျိုးသားဆုံးသွားတာ ၃ နှစ်ကျော်ရှိသွားပါပြီ"

"မင်း အလုပ်ထွက်လိုက်တာလဲကြားတယ်၊ မင်းအမျိုးသား ကိုစိန်ဝင်းဆုံး သွားတာလဲကြားပါတယ်၊ အဝေးရောက်နေလို့ လာမမေးနိုင်တာတော့ ခွင့်လွှတ်ပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တိစ္ဆမရှိပါဘူး ကိုစောထွန်းရယ်။ အနေတလဲဝေးတယ်၊ တိုယ့်အလုပ်တွေနဲ့ဆိုတော့သွားဖို့လာဖို့က မလွယ်ပါဘူး"

"ကိုစိန်ဝင်းက ဘာရောဂါနဲ့ဆုံးသွားရှာတာလဲ"

"အမိကကတော့ အရက်ပေါ့ရှင်"

"ခင်ခင်ဦးက မထိန်းနိုင်ဘူးလား"

"ကျောင်းဆရာမတစ်ယောက်အဖို့ တပည့်တစ်ထောင်ကို ထိန်းရတာလွယ်ပါတယ်။ အရက်သောက်တဲ့ လင်တစ်ယောက်ကို ထိန်းဖို့ဆိုတာကတော့ မလွယ်ပါဘူးရှင်။ သူစီးပွားရေးမှာ အောင်မြင်ပါတယ်၊ ငွေတွေအများကြီးရအော ရှာနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်သူချမ်းသာတဲ့ ဒဏ်ကိုမခံနိုင်ဘူး၊ သူ့အပေါင်းအသ တွေနဲ့အရက်သောက်တယ်၊ နောက်သူ့တစ်ယောက်ထဲလည်း သောက်တယ် မနက်ရော ညရောသောက်တယ်၊ နောက်တော့အရက်တွမ်းပြီး တခြားရော တွေဝင်လာလို့ဘဝဆုံးတော့တာပါပဲ"

ခင်ခင်ဦး၏ မျက်လုံးအိမ်များမှ မျက်ရည်တွေစို့လာသည်၊ မျက်ရည် ကလေးတွေ တွဲလွဲခိုလာသည်။ လက်ကိုင်ပုဝါကလေးနှင့်တို့၍သုတ်၍နေရှ သည်၊ ဆရာဦးစောထွန်းမကြည့်ရက်၊ တရုဏာသက်နေမိသည်၊

"ထားပါတော့ ခင်ခင်ဦးရယ်၊ ကိုယ်ဘာကူညီရမယ်ဆိုတာသာပြော တော့"

"ကျွန်မမှာ သားတစ်ယောက်ကျန်ရစ်ပါတယ်၊ သားက အခုဆိုရင် ဆ တန်းတက်ရတော့မယ်၊ သားက ဉာဏ်ကောင်းတယ်၊ ဒါပေမယ့် သား ဒီအတိုင်းထားလို့တော့ ဆယ်တန်းမအောင်နိုင်ဘူး၊ ခေတ်ပညာတတ်လူတေ လူတောင်းတစ်ယောက်မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သူ့အဖိုးအဖွားတွေကလဲ "သားအချစ်ဖြေ အနှစ်" ဆိုသလို ဖူးဖူးမှုတ်ထားကြတယ်၊ ကျွန်မကလဲ ဖတစ်ဆိုးသားကလေ ဆိုတော့ အလိုလိုက်မိတာအမှန်ပါပဲ၊ သားကလေးက ပျက်စီးစပြုလာပြီ ဆရာ"

ခင်ခင်ဦးမျက်ရည်ကလေးတွေစို့လာရပြန်ပြီ၊ လင်မူ အပြီး၊ သား ပွတ်

ဆက်ရပြန်ရှာပြီ၊

"ဒါကြောင့် ကျွန်မသားလေးမောင်ကျော်ခိုင်ဝင်းကို ကိုစောထွန်းဆီ ကျွန်မအပ်ချင်ပါတယ်၊ အပ်ပါရစေ၊ ကိုစောထွန်းရဲ့ အရည်အချင်းနဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်မသိပါတယ်၊ လူငယ်ပြုစုပျိုးထောင်ရေးအတွက် ဆရာတောင်းတစ်ယောက် ဆိုတာ ကျွန်မယုံကြည်ထားပြီးသားပါ"

ဆရာဦးစောထွန်းငြိမ်၍နေသည်၊ အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းပုံရိပ်ဟောင်းတို့က တသီတတန်းကြီးပေါ်နေသည်၊ ခင်ခင်ဦး၏အဖြစ်ကို ကြည့်၍ သနားနေမိသည်၊ အိမ်ရှင်မတစ်ဦး၏ သံယောဇဉ်အပူမီးသဘောကိုလည်း နားလည်လာမိသည်၊ သူ၏သားကလေးအတွက်လည်း အလေးအနက်ထားနေမိသည်၊ တစ်စုံတစ်ခုတော့ တိတိကျကျပြောရတော့မည်ဟုလည်း ဆရာစောဆုံးဖြတ်လိုက်ရသည်၊

"ကလေးက ကိုယ်နဲ့နေနိုင်ပမလား"

"ဒါတော့ ရအောင်ပြောရမှာပေါ့၊ သားက လုံးလုံးကြီးတော့ မပျက်သေးပါဘူး၊ အမေ့စကားကို နားထောင်ပါသေးတယ်"

"တောမြို့တောကျောင်းမှာ နေနိုင်ပါ့မလား ခင်ခင်ဦးရယ်၊ မင်းစဉ်းစားပါဦး၊ ကလေးကို လူရည်နှံ့အောင် လုပ်လိုက်သလိုများဖြစ်နေမလား"

"မဖြစ်ပါဘူး ကိုစောထွန်းရယ်၊ ဒီပတ်ဝန်းကျင်သစ်ကို ကျွန်မ စဉ်းစားပြီး ရွေးလိုက်တာပါ၊ နေပျိုရွှယ်လူး ဒီအရွယ်မှာ တည်ငြိမ်ရိုးသားပြီး အေးချမ်းတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဆရာသမားကောင်းများနဲ့ ရင်အုပ်မကွာနေပြီး ပညာကြိုးစားတာဟာ အကောင်းဆုံးအောင်မြင်မှုရလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မယုံကြည်တယ်"

"တိုယ်ကလဲ လူငယ်ပြုစုပျိုးထောင်ရေးသမားတစ်ယောက်ရဲ့အတွေးအမြင် အယူအဆတွေ မင်းတိုပြောပြရအုံးမယ်"

"ပြောပါ ကိုစောထွန်း"

"ခင်ခင်ဦးရဲ့သား ကိုယ့်ကိုအပ်မယ်ဆိုရင် စည်းကမ်းချက်တွေ တင်းသတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချက်တွေနဲ့တော့ ကတိကဝတ်ပြုကြမှာဖြစ်မယ်"

ခင်ခင်ဦးသည် ဆရာဦးစောထွန်း၏ စကားကြောင့် ငေးမောရှု၍ကြည့်နေသည်၊

"ကလေးစိတ်ပညာအလိုအရ နုပျိုရွယ်လူးသည့်အရွယ်တွေဟာ တက်ကြွတယ်၊ အာရုံခံစားလွယ်တယ်၊ စူးစမ်းချင်တယ်၊ ပျော့ပြောင်းတဲ့ ဖယောင်းတာလမှာ ပုံစံကောင်းကောင်းသွင်းနိုင်ဖို့လိုတယ်၊ ဆရာရဲ့ ရင်ခွင်ဟာ မိဘရဲ့ ရင်ခွင်နဲ့တော့မတူဘူး၊ စေတနာ၊ မေတ္တာစူးဆောက်နဲ့ ဘဝကို ထုဆစ်ပေးရမှာပဲ၊ ဒီတော့ ခင်ခင်ဦးက တကယ်အပ်နိုင်ရဲ့လား"

"ရပါတယ် ကိုစောထွန်းရယ်"

"ကောင်းပြီလေ၊ ကိုယ်စည်းကမ်းချက်တွေ သတ်မှတ်ထားမယ်၊ မင်းလိုက်နိုင်မလိုက်နိုင်တော့ စဉ်းစားပါဦး၊ ပထမဆုံး ပြောချင်တာဟာ မောင်ကျော်ခိုင်ဝင်းကို တာလတစ်ခု၊ နောက်ဆုံးဆယ်တန်းအောင်သည်အထိ ကိုယ့်ဆီမှာလုံးလုံးအပ်ထားရမယ်၊ သည်ကာလအတွင်းမှာ ခင်ခင်ဦးလာတွေ့ခွင့်မရှိဘူး၊ သားရဲ့စားဝတ်နေရေးစရိတ်၊ ပညာသင်စရိတ်မင်းထောက်ပံ့စရာမလိုဘူး၊ ကိုယ်တာဝန်ယူမယ်၊ သူဌေးသားတစ်ယောက်မဟုတ်ပေမယ့် ကျောင်းဆရာတစ်ယောက်က ပညာဒါနပြုဖို့တော့ တတ်နိုင်ပါတယ်၊ မင်းဆန္ဒကိုလဲပြောပါဦး"

"ခင်ခင်ဦးသည် အတန်ငယ်စဉ်းစားပြီးမှသားအတွက်လဲ ထောက်ပံ့ချင်တယ်၊ ကိုစောထွန်းအတွက်လဲထောက်ပံ့ချင်တယ်၊ တစ်ခါတရံလာတွေ့ချင်တယ်"

"ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး၊ တကယ်ဖြစ်ချင်ရင်တကယ်လုပ်ရမှာပဲ၊ ဘုရင့်နောင်ဖောင်ဖျက်၊ အပြတ်လုပ်မှရမယ်"

ခင်ခင်ဦး၏မျက်နှာကလေးက အနည်းငယ်ညှိုးသွားသည်၊

"သားဇောသမီးဇောကအများကြီးမောပါတယ်ဆရာရယ်"

"ဟုတ်တယ်၊ တပည့်တစ်ယောက်အောင်မြင်ပျိုးထောင်ဖို့ဆိုတာလဲ

တ်မောလှမော မနည်းကြိုးစားရပါတယ်ဗျာ၊ တစ်ခုတော့ မှာလိုက်မယ် ကျောင်းဆရာရဲ့မေတ္တာရင်ခွင်မှာ ကလေးပျော်စေရမယ်၊ ပညာတော်စေရမယ်၊ အောင်နိုင်စေရမယ်"

ဆရာဦးစောထွန်းနှင့်ခင်ခင်ဦးသည်တစ်ဦးကိုတစ်ဦးလေးနက်တည်ငြိမ်သော အေးချမ်းသောမေတ္တာအကြည့်ဖြင့်ကြည့်နေမိကြသည်၊

ထနောင်းပင်ထက်ကချိုးငှက်သည် ကူနေဆဲ၊ စပယ်ရုံများဆီက စပယ်ပန်းနံ့တသင်းပျံ့နေဆဲ၊

*** *** ***

"မိဘဆရာ ၊ စကားနာ၍
ကျမ်းစာသိမြင် ၊ တတ်အောင်သင်လော့
ပေါ်လွင်မပြု ၊ ကောင်းရာထုလျှက်
ကောင်းမှုမြွတ်နိုး ၊ ကောင်းအောင်ကြိုး၍
ကောင်းကျိုးကိုယ်၌တည်စေမင်း၊"

ကျော်ခိုင်ဝင်းက သွက်လက်ချက်ချာသော လူရည်သန့်လေးဖြစ်သည်၊ အေးတူသားမို့ ချောသည်ထင်၏၊ ဖတစ်ဆိုးသားကလေးဖြစ်၍လည်း သနားရာကောင်းသည်၊ လပတ်စာမေးပွဲအမှတ်တွေကိုကြည့်လိုက်သောအခါလည်း အားရဖွယ်ကောင်းသည်၊ဉာဏ်ရည်ကလည်းကောင်းသည်၊ ဆရာဆရာမများ၏ ပြောစကားအရ အတန်းထဲမှာငြိမ်သည်၊ စည်းကမ်းရှိသည်ဟုဆိုသည်၊ ကြိုးစားမှုရှိသည်ဟုသိရသည်၊ ကျောင်းသားတစ်ယောက်အတွက်လိုအပ်သည့်အခြေခံကောင်းများရှိနေ၍ ဆရာဦးစောထွန်းဝမ်းသာရသည်၊

ကျော်ခိုင်ဝင်းသည် နေ့ခင်းမှာကျောင်းတတ်ရ၏၊ ညမှာ [illegible] ဆောင်သင်တန်းတက်၍စာကျက်ဝိုင်းဝင်ရသည်၊ အိမ် [illegible] အကူအိပ်၍ ဆရာ့ဝေယျာဝစ္စဆောင်ရွက်ရသည်၊ [illegible] ဆရာကြီးကသင်ပေးသေးသည်၊ ညစဉ်စာ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စကားပြောရသည်၊ ဆုံးမသွန်သင်ရသည်၊

"ကျော်ခိုင်ဝင်း . . . ဆရာပေးထားတဲ့လောကသာရဆုံးမစာကဗျာ တလေးရပြီလား"

"ရပါပြီ ဆရာကြီး"

"ဆိုစမ်းကွာ"

ကျော်ခိုင်ဝင်းက ဆုံးမစာကဗျာကလေးကို ရွတ်ပြသည်၊

"မိဘနဲ့ဆရာသမားဆိုတာဘုရားနဲ့နှိုင်းတစ်ဂိုဏ်းထဲပြတဲ့ ကျေးဇူးရှင်တွေ တွ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ဦးမတကျူးတဲ့ ကျေးဇူးတော်ရှင်လို့ စာဆိုရှိတယ်၊ မင်းအဖေ ဦးစိန်ဝင်းဆိုရင် မင်းကိုသိပ်ချစ်ရှာတာ၊ သားလေးကိုမြေတောင်မြှောက်မယ်ဆို အားခဲရင်း ကွယ်လွန်သွားရှာတာ၊ မင်းအမေဆိုရင်လဲ သားကလေးကို ပညာ တတ်တစ်ယောက်ဖြစ်စေချင်လွန်းလို့ စာတောပေတောဆရာသမားတွေဆီပို့ထား ရှာတာ၊ ဆရာသမားဆိုတာလဲ ပြဟ္မာစိုရ်တရားတွေနဲ့ တပည့်သားမြေးများ အပေါ် သံယောဇဉ်ကြီးတတ်ကြတာပါပဲ၊ မိဘနဲ့ထပ်တူထပ်မျှပါ၊ အဲဒီဆရာ သမားမိဘတို့ရဲ့ ဆုံးမသွန်သင်တဲ့စကားကို မင်းတသွေမတိမ်းနားထောင်ရမယ်၊ ဒါမှလဲ အန္တရာယ်ကင်းမယ်၊ ဘေးရှင်းမယ်၊ ဘဝမှာတိုးတက်အောင်မြင်မယ်၊

ကျော်ခိုင်ဝင်းသည် ဆရာကြီးဦးစောထွန်း၏ စကားတိုစူးစိုက်၍ နား ထောင်နေရှာသည်၊

အနေကြာလာတော့လည်း ဆရာ၏ ယုယကြင်နာမှုနှင့် မေတ္တာတရား တို့ က သူ့ကိုရစ်ထွေးထားနိုင်ပြီဖြစ်သည်၊

"လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်းခြောက်ရာလောက်က ပညာရေး လမ်းညွှန်ကဗျာ တလေးလို့လဲဆိုနိုင်တယ်ကွ၊ စာသင်သားတစ်ဦးဟာ မိဘဆရာသမားတို့ရဲ့ အဆုံးအမမေတ္တာရိပ်အောက်မှာ စာပေကျမ်းဂန်တို့ကို တတ်ပွန်အောင်သင်ရ၏ အသိအမြင်အတွေးတွေနဲ့ ပညာရေးကိုအာရုံစိုက်ပါ၊ ပညာထိုထိုကို ထုံးလိုချေ ရေလိုနှောက်နိုင်အောင် လေ့ကျက်ပါလို့ဆိုတယ်"

ညဦးနက်လေ ပတ်ဝန်းကျင်က တိတ်ဆိတ်လေ၊ ဆရာဦးစောထွန်းတို့ ဆရာတပည့်နှစ်ဦးက စကားပြောလို့ကောင်းလေ၊ သင်ကြားဆုံးမလို့ကောင်းလေ ဖြစ်သည်၊

"သိပ်ပြီး ခေတ်ရှေ့ပြေးတဲ့ ခေတ်ကြိုဆုံးမစာကဗျာတလေးကွ၊ ကဗျာ ထဲမှာပေါ်လွင်မပြု၊ ကောင်းရာထုလျှက် ဆိုခဲ့စကားဟာ သိပ်အဓိပ္ပာယ် ရှိတယ်၊ ပေါ်လွင်မပြုဆိုတာက ပေါ်လွင်ခြင်း၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းလော်လီခြင်း၊ပေါ့တန်ခြင်း လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်၊ ခေတ်အလိုက်ပေါ်လာတဲ့ အာရုံခံစားမှုတွေ၊ ပေါ်ပင်တွေ က များတယ်၊ အိမ်တံခါးတွေဖွင့်ထားရင်ပြင်ပက လေစိမ်းတွေဝင်လာတယ်၊ နေရောင်၊လရောင်၊ကြယ်ရောင်တွေလဲ ဝင်လာတတ်တယ်၊ လေနဲ့အတူနံ့သာ တွေ၊ ပန်းရနံ့တွေအညီနံ့၊အပုပ်နံ့တွေလဲပါလာတတ်တာပေါ့၊ လူငယ်တစ်ဦးအဖို့ နေရောင်လရောင်နဲ့ပန်းရနံ့တွေကိုယူပြီး၊ မကောင်းတဲ့ရနံ့တွေကိုတော့ တာကွယ် နိုင်၊ ပယ်နိုင်ရမှာပေါ့၊ မင်းတို့လူငယ်တွေ အရက်သောက်၊ လောင်းကစား၊ စီးကရက်၊ ဆေးပြားဆိုတာတွေကို ရှောင်ကြဉ်နိုင်ကြရမယ်၊ ပေါ်လွင်မပြု၊ ကောင်းရာထု ဆိုတဲ့အတိုင်း ခေတ်ရဲ့တိုးတက်တဲ့ပညာရပ်တွေကိုတော့ ဆည်း ပူးနိုင်ကြရမယ်၊ ခေတ်မီအားကစားတွေ၊ နည်းပညာတွေယူရမယ်၊ ကွန်ပျူတာ၊ အင်တာနက်၊အနုမြူစွမ်းအား၊ လေယာဉ်မောင်း၊ သင်္ဘောမောင်း၊ အတတ်တွေကို လည်း ဆည်းပူးသင်ယူကြရမှာပဲ၊ မောင်ကျော်ခိုင်ဝင်း သဘော ပေါက်ရဲ့လား"

တပည့်ငယ်သည် ခေါင်းကလေးငုံ၍ အလေးအနက်ထားနားထောင် နေရင်းမှ . . . .

"သဘောပေါက်ပါတယ်ဆရာကြီး"

"အချုပ်ကတော့ကွာ ကောင်းမှုမြတ်နိုး၊ ကောင်းအောင်ကြိုး၍၊ ကောင်းကျိုး ဘိုယ်၌တည်စေမင်းတဲ့၊ မကောင်းမှုကိုရှောင်၊ ကောင်းမှုကိုဆောင်ပြီး ကောင်းကျိုး ဘိုယ်၌တည်အောင်ကြိုးစားအားထုတ်ဖို့ပါပဲ"

တစ်ခါတရံဆရာတပည့် ညဦးနက်အောင်စကားပြောကြသည်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျော်ခိုင်ဝင်း၏အသိနှင့်ယှဉ်သော လိမ္မာယဉ်ကျေးမှု တိုးတက်လာသည်ကို မြင်ရသဖြင့် ဆရာကြီးဦးစောထွန်းအားရကျေနပ်မိသည်။ နေ့ကိုရက်စား၊ ရက်ကိုလစား၍ အချိန်တွေကြာသောအခါ ဆရာတပည့်မှာ ပို၍ရင်းနှီးလာသည်။

"ပထမအစမ်းမှာ ဟိုဘက်ရွာကလာတက်တဲ့ မောင်မိုးထွန်းက ပထမရတယ်နော်၊ မင်းကဒုတိယ၊ မင်းနောက်က မစပယ်က တတိယ၊ မစပယ်က ဝိရိယကောင်းတယ်ကွ၊ မင်းကိုကျော်တက်သွားလိမ့်မယ်နော်၊ ဖိကြိုးစားလိုက်အုံး"

"စိတ်ချပါဆရာကြီး၊ ဒုတိယအစမ်းမှာ ကျွန်တော်ပထမရစေရပါမယ်"

"အေး တောင်းတယ်ကွာ၊ မရှင်းတာ၊ မလိုက်နိုင်တာရှိရင် ဘာသာပြဆရာတွေကိုမေးကွ၊ မရှက်နဲ့မကြောက်နဲ့၊ ဆရာကြီးလဲမှာထားပါတယ်၊ ပညာသင်တယ်ဆိုရာမှာ အင်းဝခေတ်ဆရာတော်ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရဆုံးမတဲ့အတိုင်း သုစိပုဘာ၊ဝိလိသိခါ၊ အက္ခရာစွဲသုံး၊ ဤရှစ်လုံးကို၊ သိကုံးပန်းသွင်၊ နေ့တိုင်းဆင်ရမှာပဲ၊ ကြားနာရမယ်၊ ကြံစည်ရမယ်၊ မေးမြန်းရမယ်၊ ပြောဆိုရမယ်၊ စူးစမ်းရမယ်၊ ရေးသားရမယ်၊ ကျင့်ဆောင်ရမယ်၊ နှုတ်ငုံဆောင်သင့်တာဆောင်ရမယ်၊ ဒီရှစ်ချက်နဲ့အညီကြိုးစားရင် မင်းမုချအောင်ပွဲခံရမှာပါပဲ"

စာမေးပွဲကြီးနီးလာလေ ကလေးကကြိုးစားလေဖြစ်သည်။ အနည်းငယ်ပိန်သွားသလိုပင်ရှိ၏။ သို့သော်စိုးရိမ်စရာမရှိပါ။ သူ့အမေခင်ခင်ဦးကလည်း ဆရာဦးစောထွန်း၏ စကားကိုနားထောင်ပါ၏၊ တစ်ခေါက်မှမလာ၊အဝေးတာသာ မေတ္တာပို့နေရှာရော့မည်။

ဆရာကြီးဦးစောထွန်းက ကျောင်းကိုလည်း ဂရုစိုက်သည်၊ သူ့တပည့်ကျော်မောင်ကျော်ခိုင်ဝင်းကိုလည်း ဂရုစိုက်သည်။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့များ ဆိုလျှင် သူကိုယ်တိုင် အင်္ဂလိပ်စာနှင့်မြန်မာစာသင်ပေးသေးသည်၊ ကျောင်းတစ်ကျောင်း၏ တိုးတက်အောင်မြင်မှုသည် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး၏ စေတနာ မေတ္တာနှင့်ဖွဲ့၊ လုံ့လ၊ ဝိရိယအပေါ်များစွာတည်သည်။ လက်ထောက်ဝိုင်းတော်

သားဆရာ၊ဆရာမများ၏ ညီညွတ်မှု၊ နိုးကြားတက်ကြွစွာ သင်ကြားမှုများကအားကိုဖြစ်စေသည်၊ ဆရာ၊ဆရာမတို့၏ ကြိုးစားအားထုတ်မှုက ကျောင်းသားကျောင်းသူတို့၏ လိမ္မာယဉ်ကျေးမှု၊ စည်းကမ်းရှိမှု၊ စာပေပညာကြိုးစားမှုအားကို ဖြစ်စေသည်။

သူတို့မြို့၊ သူတို့ရွာ၊ သူတို့ကျောင်းတလေးသည် ယခုနှစ်လည်း အောင်ချက်မြင့်မားနေဦးမည်ဟု သူတို့အားလုံးယုံကြည်ထားကြသည်။

♦♦♦ ♦♦♦ ♦♦♦

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၇)

"ရှစ်ခွင်တိုင်း ၊ မှုန်မှိုင်းတဲ့ပတ်လည်
သဇင်ကြွင်းငယ်နှင့် ၊ အင်ကြင်းသန္တာညွန့်ငယ်တို့
ဖူးကွန့်ကိုတ်စီ၊
ဘမရာရွှေပိတုန်းငယ်တို့၊ ချွေသုံးကြဝတ်ရည်
ညွတ်ကြည်ဘွယ့်ဖော်ကွဲ
ယင်းသည့်နေ့ဆိုင် ၊ ရသေ့သူတော်တိုင်မှ
ဉာဏ်မခိုင် ဈာန်ယိုင်လျှောရတယ်
ကျော၍ သာမြ"

(ဦးကြင်ဥ)

ရာသီကြက်ဆောင်း၊ တပေါင်းမူးမူး၊ မင်းလွင်ဦးရာသီသို့တိုင်ခဲ့ပြီ . . . .
. . . . . .

နှစ်ဆုံးစာမေးပွဲကြီးဖြေကြရတော့မည့် ကျောင်းသူကျောင်းသားတို့ ရင်လှိုက်ဖိုမော၊ ဖောချွေးပြန်ရသောအချိန်၊ စာမေးပွဲဆိုသော အသိက သူတို့စိတ်ကို နှိုးဆွ၍လှုပ်ရှားနေစေသည်၊ ညလယ်အိပ်မက်ထဲမှာ စာမေးပွဲကြီးတရောတ် လာတတ်သေး၏ ထမင်းလုံးတစ္ဆေခြောက်သလို အိပ်မက်ထဲမှာ စာမေးပွဲ[illegible]သည် တအအမော၊ ကိုယ်မပိုင်မနိုင်သေးသော အသာ[illegible] မောနေရသည်၊ နံနက်စောစောကျောင်းတော်[illegible] ကြိမ်နှင့်ရိုက်၍နှိုးသလိုအိပ်ချင်မူးတူးနှင့်လူးလဲထကြ[illegible] မျက်နှာသစ်၍ ညကကျက်သတ်စာတွေကို ထထွက်[illegible] ရွတ်ရကျက်ရပြန်သည်၊ ပုရွက်ဆိတ်ကလေးများလိုသူတ[illegible] ခတ်အလုပ်များနေကြ၊ ဆရာများကလည်း စိတ်မဖြောင့်၊ မိမိတို့သင်ကြားပေးလိုက်သော တပည့်လေးများဖြေမှဖြေနိုင်ပါမည်လားဟု စိတ်စော၍ စိတ်သောကရနေကြသည်၊

မိုးဦးနှမ်းလျှင်ခင်းကိုကြည့်၍၊ မှန်းချက်နှင့်နှမ်းထွက်ကိုက်ပါလေမည်လားဟု ရင်မောနေရသော တောင်သူကြီးများကဲ့သို့ဖြစ်နေကြရှာသည်၊ ဝါရင့်ဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်သော ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးဦးစောထွန်းကမူ ဧွဦးသဘာဝ ပညာရိပ်မြုံအလှကလေးကိုကြည့်၍ ပြုံးနေသည်၊ သူ့ကျောင်းကအောင်ချက် အကောင်းဆုံးဖြစ်မည်ကို အပိုင်တွက်ထားပြီး၍ သူကတော့၊ စိတ်အေးနေသည်၊

ကျော့ခိုင်ဝင်းသည် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားနေ၏၊ ဒုတိယအစမ်းမှာ သူပထမ ရခဲ့သဖြင့် မိုးထွန်းက မခံချင် . . . .

"ဖိုင်နယ်မှာတော့ သိကြသေးတာပေါ့ကွာ" ဟု ကြိမ်းသည် (တတိယ) ရသော မစပယ်ကမူ . . . . . .

"တပေါင်းကျရင်အကြောင်းသိကြသေးတာပေါ့၊ မုံရွာသား၊ မောကြည့်နေ ရစ်ခဲ့ရစေမယ်" ဟု နှုတ်သီးကောင်းလျှာပါးကြုံးဝါးလိုက်သည်၊

"ကြည့်ထားကွ၊ ဂုဏ်ထူးတွေ တသီကြီးနဲ့အောင်အောင်ကြိုးစားမြယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တုံ့ကျော်ခိုင်ဝင်းကလည်း ချေပလိုက်သည်၊

ကျော်ခိုင်ဝင်းသည် ဆရာကြီး၏အတူနေတပည့်ဖြစ်သော်လည်း ပလွှား ခြင်း၊ ဝင့်ထယ်ခြင်းမရှိ၊ အများနှင့်တစ်သားတည်းဆက်ဆံတတ်လာပြီ ဖြစ်သည်။ သူ့အမေဆင်လိုက်သော ဆွဲကြိုးကိုပင်မဝတ်၊ သူ့ဖေါ်လေး ဒေါ်ခင်မြတ်ဆွေထံ အပ်ထားလိုက်သည်။ သူ့ဆရာကြီးဦးစောထွန်းနေသလို ရိုးရိုးအေးအေးပင်နေ တတ်လာပြီ၊ ဆရာ့အပေါ်ဝတ္တရားကလည်းကျေသည်၊ ဆရာ့ဝေယျာဝစ္စမလစ် ဟင်းရအောင်ဆောင်ရွက်သည်၊ ဆရာတပည့်နှစ်ဦးမှာ ပုလဲနံပသင့်၍ နေပြီ ပြီ၊

ဆရာဦးစောထွန်းမှာလည်း သူ့တပည့်ကျော်ကို အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့် တွေ့နပ်နေသည်၊ သူ၏ကြိုးစားမှုကိုလည်း အလွန်အားရနေသည်၊ အခြေ ညဏ်ရည်ညဏ်သွေးနှင့်ဗီဇကောင်းသောလူငယ်တစ်ယောက်ကို စနစ်တကျ သင်ကြားမှုနှင့်အခြေအနေကောင်းကို ဖန်တီးပေးလျှင် ဖြစ်မြောက်အောင်မြင် သည် ဟူသောအဆိုကို သတ်သေထပ်၍ပြနိုင်ပြန်ပြီ ဖြစ်သည်၊ ဇီဇင်ဘာလ တုန်ကတည်းက ကျော်ခိုင်ဝင်းသည် သင်ရိုးတုန်အောင်စာကြေပြီး ဖြစ်နေသည် ကို ဆရာကြီးဦးစောထွန်းသိနေသည်၊ ဇန်နဝါရီလဆန်းသောအခါ အကျဉ်း ချုပ်မှတ်စုတိုကလေးတွေကိုကြည့်နေပြီ၊ ကျက်နေပြီဖြစ်သည်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ တွင် ကျော်ခိုင်ဝင်းသည် လွန်ခဲ့ပြီးသော နှစ်များကမေးခွန်းဟောင်းများကို ပြန် ဖြေနေသည်၊ ကျက်ပြီးသမျှကိုလည်း ပြန်ရေးချနေသည်၊ သူ့အမှတ်ကောင်း ရမည့် နိမိတ်လက္ခဏာများဖြစ်သည်ကို ဆရာစောအမှတ်ပြုမိသည်၊

တက္ကသိုလ်ဝင်စာမေးပွဲကြီးကတဖြည်းဖြည်းနီးလာပြီ၊ ဆရာစောကျောင်း တာတော့ ဥမတွဲ၊ သိုက်မပျက်ဆက်လက်ကြိုးပမ်းနေကြဆဲဖြစ်သည်၊ စာကျက် ဝိုင်း၊ စာပြန်ဝိုင်းတွေ၊ ဆွေးနွေးဝိုင်းတွေနှင့် လှိုင်နေဆဲဖြစ်သည်၊

စာမေးပွဲမဖြေရမီ အကြိုတစ်ရက်ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးက ဩဝါဒပေး သည်၊

"စာမေးပွဲရက်များအတွင်း ကျန်းမာရေးကို အထူးဂရုစိုက်၊ စိတ်ကို ကြည် ကြည်လင်လင်ထား၊ ဦးနှောက်အေးအေးထား၊ ရပြီးသားစာတွေကို တစိမ့်စိမ့် ပြန်စဉ်းစား၊ စာမေးပွဲဖြေမည့်နေ့မှာ ကျောင်းဝတ်စုံကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဝတ်၊ စာမေးပွဲခန်းကို နာရီဝက်ကြိုရောက်ပါစေ အဖြေလွှာကိုသေသေချာချာကြည့်၊ မျဉ်းတွေသပ်သပ်ရပ်ရပ်တားတား၊ မေးခွန်းလွှာရောက်လာရင် စိတ်ပူပြီး ပျာ မသွားနဲ့၊ သေသေချာချာဖတ်၊ ကျောဘက်မှာမေးခွန်းရှိမရှိကြည့်၊ အဖြေလွှာ မှာ ခုံနံပါတ်ထိုး၊ အကြိုက်ဆုံး၊ အပိုင်ဆုံးအပုဒ်ကိုစပြီးဖြေ၊ တကျနနဖြေ၊ မေးသမျှပုဒ်ကို စေ့အောင်ဖြေ၊ ပြီးရင်ပြန်စစ်၊ သေသေချာချာစစ်၊ စာမေးပွဲအချိန် ပြည့်မှထွက်"

ဆရာကြီးဦးစောထွန်းက သူ့တပြည့်တွေကို တိတိကျကျမှာနေသည်၊ တပည့်များကလည်း ငြိမ်၍နားထောင်နေကြသည်၊

"စာမေးပွဲဆိုတာသန့်သန့်ရှင်းရှင်း၊ စိတ်ဓာတ်လုံလုံခြုံခြုံ၊ ခိုင်ခိုင်မာမာနဲ့ ဖြေရတယ်၊ ကူးချဖို့ ခိုးချဖို့ စိတ်မကူးပါနဲ့၊ အဲဒါလူညံ့တို့ရဲ့အလုပ်ဖြစ်တယ်၊ ကြိုးစားကျက်မှတ်ပြီးဖြေတာက အောင်ဖို့သေချာတယ်၊ ခိုးချတယ်ဆိုတာက မသေချာမရေရာတဲ့ နိမ့်ကျတဲ့အလုပ်၊ ခိုးချပြီးတြွတ်တန်းဆန် ဖိုးတိုးသလို အောင်သွားတယ်ထားဦးတော့၊ ငါသူခိုးဆိုတဲ့ ဇာတ်ရာအမှတ်အသားကြီးက နှလုံး သားမှာ စွဲသွားပြီ၊ ဘဝမှာတကယ် အောင်မြင်တဲ့ လူမဖြစ်နိုင်တော့ဘူး၊ ဒါကြောင့် တပည့်တို့ရိုးရိုးသားသားနဲ့ ကြိုးကြိုးစားစားဖြေကြ၊ ကေန်မလွဲအောင် ပွဲခံရမှာဖြစ်တယ်"

ဆရာကြီး၏ လမ်းညွှန်ဆုံးမစကားကြောင့် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများ အားတက်လာသည်၊

စာမေးပွဲဖြေသောရက်များတွင် ကျော်ခိုင်ဝင်း၏အမေဒေါ်ခင်ခင်ဦးသည် သူ့သား၏အခြေအနေကို တစေ့တစောင်းလာ၍၊ ကြည့်ကောင်း ကြည့်မည်ဟု ဆရာဦးစောထွန်းထင်မိသည်၊ သူ့ညီမဆရာမခင်မြတ်ဆွေက စာမေးပွဲရက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွင်း ကျော်ခိုင်ဝင်းနှင့်ဆရာကြီးစားဖို့ ကိတ်မုန့်တွေနှင့်ဟောလစ်ဘူးများ လာပို့သည်ကို ထောက်၍ဆရာကြီးဦးစောထွန်းက ကျော်ခိုင်ဝင်း၏အမေခင်ခင်ဦး ရောက်နေပြီဟု ရိပ်စားမိပါသည်။ သို့သော် သူစာမေးပွဲကိစ္စတွေနှင့် အလုပ်များနေ၍မလေ့လာမိပါ။ မည်သို့ပင်ရှိစေ ပန်းတိုင်ရောက်လုနီးပြီဖြစ်၍ စာနာ စိတ်ဖြင့်ခွင့်လွှတ်ပါသည်။ ဒေါ်ခင်ခင်ဦးနှင့်တော့ မျက်နှာချင်းမဆိုင်မိ။ အရိပ် အရောင်ဝင်မတွေ့လိုက်မိ။

နွေဦး လေးရှူးအနေ့တွင် သစ်ရွက်ကလေးများ လှုပ်သကဲ့သို့စာမေးပွဲ ဖြေကြမည့်ကျောင်းသားကျောင်းသူကလေးတို့ စိတ်လှုပ်ရှားကြရရှာသည်။ ဆရာနှင့် မိဘတို့၏ တယုတယအားပေးမှုကြောင့် တည်ငြိမ်လေးနက်လာသည်။ အင်အားဖြစ်လာကြသည်။

မောင်ကျော်ခိုင်ဝင်းသည် မြန်မာစာဖြေသည့်နေ့က အကောင်းဆုံးဖြေနိုင် ပုံရသည်။ စာမေးပွဲခန်းကအထွက် မြူးမြူးကြွကြွရွှင်လန်းနေသည်။ မြန်မာစာ ဆရာမက စစ်မေးကြည့်တော့ သူအားလုံးကောင်းကောင်းဖြေနိုင်သည်။ မြန်မာစာဆရာမ၏အပြုံးကပို၍ကြည်လင်နေသည်။ မြန်မာစာဂုဏ်ထူးထွက်ဖို့ တ သေချာနေပြီ။ အင်္ဂလိပ်စာကို မဲတင်းရပြန်၏။ ညက ညဉ့်နက်အထော် ကလေးနက်အောင်သူစာကျက်သည်။ နှုတ်ဖျားကလည်း ပိတုန်းပျံဝဲသံလို ခပ်အုပ်အုပ်ကလေးရွတ်နေသည်။ အင်္ဂလိပ်စာဖြေပြီးသောအခါ စာမေးပွဲခန်း အတွင်းမှ ရင်ကော့၍ထွက်လာသည်။ အင်္ဂလိပ်စာဆရာက လက်ဖွေ့ပွဲစင်မြင့် ပေါ်မှာလို သူ၏ညာလက်ရုံးကို မြှောက်၍ဂုဏ်ထူးတစ်ဘာသာထွက်ပြန်ပြီဟု ကြေညာလိုက်သည်။ နောက်ဘာသာတွေအတွက်လည်း ကျော်ခိုင်ဝင်းက အသင့် ပြင်ထားပြီးဖြစ်သည်။ ခြောက်ဘာသာဂုဏ်ထူးထွက်ဖို့ ကျော်ခိုင်ဝင်းသေချာ နေပြီ။ စာမေးပွဲဘာသာစုံဖြေပြီးသည့်နေ့မှာ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးဦးစောထွန်း က နေ့လည်စာထမင်းကောင်းကောင်း၊ ဟင်းကောင်းကောင်းကျွေးသည်။ ကလေးတို့ပျော်နေကြသည်။ သူငယ်ချင်းများနှင့် ကျောင်းတော်ကို နောက်ဆုံး

နှုတ်ဆက်ရတော့မည်ဖြစ်၍ တစ်ဦးချင်း၏ ရင်မှာ အလွမ်းဝေဒနာကလေးတွေတော့ သည်။ သူတို့ဦးခေါင်းပေါ်က စာမေးပွဲဆိုသော ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးကျသွားသည် တစ်ကြောင်း၊ မိဘရပ်ထံပြန်၍ မိဘရင်ခွင်မှာ ခိုဝင်ရမည်ဖြစ်သည်က တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် သူတို့ပျော်ကြပါသည်။

သူငယ်ချင်းတွေ အားလုံးပြန်သွားသောအခါ ကျော်ခိုင်ဝင်းခမြာ ဆရာကြီး စောထွန်း၏ခြေရင်းမှာ ငုတ်တုတ်. . . . . . .

"မင်းအိမ်ပြန်ချင်ပြီလား"

"မပြန်ချင်ပါဘူးဆရာ၊ ကျောင်းပိတ်ရက်တစ်နွေလုံး၊ ဆရာကြီးနဲ့အတူ နေပါ"

ဆရာဦးစောထွန်းသည် သူ့တပည့်ကိုကြည့်၍ သနားနေမိ၏။ ဆရာမလေး မြတ်ဆွေသူတို့ဆီသို့ရောက်လာသည်။ အတန်းတင်စာမေးပွဲတွေ အားလုံး သွားပြီဖြစ်၍ သူတို့လို ရပ်ဝေးဆရာမလေးများ အမေအိမ်ပြန်ကြဖို့ ပြင်ဆင် ကြသည်။ တပည့်များ ဖြေနိုင်လျှင် သူတို့ပျော်၏။ တပည့်များ အောင်တော့ မှ သူတို့ဝမ်းသာမြဖြစ်သည်။

"ကျော်ခိုင်ဝင်း . . . အမေတို့ဆီပြန်လိုက်မလား၊ ငါမနက်ဖြန်ပြန်တော့ မယ်"

"မလိုက်သေးပါဘူး ဒေါ်လေးရာ၊ ဆရာကြီးတစ်ယောက်ထဲ ထားမပစ်ခဲ့ ပါဘူး"

"အေး ငါဘဲ သူ့ကို ရန်ကုန်အထိခေါ်သွားမယ်လို့ စီစဉ်ထားတယ်။ ပွဲအဖြေလွှာတွေ သွားပို့ဖို့ ရန်ကုန်ဆင်းမယ်"

"ဟုတ်တာပေါ့လေ. . ဆရာတော်ကြီးကြွတော့ ကပ္ပိယတပည့်လဲပါရမှာ သူ့တပည့်ကျော်ကိုသာခေါ်သွားတာ။ ကျွန်မတို့တော့ တစ်ခါမှ မလိုက်ရ ပါင်"

"ဆရာမလေးခင်မြတ်ဆွေက သူ့ဆရာကြီးအား ခပ်ငေါ့ငေါ့ကလေး ပြော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်သည်”

“တောင်ကျောင်းက ဆရာမတွေမခေါ်ဘူးဟေ့၊ သူက မြို့ကြီးမှာနေရ

ဆေးတက္ကသိုလ်ကျောင်းသားမို့ ခေါ်တာကွ”

သူ့ဆရာကြီး၏ စကားကြောင့်ဆရာမခင်မြတ်ဆွေက သူ့တူတော်

အား မဲ့ရွဲ့၍ ပြလိုက်သည်။ ပြီးမှ . . . . . .

“မင်းအမေဆီ ဘာမှာလိုက်အုံးမလဲ”

“ဘာမှ မမှာပါဘူး ဒေါ်လေးရာ၊ အောင်စာရင်းတွေထွက်မှ ပြန်ခဲ

ခြောက်ဘာသာဂုဏ်ထူးရအောင်ပွဲနှင့်အတူ အမေ့ဆီကိုပြန်လာခဲ့မယ်လို့

လိုက်ပါ”

ကျော်ခိုင်ဝင်းက ရယ်ရင်း မောရင်းအားရပါးရ ပြောသည်။သူ့ဒေါ်

ခင်မြတ်ဆွေတလည်း သဘောကျ၍နေသည်၊ ဆရာကြီးဦးစောထွန်းက

တုံ့ဆိုင်းသောင်ဖြစ်နေ၏၊ နောက်တစ်နေ့တွင် အဖြေလွှာသေတ္တာကြီးများနှင့်

အခြားဆရာနှစ်ဦးဝါ မီးရထားဖြင့် ရန်ကုန်စာစစ်မင်းကြီးရုံးသို့ ဆင်းခဲ့ကြသ

ရထားပေါ်တွင် လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်ဆရာ၊ ဆရာမတွေကျောင်းနေဘက် သူ

ချင်းတွေနှင့် တွေ့သည်၊ ကျောင်းနေဘက်ဆရာမကြီးဒေါ်ထားရီနှင့်

သူတကျောင်းတုန်းတတည်းက ဗလဖွာအာကျယ်၊ ဦးစောထွန်းဆိုလျှင်

ငယ်နိုင်၊

“ဟဲ့ စောထွန်းရဲ့ နင့်သားကလေးလား၊ ကြီးလှပါပေ့ ပဲ၊”

ဦးစောထွန်းသည် ရင်ထဲမှာထိတ်သွား၏၊ မျက်စိတွေပြာဝေသွ

ဒေါ်ထားရီထင်မြင်ရာ လျှောက်ပြောတော့မည်ကို စိုး၍ ကပျာကရာနှုတ်

စကားဆိုလိုက်ရသည်၊

“မဟုတ်ပါဘူး၊ အဲဒါခင်ခင်ဦးရဲ့သား၊ ခင်ခင်ဦးမုံရွာက စက်ပိုင်တိုစ်

နဲ့ လက်ထပ်တာလေ၊ နင့်ဆီဖိတ်စာမရဘူးလား”

“မသိပေါင်ကွယ်၊ အခု ခင်ခင်ဦးက ဘယ်မှာလဲ၊ သားလေးက ခင်

...လို့ ချောသကွဲ့”

“ခင်ခင်ဦး အလုပ်ထွက်လိုက်ပြီ၊ မုံရွာမှာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေလုပ်

...တယ်၊ သူ့သားက ကျွန်တော်ကျောင်းမှာ ထားလို့ တပည့်ရင်းဖြစ်နေတယ်”

ဒေါ်ထားရီသည် တည့်တည့်ပြောမှ သဘောပေါက်သွားဟန်ရှိ၏၊ ထွေရာ

...လေးပါးအခြားစကားတွေပြောနေခဲ့ကြသည်၊ နံနက်လင်းတော့ စာမေးပွဲဆိုင်ရာ

...ပ်ငန်းစဉ်များ ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် ဆရာတပည့်ရန်ကုန်မှာ တစ်ပတ်

...လာက်လျှောက်လည်ခဲ့ကြသည်၊ ကျော်ခိုင်ဝင်းကို လိုက်၍ပြရ၏၊ ဟောဒါက

...န်တုန်တက္ကသိုလ်ဘွဲ့နှင်းသဘင်ခန်းမ၊ ဒါတသစ်ပုတ်ပင်ကြီး၊ သည်ဟာက

...င်းလျားကန်၊ ဟောသည်က ရန်ကုန်ဆေးတက္ကသိုလ်၊ ဒါက ပြည်သူ့ဆေးရုံ

...ကြီး၊ ဟောဒါက မင်းအမေပညာသင်ခဲ့တဲ့ ပညာရေးတက္ကသိုလ်စသည် စသည်

...င့် အထဲဝင်အပြင်ထွက်နှံ့စပ်အောင် လိုက်လံပြခဲ့သည်၊

ပြန်ခါနီးမှာတော့ တပည့်ကျော် မောင်ကျော်ခိုင်ဝင်းထ မေးခွန်းတစ်ခုမေး

...သည်၊

“အမေတာဘာဖြုလို့ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး မဖြစ်တာလဲဆရာ”

“သူက မင်းအဖေနဲ့ အိမ်ထောင်ကျပြီး စီးပွားရေးလုပ်ဖို့ ပညာရေး

အလုပ်က ထွက်လိုက်လို့ပေါ့ကွာ၊ အခုတော့ မင်းကိုပညာရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်

အောင်ထားဖို့သူစိတ်အားထက်သန်နေတယ်၊ မင်းဆေးပညာရှင်တောင်းတစ်

ယောက်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားနိုင်ပါ့မလား”

“ကျွန်တော် အမေ့ စိတ်ချမ်းသာအောင် ကြိုးစားမှာပါဆရာကြီး”

ဆရာတပည့်နှစ်ဦးစကားတပြောပြောနှင့် အင်းလျားလမ်းအတိုင်း

လျှောက်လာခဲ့ကြသည်၊

*** *** ***

အနောက်တောင်မုတ်သုန်လေနှင့်အတူ မိုးပုလဲတို့ရွာလာပြီး တောရိပ်

ဝန်းကျင်တစ်ခွင်လုံးစိမ်းလန်းစိုလွင်လျက်ရှိသည်၊ ကျောင်းရင်ပြင်မှာတော့ မိုးဦး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝန်းစပယ်ခက်ကလေးများလို အဖြူ/အစိမ်းတူညီဝတ်စုံကလေးများဖြင့် ကျောင်း သူကျောင်းသားကလေးများ လှုပ်ရှားမြူးကြွနေကြသည်။ စာအံသံနှင့် မိုးသံ သံစဉ်ညီလျှက်ရှိသည်။ နှစ်ဟောင်းက အခြေခံပညာအထက်တန်းစာမေးပွဲဖြ ဖြေဆိုပြီးခဲ့ကြသော ကျောင်းသားဟောင်းများကမူ မိုးကိုကြိုသော ဖားသူငယ် ကလေးများပမာ၊ လည်တဆန့်ဆန့်၊ မျှော်တလင့်လင့်နှင့် အောင်စာရင်းကို ကြ နေကြသည်။

ဇူလိုင်လဆန်းတွင် ပုလဲပန်းများနှင့်အတူ အခြေခံပညာအထက်တန် အောင်စာရင်းတွေ ရောက်လာပါ၏။ ဆရာကြီးဦးစောထွန်းက အောင်စာရ အိတ်ကြီးကိုဝဲဘက်လက်နှင့်ကိုင်ကာ၊ လက်ျာလက်ဖြင့်စမ်းလိုက်ရုံဖြင့် သူ့စာ ဌာနမှာအောင်ချက်တောင်းမည်ကိုသိနေ၏။

နောက်တစ်နေ့နံနက်စောစောအောင်စာရင်းတွေတပ်တော့၊ ကျောင်း ကျောင်းသားတွေ စွေ့စွေ့ခုန်အောင်ပျော်လာသည်။ မှန်းထားသည့်အတိုင် ခြောက်ဘာသာဂုဏ်ထူးနှင့်အောင်သည်။

ဆရာကြီးဦးစောထွန်းလည်း စိတ်ချမ်းသာသွားသည်။ တာဝန်ယူဆော ရွက်ခဲ့ရသောလုပ်ငန်းတစ်ခုအောင်မြင်သွား၍ သူ့စိတ်တွေလည်း ကြည်လ လန်းဆန်းနေသည်။ ဆရာကြီးအခန်းသို့ခင်မြတ်ဆွေရောက်လာသည်။ သူ တူတော်မောင်၏အောင်မြင်မှုအတွက် သူ့အလွန်ဝမ်းသာနေမိသည်။ မဝံ့မရဲ သူဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သော လုပ်ငန်းစဉ်ချောမောအောင်မြင်သွား၍လည်း သူပျော် နေသည်။ သူ့ဆရာ၏ ချစ်မုန်းမာန်တံခါးကို မရဲတရဲဖွင့်ကာ သူ့အစ်မကို ကူညီ ဖို့နည်းပြောပေးခဲ့ရသည်ကို သူမမေ့၊ သူ့ဆရာကိုအထူးကျေးဇူးတင်နေသည်

"တဲ . . . ခင်မြတ်ဆွေ၊ ဆရာ့တာဝန်တျေပြီနော်"

"ခင်ခင်ဦးရဲ့ဘဝ တွက်လပ်ကလေးကို ဆရာဖြည့်ပေးလိုက်ပြီ"

"ဟင့်အင် . . . ဒီလောက်နဲ့တော့ ဆရာတာဝန်မကြေသေးဘူး၊ ဆရ မမအပေါ်မှာ မေတ္တာကိုသစ်စိမ်းချိုးချိုးပြီး၊ ခါးခါးသီးသီးသစ္စာဖောက်ထားတာ

ဆရာကြီးဦးစောထွန်းသည် အတန်ငယ်တွေ၍ စဉ်းစားပြီးမှ

"ခင်မြတ်ဆွေ . . ညီမတစ်ယောက်ဖြစ်လို့ . . မင်းကိုအပွင့်လင်းဆုံး၊ အရင်းအနှီးဆုံးဆရာပြောပြမယ်၊ အဲဒီညတ တစ်ညလုံးဆရာစဉ်းစားပါတယ်၊ ခင်ခင်ဦးကို ငါသွားခိုးလိုက်ရင် မိဘတွေလဲ စိတ်ဆင်းရဲမယ်၊ တို့ဆရာတပည့် တွေလောကမှာလည်း သိက္ခာမဲ့စရာဖြစ်မယ်၊ မပြည့်မစုံနဲ့ကျောင်းဆရာကတော် ဘဝသူရောက်ရမှာကိုလဲ ဆရာသနားတယ်၊ မိဘတွေစိတ်ချမ်းသာအောင်၊ စက်ပိုင်သူဌေးသားတိုစိန်ဝင်းနဲ့ လက်ထပ်ပြီး သူတို့ရွှေဘုံစံ၊ ငွေဘုံစံဘဝ ရောက် ပါစေတော့လို့ ဆန္ဒနဲ့အနစ်နာအဆုံးရှုံးခံခဲ့ရတယ်ဆိုတာမင်းယုံပါ၊ အခု မောင်ကျော်ခိုင်ဝင်းဘဝတိုးတက်ပြောင်းလဲသွားအောင်သင်ကြားပြသဆုံးမ သွန်သင်ပေးခဲ့တာလဲ ဆရာရဲ့စေတနာပါ၊ အချစ်ကြွေးဆပ်တာမဟုတ်ဝါဘူး၊ ခင်မြတ်ဆွေရယ်၊ ချစ်မေတ္တာနှစ်ထပ်တိုးပေးလိုက်တာပါ"

ဆရာမလေးခင်မြတ်ဆွေက သူ့ဆရာကိုသနားသွားဟန်ရှိသည်။ မျက်ရည် စလေးများဝိုင်းနေရှာ၏။

"မမခင်ခင်ဦးက ဆရာ့ကိုလာတွေ့ဦးမှာတဲ့"

"မတွေ့ချင်တော့ပါဘူးကွယ်၊ လာဖို့လဲမလိုတော့ပါဘူး၊ မခေါ်ခဲ့ပါနဲ့တော့"

"လာမှာပဲ . . . ခေါ်ခဲ့မှာပဲဆရာ" ဟုပြောပြောဆိုဆို . . . ခင်မြတ်ဆွေ ထွက်ခွာသွားသည်။

သုံးလေးရက်ခန့်အကြာ တစ်ခုသော တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်သည်။ ဆရာကြီး ဦးစောထွန်းသည် သူ၏အခန်းမှာ ရေးစရာမှတ်စရာလေးများဖြင့် နားနားနေနေ အလုပ်လုပ်နေသည်။ ဒေါ်ခင်ခင်ဦး၊ ဒေါ်ခင်မြတ်ဆွေနှင့် မောင်ကျော်ခိုင်ဝင်း တို့ ရောက်လာကြသည်။ တကယ်တွေ့ကြတော့လည်း ဆရာဦးစောထွန်းက နွေးထွေးပျူငှာစွာကြိုဆိုပါသည်။ ဆရာ့မျက်နှာမှာ စာသင်ခန်းထဲ၌ တင်းမာ တည်ကြည်၍နေသော်လည်း ယခုသော် ချမ်းမြေ့ရွှင်လန်းနေသည်။ တပည့်ကျော် ခင်မြတ်ဆွေက သူ့ဆရာကို မပွင့်ပြုံးကလေးပြုံး၍ ကြည့်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သိပ်တိုကျေးဇူးဟင်တာဝဲကိုစောထွန်းရယ်၊ သားကလေးတို့ အခုလို ထူးချွန်အောင်မြင်အောင် ပျိုးထောင်ပေးလိုက်တာကို ကျွန်မဝမ်းအသာဆုံးပဲ၊ သားတလေးက အခုဆို လိမ္မာရေးခြားလဲရှိနေတယ်၊ စာမေးပွဲလဲအောင်တယ်၊ ကျွန်မကိုစောထွန်းရဲ့ကျေးဇူးကို မမေ့ပါဘူး"

"လူငယ်ပြုစုပျိုးထောင်ဖို့ဆိုတာကျောင်းဆရာရဲ့ တာဝန်ပါဗျာ"

"သားလေးအတွက်ကုန်ကျငွေအားလုံးကျွန်မပြန်ဆပ်ပါရစေကိုစောထွန်း"

"မလိုပါဘူး ဒေါ်ခင်ခင်ဦးရယ်"

သားငယ်တို့ ကျွန်တော့်ဘဝနဲ့ တစ်ထပ်တည်းထားပြီး၊ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်စွာ၊ မြိုးမြံခြွေတာစွာနဲ့ ဘဝကိုနားလည်ပြီး၊ ကျားကုတ်ကျားခဲကြိုးစားတဲ့ အလေ့အကျင့်မျိုးရစေချင်လို့ ကျွန်တော်နဲ့အတူ ခေါ်ထားတာပါ၊ လူ့လောကရဲ့ ပကတိအခြေအနေတွေကိုလဲ သူသိမြင်ခံစားစေချင်လို့ပါ၊ လိုလေသေးမရှိ အလိုလိုက်တတ်တဲ့ မိခင်ရဲ့ရင်ခွင်မှာရှိတဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသားဟာ ကြိုးစားအားထုတ်မှုနည်းလာတတ်တယ်ဗျ"

"ကိုစောထွန်းရဲ့ ဆရာစွမ်းရည်ကို ကျွန်မ ဟိုစဉ်တတည်းက သိပါတယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ ဆရာ့ဆီကို တမင်ရွေးပို့တာပါ"

"မောင်ကျော်ခိုင်ဝင်းက ဆေးတက္ကသိုလ်ကျောင်းသားကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ဖို့ကတော့ သေချာသွားပါပြီ၊ အမေလည်းစိတ်ချမ်းသာ၊ ဆရာလဲစိတ်ချမ်းသာတဲ့ အလုပ်တစ်ခုကိုမင်းဆောင်ကြဉ်းနိုင်တာ မင်းဘဝရဲ့ပဏာမအောင်မြင်မှုပါပဲ၊ ဆရာမှာတဲ့အတိုင်း ဆေးပညာရှင်ကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်အောင်ကြိုးစားကွာ"

"စိတ်ချပါဆရာကြီး၊ ဆရာကြီးမှာတဲ့ အတိုင်းဖြစ်အောင် ကျွန်တော် ကြိုးစားပါ့မယ်"

"သာဓုဗျာ. . . သာဓု . . ဒေါ်ခင်ခင်ဦးရဲ့သားကောင်းတစ်ယောက် ကျောက်ကောင်းတစ်ရေဖြစ်သလို၊ နိုင်ငံတော်အတွက် သားကောင်းတစ်ယောက် ပညာရှင်ကောင်းတစ်ဆူဖြစ်ပါစေလို့ ဆရာဆုတောင်းပါတယ်"

လေးယောက်သားမှာအတွေးကိုယ်စီဖြင့် အတန်ကြာငြိမ်နေပြီးမှ ဒေါ်ခင်ခင်ဦးက. . . .

"ကိုစောထွန်း ဇာတိရပ်ရွာနဲ့ ငယ်စဉ်တနေခဲ့တဲ့ ကျောင်းကိုတော့ ရောက်သေးသလား"

"မရောက်ဖြစ်ပါဘူးဗျာ. . . ရွာမှာ အမေနဲ့အဖေတို့တသည်း မရှိကြတော့ဘူး၊ ကျောင်းမှာလည်း ဟိုတုန်းကအဝေါင်းအသင်းလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေလည်း မရှိကြတော့ဘူး၊ မသွားချင်တော့ပါဘူးဗျာ၊ ရောက်တဲ့ရွာတိုင်းရွာ၊ ရောက်တဲ့မြို့ ကိုယ့်မြို့လို့ သဘောထားပြီး ပညာရေးလုပ်ငန်းတွေကိုပဲ ဇောက်ချလုပ်နေလိုက်ပါတယ်"

"တစ်ခါတစ်လေတော့လည်း သွားဦးမှာပေါ့ ကိုစောထွန်းရယ် ဇာတိမြေဆိုတာက မေ့တောင်းတဲ့အရာမှမဟုတ်ဘဲ"

သူတို့အပြောကို ငေး၍နားထောင်နေသော ဆရာမလေးခင်မြတ်ဆွေက ဝင်ထောက်လိုက်သည်၊

"ဆရာကြီးက ကျွန်မတို့နေခဲ့တဲ့ကျောင်းကို ပြန်မသွားချင်တာက စိတ်နာစရာတွေရှိလို့လားမှ မသိဘဲ"

ပွဲလန့်သွားသည်၊ ခင်ခင်ဦးက . . . .

"ဟဲ့ တောင်မလေးမဦးမချွန်နဲ့ ကိုယ့်ဆရာကို ဒီလိုပြောရသလား" ဟု လှမ်းဟန့်လိုက်ရသည်၊

ဆရာဦးစောထွန်းကမူ တဟဲဟဲရယ်နေ၏၊ မောင်ကျော်ခိုင်ဝင်းသည် ဘာမှမသိ၊ ဘာမှနားမလည်၊ ဆရာကြီးကိုသာ ငေးကြည့်နေ၏၊ ခွဲခွာရတော့မည်ဆို၍ သူမှာဝမ်းနည်းနေဟန်ရှိသည်၊

"ကဲ . . သား မင်းဆရာကိုကန်တော့ပါ၊ မင်းနဲ့ဆရာကြီးခွဲရတော့မယ်လေ၊ အမေ မင်းတို့ ပြန်ခေါ်တော့မယ်လေ"

"ဆရာကြီးဆီကနေပြီး ဆေးတက္ကသိုလ်တတ်နေလဲ ဖြစ်တာပဲ အမေရာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မဟုတ်ပါဘူး သားရယ်၊ ဆရာ့တာဝန်ကျေပါပြီ။ အမေနဲ့သားပြန်လိုက်ခဲ့ပါတော့။ မင်းဆရာတိုလည်း ကန်တော့ခဲ့ပါ။ မောင်ကျော်ခိုင်ဝင်း မျက်ရည်ဝိုင်းလာသည်။ သူ့မျက်လုံးအိမ်မှာ မျက်ရည်ဥတလေးတွေ လိမ့်ဆင်းလာသည်။ ငိုရင်း ရှိုက်ရင်းနှင့်ပင် သူ့ဆရာကြီး၏ ခြေဦးကို နဖူးနှင့်တိုက်၍တန်တော့နေရှာသည်။ ခင်မြတ်ဆွေကလည်း စိတ်မချမ်းမြေ့စွာနှင့်ပင် သူ့ဘေးက ဝင်၍သူ့ဆရာကို ကန်တော့နေရှာသည်။

" ကဲ . . ညီမနဲ့သားက အခန်းကိုပြန်၊ အထုပ်အပိုးတွေ၊ သေတ္တာတွေပြင်ကားပေါ်တင်ထား၊ ဒီကနေညနေပဲပြန်ကြမယ်။ အစ်မကိုစောထွန်းနဲ့ တိုင်ပင်စရာကလေးတစ်ခုရှိလို့ ခဏနေခဲ့မယ်၊ အဆင်သင့် သာပြင်ထားနှင့်ကြပါ"

ဆရာမလေးခင်မြတ်ဆွေနှင့် သူ့တူတော်မောင်ကျော်ခိုင်ဝင်းတို့တဆရာကြီးအခန်းမှ မထွက်ချင် ထွက်ချင်နှင့် တရွေ့ရွေ့ပြန်ထွက်သွားကြသည်။

အခန်းထဲမှာ ကိုစောထွန်းနှင့်ခင်ခင်ဦးနှစ်ယောက်တည်း၊ လွန်ခဲ့သောနှစ် (၂၀)ကျော်သောက ပုဂံကျောင်းဆောင်ပါလာထဲမှာ ထိုင်ခဲ့ရသော အမြင်မျိုးနှင့်တော့မတူတော့ပါ။ မေတ္တာ၊ တရုဏာ၊ မုဒိတာတရားတွေနှင့် တစ်ယောက်တိုတစ်ယောက်ကြည့်နေမိကြသည်၊ ငယ်စဉ်ကလို သိဂ်ီရ ရသက နှလုံးသားများမှာ မလွှမ်းနိုင်တော့ပါ၊

"ဒီတစ်ခေါက် ကိုယ်ရန်ကုန်ကိုရောက်တော့ အင်းလျားကန်ပေါင်ရိုးမှာလျှောက်ရင်းနှောင်းအဖြစ်တွေကို သတိရနေခဲ့မိတယ်"

ခင်ခင်ဦးတမူ အကြင်နာပိုသော မျက်ဝန်းများနှင့်သာ၊ ကိုစောထွန်းတိုကြည့်နေမိသည်၊

"တန်ဆောင်းမုန်း လပြည့်ညတွေကို ရောက်တိုင်းလဲ. . . ချစ်ချင်းငယ်ပြိုင်မြစ်မင်းပိုင်အဏ္ဏဝါက၊ ပြန်တစ်ရာတဲ၊ ယွန်းစေဝသုန်၊ ငွေဝန်းသော်တာယုန်သို့တမ္ဘာကုန်ကျယ်သရွေ့ငယ်မှာ၊ ဘယ်မေ့လိမ့်လဲ" ဆိုတဲ့ သဖြန်တေးသွားကလေးတို စောင်းသံနှင့်အတူကြားယောင်နေပါတယ်"

"ကိုစောထွန်းရယ်၊ အတိတ်ဆိုတာမေ့ကောင်းတဲ့အရာမဟုတ်ပေမယ့်၊ ပြန်တောင်းလို့လဲရကောင်းတဲ့အရာမဟုတ်ပါဘူး၊ သချ်ာဗေဒအရ မျဉ်းဖြောင့်နှစ်ကြောင်းဟာ ဆုံချက်တစ်နေရာမှာ နည်းနည်းကလေးလွဲလိုက်တာနဲ့ နောင်မှာ မဆုံနိုင်တော့တဲ့လားရာတွေဖြစ်သွားတတ်ပါတယ်"

နှစ်ယောက်သား အတွေးတိုယ်စီနှင့် တဒင်္ဂမျှ ငြိမ်နေမိကြ၏၊

"ကျွန်မလဲ ကိုစောထွန်းလိုပါပဲ၊ အမြဲသတိရနေပါတယ်၊ အခုလဲ ကျွန်မရဲ့ဘဝမှာ ကွက်လပ်ကလေးတစ်ခုတို့ အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ ဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်တဲ့အတွက် သိပ်ကိုကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

"ဒါကြောင့်မို့ . . . ကျွန်မဆရာ့ကိုကန်တော့ချင်လို့ အမှတ်တရ ပစ္စည်းလေးတစ်ခုယူလာပါတယ်၊ ဆရာ မငြင်းမပယ်ဘဲ လက်ခံစေချင်ပါတယ်"

ပြောပြောဆိုဆို ဒေါ်ခင်ခင်ဦးသည် သူ့လက်တိုင်အိတ်ကလေးအတွင်းမှ ယွန်းသေတ္တာလှလှကလေးကို ထုတ်ကာ ကိုစောထွန်းလက်သို့ ကမ်းလိုက်သည်၊ ဦးစောထွန်းသည် ယွန်းသေတ္တာကလေးကို အံ့ဩရရဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်၊ ဝင်းလက်၍အိနေသော ရွှေသားနှင့်မြဘယက်ကလေးတစ်ကုံး ငေး၍ တွေ၍ကြည့်နေမိသည်၊ သည်ဘယက်ကလေးကိုဆရာဦးစောထွန်းကောင်းကောင်းမှတ်မိနေသည်၊ တက္ကသိုလ်မှာ စာအတူကျက်ခဲ့ကြစဉ်က ခင်ခင်ဦးခေါင်းငုံ့၍စာရေးတိုင်း သူ့လည်ပင်းမှ မြဘယက်ကလေးက တွဲလဲခို၍ လှုပ်ရှားနေသည်ကို ဦးစောထွန်းပြန်၍ မြင်ယောင်နေမိသည်၊သူသည် မြဘယက်ကလေးကို ယွန်းသေတ္တာကလေးထဲမှ အသာအယာ ထုတ်ကာ ရွှေကြိုးကလေးကို လက်တစ်ဖက်စီက ကိုင်ကာ တယုတယလှုပ်ကြည့်နေသည်၊ ဒေါ်ခင်ခင်ဦးကလည်း ဦးစောထွန်းအပြုအမူကိုကြည့်၍ ပြုံးကြည့်နေသည်၊

"ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့ ကျေးဇူးတုန့်ပြန်တဲ့အနေနဲ့ ကိုယ့်အတွက် ဒီမြဘယက်ကလေးကို လက်ဆောင်ပေးတယ်ဆိုပါတော့"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့ ကျွန်မအမြတ်တနိုးသိမ်းထားခဲ့တဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြဘယက်ကလေးလက်ဆောင်ပေးတာပါ"

"ဒီလိုဆို ကိုယ်ဆင်ပေးချင်တဲ့သူကို ဒီမြဘယက်ကလေးကို ဆင်လို့ ရပြီပေါ့"

ဒေါ်ခင်ခင်ဦးသည် ခေါင်းကလေးကို ဆတ်ကနဲ့မော့လိုက်ကာ သူ့စိတ်ကူးထဲတွင် အတွေးကလေးတစ်မျိုးပေါက်ကာ ဦးစောထွန်းမှာ ဆင်မြန်းပေးရမည့်သူ တွေ့နေပြီအထင်နှင့် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ပင်ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"ရပါတယ် ကိုစောထွန်း ဆင်ပေးရမယ့်သူရှိရင်၊ ပေးသာပေးလိုက်ပါ။ ကျွန်မကြည်ဖြူပါတယ်"

ဦးစောထွန်းသည် အသံကလေးထွက်အောင် ရယ်လိုက်၏။ ထိုင်ရာမှထကာ ဒေါ်ခင်ခင်ဦးအနီးမှာ ရပ်လိုက်သည်။ ဒေါ်ခင်ခင်ဦးကလည်း ထိုင်ရာမှ ရပ်လိုက်သည်။

ဦးစောထွန်းက ဘယက်ငရွှေကြိုးကလေးကို လက်နှစ်ဖက်နှင့်ကိုင်ကာ ခင်ခင်ဦး၏ခေါင်းမှ စွပ်ပေးလိုက်သည်။

"မြဘယက်ကလေးကလဲ လှတုန်းပဲ
ခင်ခင်ဦးကလဲ လှတုန်းပါပဲကွယ်"

ဦးစောထွန်း၏ လျှပ်တပြက်အမူအရာကြောင့် ဒေါ်ခင်ခင်ဦး အံ့သားသင့်နေမိသည်။ ဘာမှပြန်မပြောမိ။

"ကဲ ကိုယ်ပေးချင်တဲ့သူကိုပေးပြီးပါပြီ၊ ခင်ခင်ဦးပြန်ပါတော့"

ခင်ခင်ဦးသည် အံ့ဩခြင်းဖြင့်သာ ငေးကြည့်နေမိရှာသည်။

"ခင်ခင်ဦး ပြန်တော့လေ"

ဒေါ်ခင်ခင်ဦးသည် လေးငါးလှမ်းခန့် လှမ်းထွက်ခဲ့သည်။ သမင် လည်ပြန် အကြည့်နှင့် ရပ်နေမိပြန်၏။

"ပြန်ပါတော့ ခင်ခင်ဦးရယ် . . . မင်းပြန်ပါတော့"

ဆရာဦးစောထွန်း၏ စကားကို ဘာမှတုန့်ပြန်နိုင်အားမရှိတော့၊ သူမသည်

လေးကန်သော ခြေလှမ်းများနှင့်တဖြည်းဖြည်းထွက်လာခဲ့ရတော့သည်။

တဖြည်းဖြည်းဝေး၍ ဝေး၍သွားသောဒေါ်ခင်ခင်ဦးကို ဆွေးဆွေးမြည့်မြည့် ငေးကြည့်ရင်း ဆရာဦးစောထွန်းသည် သူ့ဖြေသိမ့်၍ ငြိမ်းချမ်းမှု၊ သန္တရသ ကို တစိမ့်စိမ့်ခံစားရသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ကဗျာဆရာဆွေသန်း၏ ကဗျာကလေး တစ်ပုဒ်တ နှလုံးသားတွင် ရိုက်ခတ်လာသည်။

"" ဆရာ့လက်နှစ်ဖက်ဟာ၊ ပန်းဖျိုးသောလက်ဖြစ်တယ်
ဆရာရဲ့ရင်ခွင်ဟာ ၊ ပန်းဥယျာဉ်ဖြစ်တယ်
ဆရာရဲ့ နှလုံးသားဟာ ၊ ရေခဲတောင်မြစ်ဖျားက
နှင်းများလိုအေးမြတယ်
ပန်းကိုမချိုး ၊ ပန်းကိုသာပျိုးပြီး
မြတ်နိုးတဲ့အကြည့်နဲ့ ပီတိမှ တပါး
အခြား ဘာမှုမခံစားချင်တာ၊ အခြားဘာမှမလိုချင်တာ
အဲဒါ . . . ဆရာ ။""

နေမျိုးသန့်

www.burmeseclassic.com